૭૮૬

'અમને ઉમીદમે ગવહર તું સુબ્હા શામ લે,
મસ્સરત ચાહતા હો તો અય દીલ–આરામ લે !

દીલ–આરામ

તાલીફ.

મુનશી ફતેહખાંન આહમદખાંન

સાકીને, બાલાસીનોર.

હાલ મુંબઈ, ઇસ્લામપુરા.

પોષ્ટ નાં૦ ૪

૧૩૨૯ હિજરી.

સુરત ભાગાતળાવ રોડ ઉપર આવેલા ધી “ રાંદેર ”
પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં રતિલાલ દુર્લભદાસે છાપ્યું.

પેશ નજર.

સખાવતકે ગૌહર ગો સેંકડોં ગુજરે જમાને મે,
સખી મવજુદ હએં અબભી ખુદાઇ કારખાને મે!

નાજરીન બા તમકીન કી ખીજમતે આલી મે ગુજારીશ હય કે! મએ ઇસ ગુલ દસ્તએ "દીલ—આરામ" કો અપને મોહીબ્બે ખાસ આલી દીમાગ મઓજીજ શેઠ **ઓ, ફાજલભાઇ કરીમભાઇ ઇબ્રાહીમ** સાહબકે નામ ડેડીકેટ કરતા હું, જો ખોજા કોમકે એક બાહોશ ઔર જહાં દીદા સર પરસ્ત હએં ઔર ગુરબા પરવરી જીનકા અજલી શેવા હય હર ગરીબો મોહતાજ આપહીકા નામલેવા હય!

મુસદ્દસ.

શગુફતાહી રહે હરદમ ગુલે ઇકબાલ હઝરતકા,
હય ચરચા ચવ તરફ દરિયા દીલીકી જીસકી શોહરતકા.
રખા હય જામ જીસને હાથ મે હરદમ સખાવતકા,
મહેકતાહી રહે ગુલશન હમેશાં ઇનકી અજમતકા.

દુઆ હય કે **ફાજલભાઇકી** દવલત સીવા હોવે!
અતા ઉમરે ખીજર અયે ખાલિકેહર દોસરા હોવે.

તા૦ ૧૮ માહે મોહરમ સને ૧૩૨૯ હિજરી બ-રોજ જુમ્મા મુ. સુરત.	દુઆગો **મુનશી ફતેખાંન આહમદખાંન**

દીબાચા.

હમ્દકો સુરખી હો પહેલે આહમદે એ મીમસે,
બાદ નઅતે મુસ્તુફા લીખ અય કલમ તાજીમસે.

હજાર ! હજાર ! અહેસાન !! ઉસ શાયરે લમયજલીકાકે જીસને અપની બરગુજીદા મખલુકકો તબે આજમાઇ કે લીએ 'અશ શવરાઓ તલામીજુરરહેમાન ' જયસી આયતે કરીમા નાજીલ ફરમાઈ ! જીસકો સુનતેહી મુશતાકાને શએરો સુખન વ માહેરાને ફને ઉરૂજને મુખ્તલીફ જબાનોંમે અપને જવહરે જાતીકે જરીએ તબીયત ચમકાઇ ! ઔર માનીંદ ચીરાગેખાવર કે ચવ તરફ ! રોશની ફએલાઈ ! જીસકી બજલીયે સુનઅત ઔર પંદે મસલહત કે સબબ હરેક ગુમરાહે શએરો સુખનકો નેક રાહ નજર આઇ !

બસ ઉસી શાએરાને નામી ગિરામી કે ચીદા ચીદા અશઆર જો તખમીનંન કરીબ દેડ હજાર કે ઇસ ખાક સારકી સમજમે આએ, ઔર દીલકો મરગુબ પાએ, જમાં કરકે નાજરીનકી ખીદમત મે પેશ કીયે! ઉમીદ હય કે સહવન અગર કહીં ગલતી પાએં તો બ નજરે ઇસલાહ ઇસ ખાકસારકો મમનુન વ મશકુર બનાયે ? ?

રાકીમે દુઆગો.

મુનશી ફતેહખાંન આહમદખાંન

રૂ. ૧૦૭૫૦ની કીમતની ૩૦૦૦

માણનાં વજનની

ગોદરેજની

તીજોરી.

થોડા વખત ઉપર મુંબઇની ચોકોહામા બેંક માટે ગોદરેજે રૂ. ૭૫૦૦ હજારની ૧૫૦૦ મણુની ફ્રાયરપ્રૂફ તીજોરી બનાવી હતી. એ તીજોરી એટલી મોટી છે કે તેમાં પચાસ માણસ ઉભાં રહી શકે.

હાલમાં એથી પણુ મોટી ફ્રાયરપ્રૂફ તીજોરાં બનાવવાનો ઓરડર ગોદરેજને મળયો છે. એ તીજોરી મુંબઇની ઇસ્ટન બેંક માટે છે. માપમાં એટલી મોટી થશે કે તેમાં મોટાં કાઠનાં સવાસો માણુસ સહેલાઇથી ઉભાં રહી શકે. વજનમાં ત્રણુ હજાર મણુ થશે. એ તીજોરીની ગોદરેજની કીમત રૂ. ૧૦૭૫૦ છે. વેલાતી મેકરે એથી લગભગ બેવડા પઇસા માગ્યા હતા.

વેલાતી માલ મોંઘા હોય તેમાં નવાઈ નથી; કારણુ એક તો વેલાતની મજુરી અહીંથી પાંચ સાત ગણી

વધારે અને તે છતાં તીજોરી અહીં આવતાં ઘણીક જાતના ખર્ચ ચઢે જેવા કે વેલાતના બંદરે પુગાડવાનો આગગાડીનો ખરચ, પેકીંગ ખરચ, વેલાની ગોદીનો ખર્ચ, આગબોટનું નુર, જગાત, અહીંના ગોદીનો ખર્ચ, કસ્ટમનો ખર્ચ, અહીં વેચનારનું કમીશન વીગેરે.

મુંબઇની ટંકશાળામાં રોકડ રાખવાના સાત ઓરડા છે. એ ઓરડાઓમાં કોઇકવાર બબે ત્રણુ ત્રણુ કરોડ રૂપીઆ રોકડા કોથળીઓમાં થાપી મારીને રાખવામાં આવે છે. એ સાથે ઓરડાના પોલાદના મોટા દરવાજા ગોદરેજના બનાવેલા છે. એ ઓરડર ગોદરેજને મળયો તે વખતે ટંકશાળ માસ્તરના હુકમથી અને ગોદરેજની અરજથી ટંકશાળનાં કારખાનાંના ઉપરી ગોદરેજને કારખાને આવ્યા હુતા અને ગોદરેજની કામ કરવાની રીતે જોઇ ખાત્રી કરી હુતી કે ટંકશાળનું કામ ગોદરેજ મનમાનતી રીતે કરશે.

ગોદરેજ હેંસી હુજાર રૂપીઆનાં સાંચાકામની મદદથી તીજોરીઓ બનાવે છે અને ગોદરેજને ત્યાં ત્રણુસો માણુસ જાથુક કામ કરે છે.

કારખાનું—ગેસ કંપની પાસે, પરેલ મુંબઇ.

દુકાન—મુળજી જેઠા મારકીટની સામે,

શેખ મેમન સ્ટ્રીટ, મુંબઇ

વાંચવા તસ્દી લેશો કે?

અમારે ત્યાં દરેક તરેહનો લીલો મેવો તાજો અને સ્વચ્છ હર વખતે મળે છે. અનાર, નારંગી, સંતરા, તરબુજ, મોશંબી, અંજીર લીલા, અંગુર, સફરચંદ વીગેરે. તે બાદ દરેક જાતના મુરબ્બા, જેમ કેરીનો. આંબળાનો, આદુનો તૈયાર મળે છે.

દરેક જાતના પાણી, જેમ ગુલાબનું પાણી, કેવડાનું પાણી વીગેરે વીગેરે

દરેક મોશમને લગતા શરબતો હર વખતે તૈયાર રાખીએ છીએ. તેમજ ગુલકન તદન ગુલાબનો અને ચોખ્ખો બનાવીએ છીએ અમારો ગુલકન બહાર ગામ ઘણો જાય છે મંગાવેથી ખાત્રી થશે ?

ઉપર લખ્યા શીવાય અમારે ત્યાં દરાજની દવા ઘણીજ અકસીર મળે છે જે તરતજ આરામ આપે છે કિં બે આના.

દરેક જાતનો સુકો તથા લીલો, મેવો, શરબત, મુરબ્બો છુટક તથા જથાબંધ મળે છે

એક વખતે અમારી દુકાને પધારવાની તસ્દી લેશોજી.

હાફેજ નુરમહમદ અબદુલ કાદર ફુરૂટવાલા

બુરહાનપુરી ભાગળ—સુરત.

પણ

મર્ઝીના

કરશે શું??

તે ફીકા ચહેરાને ગુલાબી બનાવશે કે ?
તે ગએલું પુરૂષત્વ સંપુર્ણ રીતે પાછું લાવશે કે ?
તે ગઇ જુવાનીને ફરીથી લાવશે કે ?
તે ખોએલી યાદ શકિત તાજી કરશે કે ?
તે ઢીલી પડેલી નસોને તંગ બનાવશે કે?
તે મરી ગયલી ઝુમને ફરી સજીવન કરશે કે ?
તે ડામાડોળ મગજને પુરી શાંતી આપશે કે ?
તે ચિંતાતુર મનને આનંદી બનાવી શકશે કે ?

હા—જરૂર—ખાત્રી પુર્વક

કીંમત રૂ. ૭) વી. પી. થી રૂ. ૭ાા.

"મર્ઝીના" ડીપો.

કાલબાદેવી રોડ, રામવાડીના નાકે—મુંબઇ.

હજારો નીરાશામાં આશાનું એકજ કીરણ!

(ફાયદો ન થાયતો પૈસા પાછા)

કામ સંજીવન.

અદભુત શક્તિ બુદ્ધિ અને સૌંદર્યતાની સંપુર્ણ વૃધી કરનાર આ દવા થોડાજ વખતમાં ભારે વખાણ સાથે સરવત્રે પ્રચલીત થઇ ગઇ છે. ગઇલી જુવાની પાછી મેળવવા માટે આ દવા જાણીતી છે.

વીર્યનો ઝરો છે.....અશક્ત સ્ત્રી પુરષો માટે ઘણીજ ઉમદા દવા છે કીં. રૂ. ૧)

શંઢત્વ વીનાશક તેલ.

ગુપ્ત ભાગની નસોની નબળાઇનો જો કોઇ પણ ઉપાય હોય તો અમારૂં શંઢત્વ વીનાશક તેલજ છે. ગમે તે કારણથી ઉતપન થયલી ગુપ્ત ભાગની નસોની નબળાઇ માત્ર ત્રણજ દીવસમાં જડથી દુર કરે છે. સાધારણ સ્થીલતા તો પહેલેજ દીવસે દુર થાય છે, એકવીસ દીવસના પુરા સેવનથી જીંદગીભર નચીંત થવાય છે. કીંમત માત્ર રૂપીઆ ૫) નકલી માલથી ઠગના ના. લેબલ જોઇનેજ શીશી લેવી. કોઇપણ મોસમમાં તેનો ઉપયોગ થઇ શકે છે.

જે. એન. શેઠના

કાલબાદેવી રોડ, રામવાડીના નાકે-મુંબઇ નં. ૨

મહેર નજર !

નીચે લખેલી ચોપડીઓ તેયાર છે મગાવેથી
મોકલી આપવામાં આવશે.

મકબા વૃતાંત્ત	૦—૪—૦
કલ કયામત	૦—૧—૦
આશાઓના ફલ યાને ભવીષ્ય નામુ	૦—૮—૦
હસવા લાએક, હિમાકત બેગ	૦—૨—૦
કુદરતનો ખેલ ભાગ ૧	૧—૮—૦
કુદરતનો ખેલ ભાગ ૨	૨—૦—૦
તોહફએ હુજ્જાજ ઉર્ફે સફરે હજ	૦—૮—૦

મુનશી ફતેહખાન અહેમદખાન.
ઇસ્લામપુરા પોસ્ટ નં. ૪ મુંબઇ.

દીલ-આરામ.

કુછ ગમ નહિ જો પેશ હય દફતર કુસુરકા,
ઉનવાને નામા નામ હય રબ્બે ગફુરકા.

હમ્દે ખુદા.

અબસ હમ્દકા અય કલમ હોસલા હુએ,
કે યેહ રાસ્તા સખ્ત તએ કબ હુવા હુએ.
જો વહદતકી મનજીલકે તું લિખ રહા હુએ,
વોહ જાએ તહૈયુર મકામે ફના હુએ.

કહે ‘ મા અરફનાકા ’ ઉસજા પયગમ્બર,
વહાં ફિર બતા હો ગુજર તેરા કયું કર.

જો હો જરબ અનજુમ બરેગે બિયાબાં,
મુતાબિક વોહ મજરૂબ કે ઇન્સ ઔ રવાં.
કરે તા કિયામત અગર હમ્દે સુબહાં,
તો શરમ્માં નહો લાયકે શાને સજદા.

યેહ છોટાસા મુંહ ઔર શેખીકી બાતેં,
મસલ હય કહાની બડી છોટી રાતેં.

નહિ યેહ વોહ દરિયા હો જીસકા કિનારા,
નહિ યેહ વોહ સહરા હો જીસમે ગુજારા.

યેહ ગુલશન કુછ ઇસ તરહ હય આશકારા,
કે હર ગુલકા હય નામ ઇસમે હજારા.

બરે, બરગો, શાખો, શજર, બુલબુલો ગુલ,
હુએં મસ્ત અપને અપનેમે કયા જુજ વકયા કુલ.

જો વહદતમેં હય વોહ તો કસરતમે કયા હય,
જો કસરતમે હય વોહ તો વહદતમે કયા હય.
જો ઇજ્જતમેં હય વોહ તો જીલ્લતમે કયા હય,
જો હય હોશમેં વોહ તો ગફલતમે કયા હય.

સવાલ અયસે અયસે નુમાયાં હુયેં લાખો,
શશો પંજમે ઇસકે ગલતા હુયેં લાખો.

હરેક ગુલકી રંગતકા જબ તઓર દેખા,
તો એક રંગ પાયા ન કુછ અઓર દેખા.
ઉઠા આંખ દીલશાદ કર ગઓર દેખા,
તો ગલતી નજરકી હય ફિલ ફઓર દેખા.

ફસાહત બલાગત મેં સહબાંકો પહોંચે,
પર ઇન્સાં કબ ઇસરારે સુબહાંકો પહોંચે.

નઅતે મોહમદ મુસ્તુફા (સ)

બયાં કયા હો શહિનશાહે અરબકી શાનો શવકતકા,
ફલક જીસકે દરે દોલતપે નકકારા હય ન ઓબતકા.

ખુદા મુંહ ચુમલેતા હય શહાદીકીસ મોહોબ્બતસે,
જબાંપર મેરી જીસદમ નામ આતા હય મોહમદકા.

યે સના સરવરે આલમકી હય સમઝા કયા હય,
હો ગયા આજ તુજહે અએ દિલે શએદા કયા હય.

મુજસે તઆરિફે મોહુંમદ હો, તું કહેતા કયા હુય,
નઅતે અહમદ મેં લીખુ કયા, મેરા રૂતબા કયા હુય.
વસ્ફ ખાલીક હી જો ફરમાએ તો બંદા કયા હુય,

રૂબરૂ આલાકે નાચીઝકા રૂતબા કયા હુય.
પેશે અનવારે ખુદા જુગનુકા જલવા કયા હુય,
સામને માહ કે એઝાઝ સુહાકા કયા હુય,
આગે ખુરશીદે જહાં તાબ કે ઝરરા કયા હુય.
હુસ્ને યુસુફકો તેરે સામને રૂતબા કયા હુય.

જીક્ર મીસરીકા હુય કયા કન્દ કી કયા હુય હસ્તી,
શહેદે જન્નત કી અજુબત યહાં ફીકી હએ રીં.
જાને શીરીં મેભી અચસી ન હલાવત દેખી,
લબ ચિમટ જાતે હુએં કહેતા હુય મોહુંમદ જો કોઇં,
ઔર ઇસ નામસે બડહકર કહો મીઠા કયા હુય ?

સીલએ નઅત અતા, શાંહકો ફરમાને દે,
કસરે જન્નતકા કબાલા ભી તો લીખવાને દે.
ઇજન તો આકાસે બંદે કો અભી પાને દે,
અએ અજલ મુજકો મદીનેમેં પહોંચ જાને દે.
બાત બનતી હુય મેરી! તેરા બીગડતા કયા હુય?

મુજકો જો છેડે સમજલે જરા બેબાક હું મએં,
ચશમે બદબીં કે લીયે શાક નહિ કુછ ખાક હું મએં.
ઔર ઝગડેસે નહિ કામ મુજહે પાક હું મએં,
બંદએ હક હું ગુલામે શહે લવલાક હું મએં.
પુછો તો મુ.જકો નકીરેન ને સમઝા કયા હુય ?

પુરસીશે રોઝે જઝાકા અભી ખટકા તો જાએ,
ઔર તો દીલસે મેરે નારે સકરકા ખો જાએ.
આબે રહમતસે જરા નામ એ ઇસ્યાં ધો જાએ,

જવલએ નુરે નબીસે મેરી સેરી હો જાએ.
મલેકુલ મોતસે કહે દો કે તકાઝા કયા હય ?

અહમદે પાકસે બહેતર નહિ કોઇ ભી નબી,
અઓજસે કુયએ અકદસ કે હય જન્નતભી દબી.
બખુદા સચહય યેહબાત અય દિલે દિવાના તેરી.
જીસને એકબાર મદીનેકી ઝીયારત કરલી,
ફીર ઉસે રોઝએ રીઝવાં કી તમન્નાં કયા હય !

જબ હો બેહોશ મલક દેખકે રૂએ અનવર,
તાબે નઝ ઝારા કહાં લા સકે ફિર કોઇ બશર.
આયા બે પરદએ મીમ અહમદે જીશાં થા નજર,
તુરપર હઝરતે મુસા જો ગીરે ગશ ખાકર,
જલવએ યાર પુકારા અભી દેખા કયા હય ?

ચએન હય દિલકો ન હય જાને હઝીંકો આરામ;
ફુરકતે સૈયદે આલમને કીયા હય ના કામ,
રોઝએ પાકપે પહોંચા જો કભી મએં બદનામ,
ઝાંકર જાલીયો કો પુછૂંગા હંગામે સલામ.
અય દિલો દીદા કહો ઔર તમન્ના કયા હય ?

ચશમએ ફૈઝ હય એક ચશમે ઇનાયત તેરી,
કોર હય જીસકો નજર આઇ ન સુરત તેરી.
વોહ બશર કયા હય કે જીસકો નહિ ઉલ્ફત તેરી,
દિલ વોહ કયા હય કે નહો જીસમે મોહબ્બત તેરી,
નામ જીસપર નહો તેરા વો નગીના કયા હય?

ચાહતે હો જો ભલા અપના ભલાઇ કર લો,
ગાફીલો ચાહીયે કુછ નેક કમાઇ કર લો.
મિરઅતે દિલકી જહાં તક હો સફાઇ કર લો,
ચમને નઅતમેં કુછ નગમા સુરાઇ કર લો.
હમ સફીરો હમે ફાનીકા ભરોસા કયા હય ?

પેશે એફીક હય કયા ઝીકરે બેહિશતો દોઝખ,
સુન્ને કાંહેકો લગા ઝીકરે બેહિશતો દોઝખ.
અબ ન કર બંહરેખુદા ઝીકરે બેહિશતો દોઝખ,
હમકો વાએઝ ન સુના ઝીકરે બેહિશતો દોઝખ
હમ ગુલામાંને નબી હયં હમે પરવા કયા હય?

અફસું હું આલે ઇબાકા હું મએ મીસકી મદ્દાહ,
ચાર યારોંકા સદાકા હું મએં મીસકી મદ્દાહ.
હજરતે ગઅસે વરાકા હું મએં મીસકી મદ્દાહ,
શાફએ રોઝે જઝાકા હું મએં મીસકી મદ્દાહ.
ગો ગુન્હેગાર હું લેકીન મુજહે પરવા કયા હય ?

અશઆરે દીલ–આરામ,

અકસે આઇનેમે યેહ જાહીર હય,
તુંહી અવ્વલહય તુંહી આખીર હય. ૧

શફાઅતકા જો તું ડંકા બજા દે,
જમી મયદાને મહેશરકી હીલા દે. ૨

જો બશર સવ જાનસે શયદાએ હજરત હો ગયા,
દર હકીકત ઉસકે હકમે બાગે જન્નત હો ગયા. ૩

મેરાજમે રસુલે મુકરરમ કહાં રહે,
ગાહે જમીંપે ગાહે સરે આસમાં રહે. ૪

જબ તક આંખે વા રહે તેરાહી મુંહ દેખા કરૂં,
તબ રહે જબતક જબાં મુંહ મએં તેરા દેખા કરૂં. ૫

કોઇ જાકર રસુલે પાકસે મેરી ખબર કર દે,
ગમે ફુરકત નહિ ઉઠતા હય પથ્થરકા જીગર કર દે. ૬

હો એક નજર ઇધરભી એ આન બાન વાલે,
એક તીર ફેંકતા જા બાંકી કમાન વાલે. ૭

હમકો નહિ હય ખોફ સજા ઔર ગુનાહ કા,
કરતે હુએ જીક્ર અશહદો અન લા ઇલાહ કા. ૮

જન્નતમે ન ભુલેંગે હમે શાહે ઉમમ ભી,
લીપટે હુવે દામનસે ચલે જાએંગે હમ ભી. ૯

ઓઝલ આંખોંસે યુંહી મેરે મદીના હોગા,
અયસી હાલતમે તો દોભર મેરા જીના હોગા. ૧૦

મહેરકે દીલમે દાગ હય કીસકા,
માહે રોશન ચીરાગ હય કીસકા. ૧૧

લુટ રહી હય દોલતે દીદારે ફખરે અંબીયા,
કીસ કદર ફૈયાજ હય સરકાર ફખરે અંબીયા. ૧૨

કદમ કદમપે હય હરઆન જુસત જુએ રસુલ,
ચલી હય લેકે મદીનેકો આર જુએ રસુલ. ૧૩

ક્યા બના લેંગે ફીરશ્તેભી બીગડ કર અપના,
હશ્રકે રોજ હય પહલેપે પયંમ્બર અપના. ૧૪

———

મેરાજમે ઉમ્મતકી એક ચારાગીરી નીકલી
માહબુબકી ચીતવનભી કયા નાજભરી નીકલી. ૧૫

———

મએનેકી નઅતે મોહમદ તો ખુદા શાદ હુવા,
દીલકે કુદરતસે સરે સલ્લે અલા સ્વાદ હુવા. ૧૬

———

લીલ્લાહ અબ દીખાદો દીદાર યા મોહંમદ,
ગમમે તડપ રહા હય બીમાર યા મોહમદ ૧૭

———

ગએ દોનો જહાં નજરસે ગુજર તેરી શાનકા કોઇ બશર ન મીલા
તેરી હર જગે દેખી નિરાલી ફબન તેરા ભેદ કીસી કો મગર નમીલા ૧૮

———

દીલકે અંદર આ ગયા યેહ કઓન થા,
પરદે પરદેમે છુપા યેહ કઓન થા. ૧૯

———

તુરપર જલવા થા કીસકા થા તમાશા કીસકા,
કીસને મદ હોશ કીયા કઓનથા શૈદા કીસકા ૨૦

———

દરે મુસતુફાસંગે મુસા નહિ હય
કે યહાં અર્શ હય તુરે સૈના નહિ હય ૨૧

———

યારબ હય બખ્શદેના બંદેકો કામ તેરા
માહરૂમ રહેન જાએ કલ યેહ ગુલામ તેરા ૨૨

———

હીંદ વાલે ઉનેહ મક્કી મદની કહેતે હુએ,
ખુર્દ વાલે ઉનેહ સરવે યમની કહેતે હુએ. ૨૩

———

યા રબ મુજે મકસુમ હો દિદારે મોહંમદ,
નજરોસે મેરે જો દેખલું દરબારે મોહંમદ. ૨૪

———

દીલકો હય બસ ખુદાકે પયગમ્બરકી આરઝુ,
પુરી ખુદા કરે દીલ મુજ તરકી આરઝુ. ૨૫

———

ન સમઝા ઉસ ગુજરી ઉસ બુતે કાફીરકો સમઝાતે.
પીગલકર મોમ હોજાતા અગર પથ્થરકો સમઝાતે. ૨૬

———

મદીનેમે યા રબ હો જાના કીસીકા,
કીસીકા હો સર આસ્તાના કીસીકા. ૨૭

———

રૂખે હબીબકે ઉપર અગર નકાબ ન હો,
બશરતો ક્યા હય મલકકો નજરકી તાબ ન હો. ૨૮

———

ખાતમા હય મેરે માહબુબ પે જેબાઇકા,
કત્આ જામા ઈસી દારાપે હય દારાઇકા. ૨૯

———

દેખ લેગા યેહું મજા હશ્રમે જો જાએગા,
આપ જો હુકમ કરેંગે વોહી હો જાએગા. ૩૦

———

તું અયસી જગેહ હયકે ન કાસીદ ન ખબર જાએ,
નીકલે ભી કોઇ ઢુંઢને વાલા તો કીધર જાએ. ૩૧

———

મહેશર મે ભી કીસીકે ઉઠાવેગે નાજ હમ,
અયસે ન્યાજ મંદહુયે અહ બે ન્યાજ હમ. ૩૨

આશકે અહમદે મુખતારહુ વલ્લા બિલ્લા,
આપકા તાલીબે દીદાર હુ વલ્લા બિલ્લા. ૩૩

ઇશકે મવલામે બશર જો કોઇ બદનમ હુવા,
દીનો દુનિંયામે ઉંસકાહી બડા નામ હુવા. ૩૪

અહદ અહમદમે કોઇ દેખે તો ઉલ્ફત કયા હય,
હમ ઉધર મહેર ઇધર દીલસે મોહબ્બત કયા હય. ૩૫

કયામતસે નહિ કમ ટુટના ઉમીદ વારોંકા.
દરે હજરતપે એક મેલા લગા હય જાની સારોકા. ૩૬

યા રસુલે કિબ્રીયા લીજો ખબર,
હાદીએ હર દોસરા લીજો ખબર. ૩૭

સરદારે દો આલમપે જો કુરબાન નહિ હય.
ઇમાનકી પુછો તો મુસલમાન નહિ હય. ૩૮

ફીદા જાન અહમદપે હમ કર ચુકે હુએં,
કેઇરકે શફીએ ઉમમ કર ચુકે હુએ. ૩૯

નજર આયે અહમદકા દર યા ઈલાહી,
યેહી મુદુઆ આયે બર યા ઇલાહી. ૪૦

ચહેરા નબીકા મુઝકો દીખા દો,
મુજદા ખુશીકા અબ તો સુના દો. ૪૧

———

દો જહાં મે આપ સા દેખા નહિ,
હમને યુસુફકો સુના દેખા નહિ. ૪૨

———

અચ્છા નહો યારબ કભી બીમારે મોહંમદ,
કમ હો ન કભી ખ્વાહીસે દીદારે મોહંમદ. ૪૩

———

કટી ગુનાહોં મે ઉમ્ર સારી ઈલાહી તોબા ઈલાહી તોબા,
મએ અબ્દે ખાકી તું રબ્બેબારીઈલાહી તોબા ઈલાહી તોબા ૪૪

———

યારકે દરશન કે ખાતીર જાન ઔર તન ભુલ જા,
મુખ મુનવ્વર દેખ ઉસકા રંગે ગુલશન ભુલ જા. ૪૫

———

દએરમે કઓન હય કાબે મે ગુજર કીસકા હય,
યારકા ઘર યેહ અગર હય તોવો ઘર કીસકા હય. ૪૬

———

દીખલાદે જમાલ અપના તલબગાર હું તેરા,
મુસાફી તરેહ તાલીબે દીદાર હું તેરા. ૪૭

———

સીનકે આઇનેમે ખાલીસ જલાલ દેખા,
વહદત કે આઇનેમે ઉસકા જમાલ દેખા, ૪૮

———

ઉઠાદે ખુદીકા અગર તું નિકાબ,
તો દેખેગા જાતે ખુદા બે હિજાબ. ૪૯

———

યેહ મસજીદ ઔર બુતખાના ખુદાકા કારખાના હય,
હીદાયત ઔર દલાલત દોનો જાહીરકા બહાના હય. ૫૦

અલ્લાહુરે મરતબા મેરે ઇજ્જો નીયાજકા,
ગોયા જવાબ હય યેહ તેરે કિબ્રોનાજકા. ૫૧

લોખોં પરવાલે ગયે ઊડકર મદીને કે કરીબ,
મએ પહોંચતા કીસ તરાહ બેપર મદીને કે કરીબ. ૫૨

હિંદસે અપના મદીનેકો જો જાનાહો જાય,
સાફતો યેહ હય કે જન્નતમે ઠીકાના હો જાય. ૫૩

તુઝકો માલુમ હય જાહીદ મેરા રૂતબા કયા હય,
મએં સના ખ્વાને નબી હું મુઝે સમઝા કયા હય. ૫૪

કીસ ચાંદ કે ખ્યાલને હુથરાં બના દીયા,
ગાહે રૂલા દીયા મુઝે ગાહે હંસા દીયા. ૫૫

આલમ ગીરે ન આંખસે કિયું કોહ તુરકા,
હરબામ પર જહુર હય અહમદ કે નુરકા. ૫૬

જાં ગુજા હય ઇશ્ક દીલમે અહમદે મુખતારકા;
સરપે સાયા હો ન કિયુંકર રહમતે ગફ્ફારકા. ૫૭

બતહામે આપ કરતે હુએ દરબારે આમરોજ,
જીન્નો મલાઇક આતે હુએ દરબારે આમરોજ. ૫૮

વીરદે જબાં જનાબે મોહંમદકા નામ હય,
કાબીલ દુરૂદ પડનેકે અપના કલામ હય. ૫૯

કયા બાતહય તુફેલે જનાબે રસુલકી,
અલ્લાહુને દુઆ મેરી કુઓરન કુબુલકી. ૬૦

ખુદાયા લાઉં કીસમત મઅે કહાંસે,
કે જાઉં અબ મદીને કો યહાંસે. ૬૧

શબે મેરાજકો જબ મેરે પયંગ્મબર નીકલે,
ગુલ હુવા હશ્રમે વો માલીકે કવસર નીકલે. ૬૨

લબપે નામે નબી જબ આતા હય,
ગમ મેરે દીલસે ભાગ જાતા હય. ૬૩

મોહંમદ મીલે ગર તો કયા કયા કરે હમ,
ખુદાકી કસમ એક તમાશા કરે હમ. ૬૪

મોહંમદ પે ઇમાન લાકર તો દેખો,
મોહંમદકી ઉમ્મત કહાકર તો દેખો. ૬૫

હમારી તો યારબ બહેત આરજુ હય,
મગર બર લેઆનેકા મુખતાર તું હય. ૬૬

પેશે નજર હબીબે ખુદાકા જમાલ હય,
હમપર ખુદાએ પાકકી રહમત કમાલ હય. ૬૭

ઇશ્કે મહેબુબે ખુદા અયદીલ જીસે હાંસીલ નહિ
લાખ મોમિન હો મગર ઇમાનમે કામીલ નહિ. ૬૮

———

હમદ કે લાયક વોહી રહેમાન હય,
જીસને દીખલાઇ નબીકી શાન હય. ૬૯

———

લામકાં પર બના અહુમદ જો બના બિઠલાયા,
તબ મલાઇકને વહાં સલ્લુ અલેકુમ ગાયા. ૭૦

———

મએંને અપને સબ મતાલિબ સૈયદે અબરારકો સોંપા
ખતાએ દીનો દુનિયા અહમદે મુખતારકો સોંપા. ૭૧

———

વોહ એક દીન દેખીયે બેશક જહાં રોજે જજા હોગા,
ગુનેહગારોં કી બખશીશકો વહાં ફજલે ખુદા હોગા. ૭૨

જાહીર હય કયા જહુરકે મજહુર નએ નએ,
જલવે હય ઉસકે પરદેકે અંદર નએ નએ. ૭૩

———

હર ચીજ કો ફનાહય કોસીકા બકા નહિ,
બસ એક તેરી જાત હય જીસકો ફના નહિ. ૭૪

———

તારીફ ઉસ ખુદા કી જીસને જહાં બનાયા,
કયસો જમીં બનાઇ કયા આસમાં બનાયા. ૭૫

———

હર સંગ મે શરાર હય તેરે જહુરકા,
મુસા નહિ જો સએર કરૂં કોહતુરકા. ૭૬

અલ્લાહુરે મરતબા મેરે ઇંજમ્ને ન્યાજકા,
ગોયા જવાબ હય યેહ તેરે કિબ્રા નાજકા. ૭૭

તું જો અલ્લાહકા મેહબુબ હુવા ખુબ હુવા,
યા નબી ખુબ હુવા ખુબ હુવા ખુબ હુવા. ૭૮

ન કિયું કર હો અફ્જલ હમારા મોહંમદ,
કે હય અપને પ્યારોંકા પ્યારા મોહંમદ. ૭૯

દીખા દે યા ઇલાહી ચહરએ જેબા મોહંમદકા,
રહે મહેરૂમ કબતક આશકે શયદા મોહંમદકા. ૮૦

ઇલાહી મદીનેકી બસ આરજુ હય,
મુસાફીરકો મંનઝીલકી અબ જુસ્તજુ હય. ૮૧

વસ્ફે ખાલીક નાજસે હો કયા બયા,
હમ્દે હક મે લાલ હય સબકી જબાં. ૮૨

હય નાજ તુઝપે સબકો શહે દોજહાં હય તું,
માહબુબે ખાસ માલીકે કબ્બોનો મકા હય તું. ૮૩

ઇખલાસ સીર્ફ હય હમેં દરકાર યા નબી.
ગર યેહ નહિ તો જીના હય બેકાર યા નબી ૮૪

લુત્ફ તેરા મુઝપે બે પાયાં રહે,
નાજ કે સરપર તેરા અહેસાં રહે. ૮૫

નીગહતકી તરહ બસ્તાહય તું ફુલમે પુલમે,
બુએ રસુલ જીસ તરહ આલે રસુલ મે. ૮૬

દસ્તગીરી એકસોકી રખતી હય અજરે અજીમ.
દેગા જન્નતમે જગે સખીયોં કો વોહ રબએ કરીમ ૮૭

તમન્ના હયકે હર લહેજા જબાંસે લાઇલાહ નીકલે,
સદાએ દીલસે ઇલ લલ્લાહુ જાન મુબ્તીલાહ નીકલે. ૮૮

કયા ઉસકો ખૌફે પુરસેશે રોજે હીસાબ હો,
જીસપર નીગાહે લુત્ફે રીસાલત મઆબ હો. ૮૯

સલ્લે અલા જો જાતપે તેરી ખુદા કહે,
ઇનસાને નાંતવાં તેરી ફીર નઅત કયા કહે. ૯૦

દયરો હરમ મે તુંહીતો જલવા ફીગન હુવા,
ફીર કયા કે કોઇ શેખ કોઇ બ્રહમન હુવા. ૯૧

ખાલીક હય બેન્યાજ હય તું કારસાજ હય,
રજ્જાક હય રહીમ હય બંદા નવાજ હય. ૯૨

જો ગદ એ કુચએ હજરત નહિ,
લાખ દઊલત હો મગર ઇજ્જત નહિ. ૯૩

રોજે અજલસે વાકીફે ખયરૂલ બશર હું મએં,
પરવા નહિ જહાંનમે ગર બેહુનર હું મએં. ૯૪

ઈધર દેખા ઉધર દેખા બુરા દેખા ભલા દેખા,
તેરા જલવા નજર આયા તુઝીકો જાબજા દેખા. ૯૫

———

હય તસવ્વુરમે જો મહેબુબે ખુદાકી સુરત,
મીટ ગઇ દીલસે ગમે રોજો જજાકી સુરત. ૯૬

———

આંખોંવાલા તેરે જોબનકા તમાશા દેખા,
દીદએ કોર કયા આએ નજર કયા દેખા. ૯૭

———

જો દેખા હય મોહમદકો ખુદાકો જાનં જાતા હય,
કોઇ ઇસમે જરા શક લાએ તો ઇમાન જાતા હય ૯૮

———

નબીકા નામ આતેહી જબાં તક,
હુવા સફ્ફે અલાકા ગુલ કહાં તક. ૯૯

———

ઉમીદ યેહ કહેતી હય કે ટાલે ન ટલુંગી,
ઈન આંખોસે ખાકે દરે મહેબુબ મલુંગી. ૧૦૦

———

કયા બાત ઉસકી હય જો રહે મુસતુફા કે સાથ,
જો મુસ્તુફાકે સાથ હય વોહ હય ખુદા કે સાથ. ૧૦૧

———

યારબ કીસીકો ભી નહો આદત શરાબકી,
આદત હો જીસકોહે ઉસે નફરત શરાબકી. ૧૦૨

શિકલે ઉમીદ તો કબ હમકો નજર આતી હય,
સુરતે યાસભી બન બનકે બીગડ જાતી હય. ૧૦૩

સુના કરતા હું મએં ઇસ દર્દ દીલકો ગુફતગુ બરસોં,
બહાતા હું ઇન આંખો સે રફીકામએં લહુ બરસોં. ૧૦૪

ઉફરે જાલીમ તેરા જોગન ઉફગજબ સાંમા તેરા,
ઉફ તેરી નાજો અદા હરએક હુઆ ખવાહાં તેરા. ૧૦૫

જો હાલ દર્દકા પુછો અભી બતા દેગેં,
અગર હંસા નસકે હમ તુમ્હે રૂલા દેગેં. ૧૦૬

મેરી વો માઅસીયત જીસપર સદા તાઅજીર રોતી હય
મેરી ખુબીએ કિસમત દેખ કર તકદીર રોતી હય. ૧૦૭

કયા એ સમર રહેગી યેહ આરજુ હમારી,
હમકો ન ફીર મીલેગી વોહ આબરૂ હમારી. ૧૦૮

જબદીન બુરે કીસીકે યેહ દુનિયામે આતે હુએં,
અપને પરાએ દેખકર આંખે ચુરાતે હુએં. ૧૦૯

મેરી જબાન સુખીએ હયરતસે લાલ હય,
હયરાન હય ખ્યાલ કે કોસકા ખ્યાલ હય. ૧૧૦

કબ્રપર તેરી યેહ કયા કહે તે હુએં મરને વાલે
કુછ સુના તુનેભી ઓ ખાકકે સોને વાલે ૧૧૧

વોહ દીલ લેકર ચુપકેસે ચલતે હુવે,
યહાં રહે ગએ હાથ મલતે હુવે. ૧૧૨

કોઈ વહશી કોઇ દીવાના કોઇ રૂસવા હુવા,
કુચ્છ ખબર તુઝકો ભી હય તેરે લીયે કયા કયા હુવા. ૧૧૩

ફુલા નહિ જહાંમે કભી વોહ શજર હું મઐં,
જીસકી દુઆમે હો ન અસર વોહ બશર હું મઐં. ૧૧૪

ભુલ ભુલ અપના યાર જાની ઔર હય,
ઔર તેરી ગુલ ફીશાની ઔર હય. ૧૧૫

તુમને દીખાદી શિકલ મેરા જી બહેલ ગયા,
જાઓ તુમારી દિદકા અરમાં નિકલ ગયા. ૧૧૬

હુરપે આંખ ન ડાલે કભી શયદા તેરા,
સબસે બેગાના હય યેહ દોસ્ત શનાસા તેરા. ૧૧૭

મસ્તે નાઝ આંખેં હુયે ચીતવનકી અદા કુછ ઔર હય,
ઈન દીનોં હુશ્ને સનમ નામે ખુદા કુછ ઔર હય. ૧૧૮

બાત કરની હુમે મુશ્કીલ કભી અયસી તો નથી,
જયસે અબ હય તેરી મહેફીલ કભી અયસી તો નથી. ૧૧૯

હર અદા મસ્તાના સરસે પાંઉ તક છાઈ હુઇ,
ઉફ્તેરી કાફર જવાની જોશપર આઇ હુઇ. ૧૨૦

હુમને ઉનકે સામને પહેલે તો ખંજર રખ દીયા,
ફીર કલેજા રખ દીયા દીલ રખ દીયા સર રખ દીયા. ૧૨૧

જફા પર શુક્ર અય નાશાદ કરના,
સમઝ કર નાલએ ફરિયાદ કરના. ૧૨૨

હયા બોલી ઉભરા જો જોબન કીસીકા,
મીટા દુંગી મઍં ચુલબુલાપન કીસીકા. ૧૨૩

વો દીલ નહિ હય જો દીલ તુઝસે દીલરૂબા ફીરે,
ફીરૂં મે તુઝસે તો મુઝસે મેરા ખુદા ફીરે. ૧૨૪

રાતકો અયસી અદાસે વોહ પરિજાદ આયા,
દેખને વાલોકો મહેફિલમે ખુદા યાદ આયા. ૧૨૫

મેરે માશુક તુમહો યાર તુમહો દીલરૂબા તુમહો,
યેહ સબ કુછ હો મગર મઍં કેહ નહિ સકતા કયા તુમહો. ૧૨૬

દફન કરના મુઝકો કુએ યાર મે,
કબ્ર બુલબુલકી બને ગુલજાર મે. ૧૨૭

ખતાએ ઇશ્કકી તોબા ન જીતેજી હોગી,
હજારબાર હુઇ ઔર ફીર વોહી હોગી. ૧૨૮

જાહેરા દિલ હય તેરી જુલ્ફે રસાકા તાલીબ,
વરના દર અસલ હય કમબખ્ત બલાકા તાલીબ. ૧૨૯

ચાંદનીમે નજર આતો હય બલાકી સુરત
યાદ આઇ મુઝે એક માહલકાકી સુરત ૧૩૦

હસીનોસે અજી સાહેબ સલામત દુરકી અચ્છી,
નઉનકી દુશ્મની અચ્છી નઉનકી દોસ્તી અચ્છી. ૧૩૧

માશુકોંસેભી ન વોહ દુર શમાઇલ આયા,
કીસ જગેહ આંખ લડી હાય કહાં દીલ આયા. ૧૩૨

જરા ચીલમન તક આએં ઘર મેં કયા વોહ બનકે બેઠેહુએં
હજારોં સર બકફ મુશતાક એક ચીતવન કે બેઠે હુએં ૧૩૩

બનઠનકે મુઝસે કહેતે હુએં પેહેચાન જાઇએ,
હમ હુએ પરીકે દુર ભલા જાન જાઇએ. ૧૩૪

અપના નસીબ ખુબ તાબેદાર કર ચુકે હુએં,
સોતેમે આજ ઉનકો હમ પ્યાર કર ચુકે હુએં. ૧૩૫

તેરી પ્યારી બાતેં દીલ કો લુભા રહી હય.
પ્યારી અદાએં તેરી દીલમે સમા રહા હય. ૧૩૬

અગર આના તેરા અય રશ્કે ઇસા હો નહિ સકતા
તો બીમારે તપે ફુરકત ભી અચ્છા હો નહિ સકતા. ૧૩૭

યેહ નથી હમારી કિસમત જો વિસાલે યાર હોતા,
અગર ઔર જીતે રહે તે યેહી ઇન્તીજાર હોતા. ૧૩૮

યેહ જોશ દીદએ પુરનમ રહે રહે ન રહે,
મિસાલે કતરએ શબનમ રહે રહે ન રહે. ૧૩૯

દોસ્ત અચ્છે હો તો પુરે દોસ્તી કે હો રહો,
યા કીસીકો કર રખો તુમ યા કીસીકે હો રહો. ૧૪૦

અપને મરનેકી ખબર ઉસકો સુનાના ચાહીએ,
ઈસ બહાનેસે ઉસે ઘરમે બુલાના ચાહીએ. ૧૪૧

હુય મરતબા હરએક બશરકા જુદા જુદા,
કીસમત જુદી જુદી હુય નસીબા જુદા જુદા. ૧૪૨

ચેહ સુર્ખ સુર્ખ લબ હુય કે દાને ઉનાબકે,
રૂખ સાર હુય કે પુલ ખીલે હુએં ગુલાબકે. ૧૪૩

હરએકસે હુય કઔલ આશનાઈકા જુઠા,
વોહ કાફીર હુય સારી ખુદાઈકા જુઠા. ૧૪૪

મેરી બગલસે શીશએ દીલ તુમ નીકાલકે,
લે તો ચલે હો પર ઈસે રખના સંભાલકે. ૧૪૫

અદાવતસે તુમ્હારી કુછ જરર હોવે તો મએં જાનું,
ભલા તુમ જહર દે દેખો અસર હોવે તો મએં જાનું. ૧૪૬

હરદમ મુઝે ન્યાજ ઉસે નાજહી રહા,
અંજામકાર ઈશ્કકા આગાજહી રહા. ૧૪૭

આંખેં ચુરાકે શબ વોહ બહાનેસે ઉઠ ગયા,
હરફે મુરૂવ્વત આહ જમાનેસે ઉઠ ગયા. ૧૪૮

ક્યા ભરોસા હય જીંદગાનીકા,
આદમી બુલ બુલા હય પાનીકા. ૧૪૯

નાજસે કહેતે હુએ વોહ અકસર દીખાકર છાતીયાં,
સંગદીલ જયસેહુએ હમ વહસી હય પથ્થર છાતીયાં. ૧૫૦

તીરછી નજરોંસે ન દેખો આશકે દીલગીર કો,
કયસે તીર અંદાજ હો સીખાતો કર લો તીરકો. ૧૫૧

ક્યા એતેબાર દહેરકા ઇબરતકી જા હય યેહ,
ઇશરત સરા કભી કભી માતમ સરા હય યેહ. ૧૫૨

જો આશીકીમે ખાક હુવા કિમયાં હુવા
કહેતા થા આજ ખાકમે કોઇ મીલાહુવા. ૧૫૩

મજા કુચ્છ તુમને અય મુસા ન પાયા
વોહ પાયા ઇસ તરેહ ગોયા ન પાયા ૧૫૪

અર્શ કુરસીપે ક્યા ખુદા મીલતા,
આગે બડકુને તો કુછ પતા મીલતા. ૧૫૫

દીલ બરસે જુદા હોના યા દીલકો જુદા કરના,
ઇસ ફીકૂમે બેઠા હું આખીર મુઝે ક્યા કરના. ૧૫૬

અપને દીલકા મકાન ઔર હી હય,
ઇસમે એક મહેમાન ઔરહી હય ૧૫૭

કીસકી તાકત હય કરે કોઇ બડાઇ આપકી,
સારી દુનિયા આપકી સારી ખુદાઇ આપકી. ૧૫૮

તુઝસે જો અરજે હાલ કરતા હય,
સચતો યેહ હય કમાલ કરતા હય. ૧૫૯

ભલા હો પીરે મુગાં કા ઇધર નિગાહ મીલે,
ફકીર હુયેં કોઇ ચીલ્લુ ખુદાકી રાહ મીલે. ૧૬૦

શમએં રોશન હય હમારી આહસે,
લવ લગાએ બયઠે હુએં અલ્લા હસે. ૧૬૧

અયબ નીકલા જો હુનર પયદા કીયા.
હમને ખોયા જીસ કદર પયદા કીયા. ૧૬૨

એકહી રંગ હય સબસે યેહ તમાશા કયસા,
કોઇ કયસા હય કોઇ ચહાને વાલા કયસા. ૧૬૩

જવાબે વસ્લ નીકલા આપકે મુંહસે નહિ બનકર,
શીકાયત ભી ચહાં આઇ તો લબપર આફરીં બનકર. ૧૬૪

જો ભલે હુએં વોહ બુરોકોભી ભલા કહેતે હુએં.
ન બુરા સુનતે હુએ અચ્છે નબુરા કહેતે હુએં. ૧૬૫

નિગાહ ફેર કે ઉજરે વિસાલ કરતે હુએં,
હમે વોહ ઉલટી છુરીસે હલાલ કરતે હુએં. ૧૬૬

ખુદા બચાય કયામત કે હુએ તુમારે દીન,
યેહ પ્યારી પ્યારી જવાની યેહ પ્યારે પ્યારે દીન. ૧૬૭

મુમકીન નહિ કે તેરી મોહબ્બતકી બુન હો,
કાફીર અગર હજાર બરસ દીલમે તું નહો. ૧૬૮

મીલાતે હો ઉસીકો ખાકમે જો દીલસે મીલતા હય,
મેરી જાં ચાહનેવાલા બડી મુશકીલસે મીલતા હય. ૧૬૯

જમાનેકી તરેહ ફીર જાતા હય રૂખ ચશ્મે જાનાંકા,
મીજાજ એક હાલપર રહેતા નહિ બીમાર ઇનશાંકા. ૧૭૦

પથ્થરકા બશર હો તોહો હમ સાજ તુમ્હારા,
બંદેસે ઉઠિગા ન બુતો નાજ તુમ્હારા. ૧૭૧

વોહ બુત રામ હોકર ખફા હો ગયા,
ઇલાહી યેહ કયા માંજરા હો ગયા. ૧૭૨

બાજુ પે રખકે સર જો વોહ કલ સાથ સો ગયા,
આરામ યેહ મીલાકે મેરા હાથ સો ગયા. ૧૭૩

વોહ મસ્ત હું કે સાગિરેમયે જબ મએં પા ગયા,
એક બાર યા ગફુર કહા ઔર ચડહા ગયા. ૧૭૪

તડપતે હુએ અગર બિસ્મીલ તુઝે કયા,
તું અપના કામ કર કાતીલ તુઝે કયા. ૧૭૫

લગકે છાતીસે વોહ સોતાથા કલેજા શાદ થા,
કયા વોહ દીનથે દીલસે પહેલુ જમ મેરા આબાદ થા. ૧૭૬

———

ખેલથા ઉર્મ ભર જો દેખા થા,
જીંદગી કયાથી એક તમાશા થા. ૧૭૭

———

અય દિલ બુલાએ જો વોહ કભી આહિ જાયેગા,
દો ચાર બાર કહેનેમે શરમાહી જાયેગા. ૧૭૮

———

દીલઅરીસે કામ હય હમકો દીલ અજારીસે કયા
યારકી યારીસે મતલબ ઉસકી ઐયારીસે કયા. ૧૭૯

———

તુઝકો ભેજાથા કીસ લીએ કાસીદ,
બાતકા તું જવાબ દે કાસીદ. ૧૮૦

———

આશનાકો દેખકર ના આશનાકો દેખકર,
દીલ લગાનાથા જમાનેકી હવાકો દેખકર. ૧૮૧

———

હસીનોકી વફા કયસીં જફા કયા,
જો દીલ આયા તો ફીર અચ્છા બુરા કયા. ૧૮૨

———

સૈયાદ યેહ સીતમ તું બસ અય ખુદા ન કર,
બે બાલોપર હું મએં અભી મુઝકો રેહા ન કર. ૧૮૩

———

કોઇ જોબનપર હય આશક કોઈ ઉસકી ગાતપર,
કુછ નહિ ખુલતા કે હમ દિવાને હુએ કીસ બાતપર. ૧૮૪

———

મરકે ભી યારકા દમ ભરતે હુએં,
જીન્હએ ઇશ્ક કહીં મરતે હુએં. ૧૮૫

ઉસકે દર તક કીસે રસાઇ હુય,
વોહી જાએગા જીસકી આઇ હુય. ૧૮૬

મએને પુછા રકીબ કયસા થા,
જલકે બોલે તેરા કલેજા થા. ૧૮૭

ઇનસાફ કરેગા કોઈ કયા ઈસકે સીવા ઔર,
મેરા હુય ખુદા ઔર ન તેરા હુય ખુદા ઔર, ૧૮૮

તું કરે મુઝસે પ્યારકી બાતેં,
હુય યેહ પરવર દીગારકી બાતેં. ૧૮૯

આએં કીસ બે રહમકે જંગલસે તુમ છુટે હુવે,
બાલ હુય બિખરે હુવે બંદેકબા ટુટે હુવે ૧૯૦

તુંમમે સબ કુછ હુય તુમારી બાત કયા,
વાકઇ મએં કયા મેરી અવકાત કયા ૧૯૧

ગમ રહા જબતકકે દમમે દમ રહા,
દીલકે જાનેકા નેહાયત ગમ રહા. ૧૯૨

ઉસકે કદમોસે લગી રહેતી હુય દીન રાત હીના,
ખુબ દુનિયામે બસર કરતી હુય અવકાત હીના. ૧૯૩

હુઇ સુબ્હ જબ ઘરસે વોહ યાર નીકલા,
કહા ખલ્કને રશકે ગુલજાર નીકલા. ૧૯૪

અચ્છા જો ખફા હમસે હો તુમ અય સનમ અચ્છા,
તો હમ ભી ન બોલેગેં ખુદાકી કસમ અચ્છા. ૧૯૫

સો રહો મેરેહી ઘર મહેલકા આજકી રાત,
સચ્ચે બન જાઓ કરો વાઅદા વફા આજકી રાત. ૧૯૬

પરી પસંદ તબીયતપે હય ન હુર પસંદ,
તુમ્હારે બંદે હયેં હમ હમકો તો હુજુરપસંદ. ૧૯૭

જીંદગી સદકે હય જાનદી હય સરસે પહેલે,
તેગતો બાંધલો તુમ અપની કમરસે પહેલે. ૧૯૮

નહિ માલુમ કિયુ ચશ્મે કરમ સૈયાદ કરતા હય,
કફસસે બુલબુલે નાશાદકો આજાદ કરતા હય. ૧૯૯

મેરે સાકી તેરે મસ્તોંકા હય મયખાના જુદા,
મય જુદા શીશા જુદા બાદઓ પયમાના જુદા. ૨૦૦

વફા બુતોંમે નહિ સચ હય જીસ કદર મયેં કહું,
અલીકી તેગ ગીરે મુઝપે જુઠ અગર મયેં કહું. ૨૦૧

સવાલે વસ્લપે નીચી નજરથી કયા ઉનકી,
હમારી આંખમે ફીરતી હય વોહ હયા ઉનકી. ૨૦૨

દઈ મંહોસે ન પુછો કે કીધર બેઠ ગએ,
તેરી મજલીસમે ગનીમત હય જીધર બેઠ ગએ. ૨૦૩

મરતે દમ અય બેવફા દેખા તુઝે,
એક નજર દેખા તો ક્યા દેખા તુઝે. ૨૦૪

રાજી હુએ હમ ઉસીમે જો કુછ દીલરુબા કરે,
ચાહે જફાએ જોર કરે યા વફા કરે. ૨૦૫

કુછ નહિ દરકાર હય મુઝકો નીશાની આપકી,
એક બોસા દીજીએ હો મહેરબાની આપકી. ૨૦૬

સોતા હય ગલે લગકે જો યાર પલંગપર,
આતી હય લપટ ફુલોંકી મહેકાર પલંગપર. ૨૦૭

ગરચે આજાદ ભી હય પર ઉસે કુછ પ્યારભી હય
સાથ ઈનકારકે પરદેમે કુછ એકરાર ભી હય ૨૦૮

અબતો મે સુબ્હ તલક ઉસકા ઈન્તીજાર કીયા
કરાર કરકે મુઝે ઉસને બેકરાર કીયા. ૨૦૯

ચોરી ચોરી મેરે લગ જાઓ ગલેઆકે કહીં,
વરના દીલ બરસે નિકલ જાએગા ઘબરાકે કહીં. ૨૧૦

માહરૂ જબસે તેરે ચહરેપે ખત આને લગા.
તબસે કાસીદકો મેરે બાતોસે બહેકાને લગા. ૨૧૧

કભી કભી જો કરમકી નિગાહ કરતે હો,
ગરજ કે દીલમે મેરીવતન રાહ કરતે હો. ૨૧૨

યેહ કીસ રશ્કે મસીહાકા મકાં હય,
જમીં જીસકી ચહારૂમ આશમાં હય. ૨૧૩

ફયસલાએ કયા કોઇ મેરે પરવર દીગાર હાથ
બંદેકા એક હાથ હય તેરે હજાર હાથ. ૨૧૪

મત બોલો લેકીન કરમ ફરમા રહો,
ખુશ રહો જીતે રહો જીસ જા રહો. ૨૧૫

મએં તે હુનો ઓઢોકી નહિ કલકી ઓઢની,
બાજી મુજે મંગાદો ઝલઝલાકી ઓઢની, ૨૧૬

શરમઅંકી તરફ કોન રે જાને,
જીસકે દીલકો લગી હો સો જાને. ૨૧૭

અપને આનેકી જો સુનાતે હો,
શેખી નાહક યેહ તુમ જતાતે હો. ૨૧૮

મએં મુરદા નહિ નીમ બિસ્મીલ નહિ,
હું જીન્દા મગર પેહેલુ મે દીલ નહિ. ૨૧૯

હરગીજ ન પીલા મય તું મુઝે આંખ બદલ કર,
સાકી તેરે કુચેસે ન જાઉંગા સંભલ કર. ૨૨૦

મર ગયા મએં મીલા ન યાર અફસોસ,
આહ અફસોસ સદ હજાર અફસોસ. ૨૨૧

તુમ ખફા હો મુઝસે તો મએંભી અલ્લા હાજલ ક્યાસ,
આપકી ખુ હય વોહી મેરી અલા હાજલ ક્યાસ. ૨૨૨

મરતબા હક દીયા હય તુમકો ખાસ.
તુમસે રખતા હય દીલ મેરા ઇખલાસ. ૨૨૩

ઇજ્જત અપની અબ નહિ હય યારકો મનજુર તક,
પાસ જાતાં હું તો કહેતા હય કે બેઠો દુર તક. ૨૨૪

લે ગયા વોહ દીલરૂબા દીલ આહ દીલ અફસોસ દીલ,
એહ ગયા દીલ વો ગયાદીલ આહ દીલ અફસોસ દીલ. ૨૨૫

હાનીથી દીલમે અબ ન મીલેંગે કીસીસે હમ,
પર કયા કરે કે હો ગયે નાચાર જીસેં હમ. ૨૨૬

ન ગરજ કુફ્રસે રખતે હએં ન ઇસ્લામસે કામ,
મુદ્દઆ હમકો સાકીસે હય ઔર જામસે કામ. ૨૨૭

મીલ મુઝસે અય પરી તુઝે કુરઆનકી કસમ,
દેતા હું તુઝકો તખ્તે સુલેમાનકી કસમ. ૨૨૮

કયોન કહેતા હય કે મુહ કો ખોલો તુમ,
કાશ કે પરદેહી પરદે મે બોલો તુમ. ૨૨૯

સફાઇ ઉસકી ઝલકતી હય ગોરે સીનેમે,
ચમક કહાં હય યેહ અલમાસ કે નગીનમે. ૨૩૦

મેરી જાન જાતી હય યારો સંભાલો,
કલેજે મે કાંટા ચુંભા હય નિકાલો. ૨૩૧

તુમ્હારા દીલ અગર હમસે ફીરા હય,
તો બહેતર હય હમારા ભી ખુદા હય, ૨૩૨

દીલ કો પાલાથા બહોત હમને ખબરદારીસે,
નાજ બરદારીસે ગમખ્વારીસે હુશ્યારીસે. ૨૩૩

માશુક કે આનેકી શીતાબી ખબર આએ,
અલ્લાહ કરે દીલકી યેહ ઉમીદ બર આએ. ૨૩૪

જબ શકર લબને લબ અપનેસે સુનાઇ ગાલી,
મુઝે મીઠી લગી ખુશ હોકે મએને ખાઇ ગાલી. ૨૩૫

વોહ સનમ હાલ મેરા કયા જાને,
હું મએ કીસ ફીક્રમે ખુદા જાને. ૨૩૬

બુતો ઉભરાકેં જોબનકો કયા છુપાતે હો,
ખુદાકી દી હુઇ દોલત કો કયા ચુરાતે હો. ૨૩૭

કબ મએં કહેતા હું તુઝે ઐયાર તું ઉલફતસે દેખ,
મએં તુઝે હસરતસે દેખું તું મઝે હયરતસે દેખ. ૨૩૮

મેરે મજારપર આયા જો બુતે ગુમરાહ,
તડપકે રૂહને આવાજ દીકે બિસ્મીલ્લાહ. ૨૩૯

દીલ મેરા કહેતા કે યેહ શોખે સીતમગર ફેરદે,
દીલ ન ફેરે તો મેરી ગરદનપે ખંજર ફેરદે. ૨૪૦

અજબ અદાસે તુમ્હારી નીગાહ ફીરતી હય,
છુરી ગલેપે મેરે બે ગુનાહ ફીરતી હય. ૨૪૧

બેઅદબ નજર જો કુછ ખબર હય,
અય બુત યેહ દીલ ખુદા કા ઘર હય. ૨૪૨

કયા કહે ઇશ્કમે કયા મીલતા હય,
બુતકે મીલનેસે ખુદા મીલતા હય. ૨૪૩

આ બની જાનપર દગા પાઇ,
દીલ લગાને કી યેહ સજા પાઇ. ૨૪૪

હય વસ્લમે રાહત ન જુદાઇ મે અલમ હય,
આએકી ન શાદી ન ગએકા મુઝે ગમ હય. ૨૪૫

અમીર ઉસ બુતકો દીલ દેતે હો કયા શામત તુમ્હારી હય,
કીસી પથ્થરપે દે પટકો અયસા તુમકો ભારી હય. ૨૪૬

અય સનમ અલ્લાહવાલે સેંકડો શૈદા હુવે,
જબસે ઇસ દુનિયામે તુમ નામે ખુદા પયદા હુવે. ૨૪૭

બાકી ન દીલમે કોઇ ઇલાહિ હવસ રહે,
ચવદા બરસકે સીનમે વોહ લાખોં બરસ રહે. ૨૪૮

નામા બર યારકે આનેકા નહિ કહેતા હય,
એક ભી બાત ઠીકાનેકી નહિ કહેતા હય. ૨૪૯

હરમસે દેર કો આએ અમીર મઅમર કે,
ખુદાકે ઘરસે ફીરે હમ ખુદા ખુદા કરકે. ૨૫૦

હમ કતલ યું હુવે ન કીસીકો ખબર હુઇ,
કાતીલકી આંસતી ભી ન લહુ મે તર હુઇ. ૨૫૧

બુતમે ન વફાકી બાત પાઇ,
એ અયબ ખુદાકી જાત પાઇ. ૨૫૨

સમ્ઝ આતા હય ન સુઝતા ન દીખે આતા હય,
દિલકો સમઝતા હું મગર દિલ મુઝે સમઝાતા હય. ૨૫૩

મરીજે ઇશ્કપર રહમત ખુદાકી,
મરજ બઢતા ગયા જું જું દવાકી. ૨૫૪

તેરી જગાહ જો બુતે એપીર ફીર ગઇ,
કીસમત મેરી ઉલટ ગઇ તકદીર ફીર ગઇ. ૨૫૫

હોશ આતેહી તેરે દીલમે શરારત આઇ,
ચેહ જવાની તેરી આઇ કે કયામત આઇ. ૨૫૬

ભાગ જા દેખ ન લેં રાસ્તા ચલને વાલે,
ઓ મેરી લાશ કે બે દર્દ કુચલને વાલે. ૨૫૭

———

સએરકી ખુબ ચુને પુલ બહોત શાદ રહે,
બાગબાં જાતે હુએં ગુલશન તેરા આબાદ રહે. ૨૫૮

———

મેવા ખીલા મેવા મીલે ફુલપાત દે ફુલપાત લે,
આરામ દે આરામ લે દુખ દર્દ દે આફાત લે. ૨૫૯

———

સાકીયા અયસી ઝુકાદે કે બહકતે જાએં,
બર્ક કી તરહ જીધર જાએં ચમકતે જાએં. ૨૬૦

———

નહિ જાતા હય ખ્યાલે રૂખે જેબા તેરા,
દિલમે હય યાદ તેરી સરમે હય સવદા તેરા, ૨૬૧

———

ઇનશાંકો ખ્વાર કરતી હય યેહ બદ બલાએ હીર્સ
કોઇ નહો બનામે ખુદા મુબતેલા એ હીર્સ. ૨૬૨

———

ક્યા ગજબ તુંને કિયા હાય દીખાકર ગેસું,
લેગઇ છીનકે દીલકો મેરે દીલબર ગેસું. ૨૬૩

———

બેગરજ કોઇ જમાનેમે ન દેખા હોગા,
આર હોગા બાતો ઉસ શખ્સકો સવદા હોગા. ૨૬૪

———

ભરોસા કીસીસે હો દોસ્તીકા,
કહે કયા કીસીસે કોઇ હાલ જીકા. ૨૬૫

———

જીતેજી મોતકે તુંમ મુંહમે ન જાના હરગીજ,
દોસ્તો દીલ ન લગાના ન લગાના હરગીજ. ૨૬૬

વોહ તેરાહી અય બુત તલબગાર હોગા,
જહાં મે જો ઈનસાન હોશીયાર હોગા. ૨૬૭

મએં અ ૨ ભુલ જાઉં તુઝે યેહ મહાલ હય,
દીલમે મેરે બંધા હુવા તેરા ખ્યાલ હય. ૨૬૮

દુનિયાસે કોઇ શખ્સ ન હરગીજ લગાએ દીલ,
ફંદેમે કોઇ ઇસકે ન નાહક ફસાએ દીલ ૨૬૯

શુક્ર સદ શુક્ર ઠીકાને લગી મહેનત મેરી,
તએ હુઇ આજકા મંનજીલમે મુસાફ્રત મેરી ૨૭૦

તેરે બંદેસે કરતે હુએ યેહ બુત દાવા ખુદાઇકા
તમાશા દેખતા હું તેરી શાન કીબ્રી યાઇકા. ૨૭૧

ઈનશોખ હસીનો પે જો માઈલ નહિ હોતા
કુછ ઔર બલા હોતી હય વોહ દીલ નહિ હોતા, ૨૭૨

કુચએ કાતિલમે અપના દીલ ગયા,
ખાકમે મોલનેકા રસ્તા મીલ ગયા. ૨૭૩

ઝોંકા ઇધર ન આય નસીમે બહારકા,
નાજુક બહોત હય ફુલ ચીરાગે મજારકા. ૨૭૪

ગની સાથ દુનિયાસે ક્યા લે ગયા,
મગર એ કીસીકો દીયા વોહ લે ગયા. ૨૭૫

દીલમે ખ્યાલ ઉસ આંખેકા લાયા ન જાયગા,
મયખાના ઘર ખુદાકા બનાયા ન જાયેગા. ૨૭૬

લોટ જાતેથે હુસીં દેખકર આના દીલકા,
કયા મઆફીક થા જવાનીમે જમાના દીલકા. ૨૭૭

તુરપર હમસા અગર દેખનેવાલા હોતા,
દેખ તે બેકૂ તજલ્લીકો સંભાલા હોતા. ૨૭૮

વોહ હંસ હંસ કે નસતર ચુભોયા કીયા.
મઅંને રો રો કે દામન ભીગોયા કીયા. ૨૭૯

ઉમરે બેકૂ શરાર હય દુનિયા,
કીતની બે એતબાર હય દુનિયા, ૨૮૦

વાઅદા આનેકા જો ફરમા દેયેગા,
જયસે આજ આએથે કલ આઇ યેગા. ૨૮૧

જબ હુવા વદા ઔર વફા ન હુવા,
હો ગયા એક શબ હુઆ ન હુવા. ૨૮૨

જો તુઝસે રૂખ મીલાએ ચાંદ સુરજ,
અભી તો મુંહ ખાએ ચાંદ સુરજ. ૨૮૩

જીસ દીનસે ઉસને ગરીબકો ભાયા હુવા તું પસંદ,
હુવે કીસ ગજબકે જાન ભી દી આપકો પસંદ. ૨૮૪

તીર ખાનેકી હવસ હય તો જીગર પયદા કર,
સર ફરોશીકી તમન્ના હય તો સર પયદા કર. ૨૮૫

મએ યોંહ હું મસી બિમારી મે લડકર;
તબીયત અબ ન સંભલેગી બીગડકર. ૨૮૬

ઉડાતેથે કુરઆં કલતલક પરહેજગારીપર,
મુસલ્લા તકગીરો હય આજ ઉનકી બદખ્વારીપર. ૨૮૭

જવાની કે ચમનમે ગુલ ખિલાયે જીસકા જી ચાહે,
હમારી ચાહો ઉલફત આજમાયે જીસકા જી ચાહે. ૨૮૮

ખ્વાબમે થા વસ્લ અબ ઉસ્સે જુદાઈ હો ગઇ,
આંખ મેરી કયા ખુલી તકદીર મેરી ખુલ ગઇ. ૨૮૯

ઉસકોભી હીજરમે ન હમારી ખબર રહી,
કમબખ્ત મઓત આજ કહાં જાકે મર રહી. ૨૯૦

ચમનમે મેરી ખાક અગર જાએગી,
તો બુલ બુલ નદામતસે મર જાએગી. ૨૯૧

ન દેખા તુને અય લયલા કભી ચશ્મે મોહબ્બતસે,
હરન જાજા કે આંખે મલતે હુએ મજનુકી તુરબતસે. ૨૯૨

બે ખુદી યારકા પતા દેગી,
બે નશાની નશા બતા દેગી. ૨૯૩

———

કયા મુઝીકો દેખ કર હયરત હુઇ,
દેખ આઈનેકી કયા સુરત હુઈ. ૨૯૪

———

મકાંસે મુઝે લામકાં લે ગઇ,
યેહ દહેશત કહાંસે કહાં લે ગઇ. ૨૯૫

———

આસ્તો યારને ચઢ્હાઈ હય,
વકતે તકદીર આજમાઇ હય. ૨૯૬

———

કહા જબ અય સનમ જલવા દીખા દે,
તો વેહ બોલાકે યેહ દેખ ખુદા દે. ૨૯૭

———

જબદીનકો કહા ઉનસે કે વેહ બાત ન હેગી,
બોલેકે ઠએર જા અભી કયા રતન હોગી. ૨૯૮

———

ઈસકી પરવા કુચ્છ નહિ તકલીફ યા આરામ હય,
અય ગમે જાના મુઝે તેરી ખુશીસે કામ હય ૨૯૯

———

સબ્ર આતા હુય મેરે દીલકો ન તું આતા હય,
રાત દીન અબ મેરી આંખોસે લહુ આતા હય. ૩૦૦

———

ઇશ્ક અબ હમકો ખાક બાકી હય,
એક જરા ઝાંક તાક બાકી હય. ૩૦૧

———

ગલીમે યારકે જબતકકે મર ન જાયેંગે,
હજારહન ગએ ગુજરે હુએ પર ન જાયેંગે. ૩૦૨

હયરતકી જા નહિ હય જો વોહ ખુદ ફરોશ હય,
જોબનકા હય ઉભાર જવાનીકા જોશ હય. ૩૦૩

જબ દેખતા હું યારકે બંદે કબા ખુલે,
કહેતા હું યું હા દીલકો ગીરેહ યાખુદા ખુલે. ૩૦૪

વોહ કયા જાને કીસીકા હાલ કયા હય.
કે દર્દે ઇશ્કસે ના આશના હય. ૩૦૫

સરસરી ઉનસે મુલાકાત હય ગાહે ગાહે,
સોહબતે ગયરમે ગાહે સરે રાહે ગાહે. ૩૦૬

હુવા દીલકો મએં કહેતા કહેતા દીવાના,
પર ઇસ બે ખબર ને કય કુછ ન માના. ૩૦૭

યાર ગર સાહમે વફા હોતા,
કયું મીયાં જાન કયા જફા હોતા. ૩૦૮

યારકા આસ્તા ન પાયા હય,
ઓર દીલને મકાન પાયા હય. ૩૦૯

જીસ રોજ કીસી ઓર પે બેદાદ કરોગે,
યેહ યાદ રહે હમકો બહેત યાદ કરોગે. ૩૧૦

પાસ જા બેઠા જો મઐ કલ એક તેરે હુમ નામકે,
રહે ગયા બસ નામ સુનતેહી કલેજા થામકે. ૩૧૧

વોહ જબ તકકે જુલ્ફેં સંવારા કીયા,
ખડા ઉસપે મઐં જાન વારા કીયા. ૩૧૨

ખ્યાલ કીજીએ કયા આજ કામ મઐંને કીયા,
જબ ઉસનેહી મુઝે ગાલી સલામ મઐંને કીયા. ૩૧૩

નીગાહે લુત્ફકે કરતેહિ રંગ અનજુમન બીગડા,
મોહુબ્બતમે હુમસે હરએક અહેલે વતન બીગડા. ૩૧૪

તુંભી આગોસે તસવ્વુરસે જુદા હોતા નહિ,
અય સનમ જીસ તરેહ દુર એકદમ ખુદા હોતા નહિ. ૩૧૫

દુખતરે રજ મેરી મુનસ હય મેરી હમદમ હય,
મઐં જહાંગીર હું વોહ નુરે જહાં બેગમ હય. ૩૧૬

જીસ તરફ તુને કીયા એક ઈસારા ન જીયા,
ન જીયા આહ તેરી ચશ્મકા મારા ન જીયા. ૩૧૭

ખુશી નહો મુઝે કયુંકર કજાકે આનેકી,
ખબર હય લાશ પે ઉસ બેવફાકે આનેકી. ૩૧૮

લીખા હુવાથા યેહ ઉસ મહેજબીકે પરદેપર
નહિ હય કોઈ અબ અયસા જમીંકે પરદેપર ૩૧૯

મજકુર તેરી બજમમે કીસકા નહિ આયા,
મગર જીક્ર હમારા નહિ આતા નહિ આયા. ૩૨૦

ઉનકે હાથોા જાનદેની કીસતરેહ મુશ્કીલ નહો,
કતલ કરકે ચહાતે હુએ વોહ કોઈ બીસ્મીલ નહો. ૩૨૧

ગરદીશ નસીબકી હુય ન હુય આસમાનકી,
બદલી હુઇ હુય આંખ કીસી મહેરબાનકી. ૩૨૨

હમેશાં તુઝકો હુય મસહફે રૂખસાર જાનાકા,
કીતાબે ઇશ્કને હાફીજ કીયાહુય મુઝકો કુરઆંકા. ૩૨૩

યાદ કરતા હરઘડી તુઝ યારકા,
હુય વજીફા મુઝ દીલે બીમારકા ૩૨૪

બેવફાઇ ન કર ખુદાસે ડર,
જગ હંસાઇ ન કર ખુદાસે ડર. ૩૨૫

નૈનસે નૈન જબ મીલાએ ગયા,
દીલકે અંદર મેરે સમાએ ગયા ૩૨૬

યેહ રસ્મે જાલમીકી દસ્તુર હુય કહાંકા.
દીલ છીનકર હમારા દુશ્મન હુવાહુય જાંકા. ૩૨૭

અફસોસ હુય કે મુઝકો વોહ યાર ભુલ જાવે,
વો શોક વો મોહબ્બત વોહ પ્યાર ભુલ જાવે. ૩૨૮

તુમારે લોગ કહેતે હએં કમર હય,
કહાં હય કીસ તરેહકી હય કીધર હય. ૩૨૯

ન કહો યેહ કે યાર જાતા હય,
દીલસે સબ્રો કરાર જાતા હય. ૩૩૦

યારકા મુઝકો ઇસ સબબ ડર હય,
શોખજાલીમ હય ઔર સાતમ ગર હય. ૩૩૧

કામીલોંકા યેહ સુખન મુદ્દતસે મુઝકો યાદ હય,
જગમે બે મહેબુબ જીના જીંદગી બરબાદ હય. ૩૩૨

મુબતીલાએ ઇશ્કમે અય હમદમો શાદી કહાં,
આગએ અબતો ગીરફતારીમે આજાદી કહાં. ૩૩૩

મુફત સવદા હય અરે યાર કહાં જાતા હય,
આ મેરે દીલકે ખરીદાર કહાં જાતા હય. ૩૩૪

ફકીરાના આએ સદા કર ચલે,
મીયાં ખુશ રહો હમ દોઆ કર ચલે. ૩૩૫

ગરચે અલતાફકે કાબીલ યેહ દીલે જાર ન થા,
લેકીન ઇસ જોરો જફાકા ભી સજાવાર ન થા. ૩૩૬

નહિ કોઈ દોસ્ત અપના યાર અપના મહેરબાં અપના,
સુનાઉ કીસકો ગમઅપના અલમઅપના બયાં અપના. ૩૩૭

ગીલા મઝે જીસે કરૂં તેરી બે વફાઇકા,
જહાંમે નામ નલે ફીર વોહ આશનાઇકા. ૩૩૮

———

આવેભી મસીહા મેરી બાલીં પે તો કિયા હો,
બીમાર યેહ એસા તો નહિ જીસકો શિફા હો. ૩૩૯

———

જીગર પંખા હીલાતા હય જો દીલ સીનેમે જલતા હય
જોહુમ સાયા હય આખીર કામ કુછ ઉસસે નીકલતા હય ૩૪૦

———

દી મુઝકો મોહબ્બત એક પરીકી,
અલ્લા હુને બંદા પરવરી કી. ૩૪૧

———

તેરે ચહાનેવાલે મર જાએંગે,
યેહ નાકામભી કામ કર જાએંગે. ૩૪૨

———

હાથ રખકર મેરે સીનેપે જીગર થામ લીયા,
તુમને ઇસ વકત તો ગીરતા હુવા ઘર થામ લીયા. ૩૪૩

———

સદ શુક્ર હમસે આજ વોહ રસ્કે કમર ખુલા,
અંગડાઇ લો તો સમઝે કે મકસદકા દર ખુલા. ૩૪૪

———

બેદાદથી શોખીથી જફાથી કે સીતમ થા,
હોતી જો વફા આપમે જો કુછ થાવો કમથા. ૩૪૫

———

ફીક્ર મઆશ થા જીસે શામે સહર નહિ,
હયવાન જાનેતે હુએ ઉસેહમ બશર નહિ. ૩૪૬

———

મુમકોન નહિ કે એસામીલે મુઝકો યા જવાબ,
મુશ્કીલકી બાત હય દહન ઉસકી હયલા જવાબ. ૩૪૭

આયા ગશ ઉસકે સામને પરવરદિગાર શુક્ર,
પાનીતો મુંહપે યારને છીડકા હજાર શુક્ર. ૩૪૮

વોહી દીલબર હય હો જો દીલરૂબા એક,
હજારોં બુત હુએ આલમમે ખુદા એક. ૩૪૯

દીન નહિ રાત નહિ સુબ્હા નહિ શામ નહિ,
રેહ ગઈ એક નહિ હાંકા નહિ નામ નહિ ૩૫૦

હરચંદ નહિ વિશાલ મુમકીન,
વોહ ચાહે તો હય મહાલ મુમકીન ૩૫૧

બજમે જાનાસે મએ કબ જાતા હું,
રોજ કહેતા હું કે અબ જાતા હું. ૩૫૨

મએં ભી અબ ઇમતેહાને યાર કરૂં
ચાહીએ જબ્ત ઇખ્તેયાર કરૂં. ૩૫૩

ગાફીલ મેરી તરફ઼સે અયસે જો હો રહે હો,
આંખે તો ખોલો સાહબ કીયાનીંદ સો રહે હો. ૩૫૪

આહ કરને પે કયું બીગડતે હો,
તુમ તો સાહબ હવાસે લડતે હો, ૩૫૫

સુનાઉં કયા ઉન્હે નાલે મયેં અપને રાતોંકા,
દો દીલમે ખુબ સમઝતે હુએં અયસી બાતોંકા. ૩૫૬

હુજુમ અયસા નીગાહોંકા હુઆ હય ઉનકી ચીલમનપર,
કે દોહરે પરદે જાલી કે પડે હુએં રૂખે રોશનપર. ૩૫૭

હમકો વઝીરસે ન કીસી શાહસે ગરજ,
અલ્લાહકે ફકીર હુએં અલ્લાહસે ગરજ. ૩૫૮

પડા જાતા નહિ હય દીલરૂબા ખત,
જજા કલ્લાહ લીખ્ખા હય કયા ખત. ૩૫૯

દોસ્તી દો દીન ન રહી હોય જુદાઇ ઠએરી,
નાહક કો બદલામ હુવે લોક હસાઇ ઠએરી. ૩૬૦

ઉને દરકાર હય એક ચુલ બુલા દીલ,
યેહ સુનાથા કે બિજલી બન ગયા દીલ. ૩૬૧

કયા રંગ જહાંમે હો રહે હુએં,
દો હસતે હુએં ચાર રો રહે હુએં. ૩૬૨

યેહ તો મયેં કયુંકર કહું તેરે ખરીદારોંમે હું
તું સરાપા નાજ હય મયેં નાજબર દારોંમે હું. ૩૬૩

બુત ઇસ નજરસે ખુદાકી પનાહ દેખતે હુએં,
કલોટ જાતે હુએં જો વોહ નીગાહ દેખતે હુએં. ૩૬૪

કહેતા હય કયોન આહમે અપને અસર નહિ,
હાં દીલ દુખે કીસીકા યેહ મદ્દે નજર નહિ. ૩૬૬

યેહ બુત સબ મેરે દેખે ભાલે હુવે હુએં,
તસવ્વુરકે સાંચે મે ઢાલે હુવે હુએં. ૩૬૭

આજમાઈશમે જાન લેતે હુએં,
ખુબ આપ ઈમતીહાન લેતે હુએં. ૩૬૮

ઉલફતમે બરાબર હય વફા હો કે જફા હો,
હર બાતમે લજ્જત હય અગર દીલમે મઝા હો. ૩૬૯

ઘરસે હમ નીકલેથે મસજીદકી તરફ જાનેકો,
જાહેદ બહેકા કે હમે લે ગયે મય ખાનેકો. ૩૭૦

અસમત યેહ ઉનસે કહેતી હય અબ તુમ છુપા કરો.
નામે ખુદા જવાન હુવે હો કયા કરો. ૩૭૧

હુશ્ને વફાકા સાથ તો અય દીલ હુઆ ન હો,
માશુક નામ ઉસીકા હય જીસમે વફા ન હો. ૩૭૨

હાય બરસાતકી રૂતમે વેહ અંધારે ઘરકો,
ફુંક દે ફુક દે અય બીજલી હમારે ઘરકો. ૩૭૩

ઘરમે મસ્તો ન આજ કલ બયઠો,
ફસલે ગુલ હય ચમનમે ચલ બયઠો. ૩૭૪

કુચએ જાનામે જાના હો ગયા
મરને જીનેકા ઠીકાના હો ગયા. ૩૭૫

તેરે અંદાજને મારા મુઝે નાગન બનકર,
ઝુલ્ફે પુરેપેચ મુઝે ડસ ગઇ નાગન બનકર. ૩૭૬

દોનો જાનીબસે ઇશારે હો ચુકે.
હમ તુમારે તુમ હમારે હો ચુકે, ૩૭૭

હસીનોંકા હરેક આલમમે શહોરા હોઇ જાતા હય,
તુમ્હેં જો દેખ લેતા હય પોહ શહેદા હોઇ જાતા હય. ૩૭૮

ન કીયા વાઅદા રાતકા પુરા,
તું નહિ અપની બાતકા પુરા. ૩૭૯

વોહ ફીર મુઝસે દીલ હીલા કરલે ગયા,
ઇધર દે ગયા બા ઇધર લે ગયા. ૩૮૦

તુમતો કરતે હો દીલ લગી દીલકી.
કયા મીટાઓગે બેકલી દીલકી. ૩૮૧

તુમ્હારે ખતમે નયા એક સલામ કીસકા થા,
નથા રકીબ તો આખીર વોહ નામ કીસકા થા, ૩૮૨

ગયરપર લુત્ફો કરમ બસ હો ચુકા,
હો ચુકા હમપર સીતમ બસ હો ચુકા. ૩૮૩

ઇસ અદાસે વોહ જફા કરતે હુએ,
કોઇ જાને કે વફા કરતે હુએ. ૩૮૪

આરજુ હય વફા કરે કોઇ,
જી ન ચાહે તો ક્યા કરે કોઇ. ૩૮૫

વોહ ખીંચતે હુએ ખંજરેં કભી કભી,
મુશ્કીલ હમારી હોતી હુએ આશાં કભી કભી. ૩૮૬

ફીર રાહસે વોહ યહાં આતે આતે,
અજલ મર રહી તું કહાં આતે આતે, ૩૮૭

કબતક ખીંચે રહોગે કબતક તની રહેગી,
કીસકી બની રહી હય કીસકી બની રહેગી. ૩૮૮

પયામે વસ્લ મુઝે કલ જો યારકા પહોંચા,
દીમાગ અર્શપે ઇસ ખાક સારકા પહોંચા. ૩૮૯

નીઘાહ નીકલી ન દીલકી ઔર જુલ્ફે અંબરી નકલી,
ઇધરલા હાથ મુઠ્ઠી ખોલ યેહ ચોરી યહીં નીકલી. ૩૯૦

અગલી બાતેં નરહી ઔર વોહ ઉલફત ન રહી,
તુમકો અય જાને જહાં હમસે મોહબ્બત ન રહી. ૩૯૧

રહેગા નામ કહાં યાદગાર ભીતો નહિ,
તેરે મીટાએ હુવોંકા મજાર ભીતો નહિ. ૩૯૨

ઓ મેરે દીલકી ભડકતીકો બુઝાને વાલે,
અપને જા બાજકો હુંસ હુંસ કે રૂલાને વાલે ૩૯૩

વોહુ શર મીલી નીગાહેં ફીર દીખાના
વોહુ તેરે નાજ ફીર મુઝપર ચલાના. ૩૯૪

મહેફીલમે દેખ ભાલકે પહેચાનતે નહિ,
ના આશના બનેહુએ મુઝે જાનતે નહિ. ૩૯૫

સવાલે વસ્લ મેરા ઔર ઈતાબકે કાબીલ,
જવાબ દીજીએ સાહુબ જવાબ કે કાબીલ. ૩૯૬

વોહુ નામે ખુદા દીલમે આએ હુવે હુએ
મેરે ઘરકો કાબા બાનાએ હુંવે હુએં. ૩૯૭

સીતમ આપકે હમ ગવારા કરેંગે,
મગર રોજે ઉલફત ન અફશા કરેંગે. ૩૯૯

યહાં તક પેશ આએ હુંમ વફાસે, ૩૯૮
કે વોહુ બાજ આગયે જોરો જફાસે.

ગાલીયાં વોહુ લબે શીરીસ્તે દીયા કરતે હુએં,
હુમ મજે બયઠે હુવે દીલમે લીયા કરતે હુએં ૪૦૦

જો અદાહુય બલાહુય આફત હુય
યેહુ જવાની હુય યા કયામત હુય ૪૦૧

મોતીચોકી ગલેમે માલા હય,
હુસ્ને યાર ઓરભી દુબાલા હય. ૪૦૨

દુર કર લે અગર ઇનસાન કદુરત દીલકી,
સાફ આઇનેસે મીલજાએ હકીકત દીલકી. ૪૦૩

શબે વિશાલ વોહ બયઠે હુએ કયા લજાએ હુવે
બદન ચુરાએ હુવે ઓર કસ મસાએ હુવે. ૪૦૪

લબે શકરમે ન શીરીંકી વોહ જબાનમે હય,
મજા જો આપકી અંગીયા કે બગલાપાન મે હય. ૪૦૫

દોસ્તીકા હો જમાને મે ભરોસા કીસપર,
તું મુઝે છોડ ચલા અયદીલે શયદા કીસપર. ૪૦૬

મુનસફી દુનિયાસે સારી ઉઠ ગઇ,
અય બુતો ઇમાનદારી ઉઠ ગઈ. ૪૦૭

ન મીલતા ગુલરૂખોંસે દીલ મેરા મશહુર કયું હોતા,
ન દેખા નરગીસે બીમાર તો રંજુર કયું હોતા. ૪૦૮

અગર મેરા દીલ ઉસપે માઇલ નહોતા,
મયેં ઇસતરહ બદહાલ બેદીલ નહોતા. ૪૦૯

હાલમે કીસસે કહુ અપની પરેશાનીકા,
કોન સુન સકતા હય કીસ્સા મેરી હયરાનીકા ૪૧૦

હુમપે કરતે હો અબસ જોરો સીતમ કયા બાઇસ,
હુમતો ભસ્તે હુએં સદા આપકા દમ કયા બાઇસ. ૪૧૧

———

હુમ અપને નફસે અમ્મારા કો ગમમે માર બયઠે હુએં,
યેહ હય જીંદા દિલી જાહીરમે ગો મુરદાર બયઠે હુએ. ૪૧૨

———

બીગડ કે બજમસે ઉઠવાયા ઉસને ચલ ન સકે,
લગી વોહ ચોટ જીગરપર કે હુમ સંભલ નસ કે. ૪૧૩

———

રો રહે હુએં યાતો અપની બેકસી હુમ દેખકર,
હય ગુમા યારોંકા કયા કયા ચશ્મ પુરનમ દેખકર. ૪૧૪

———

ખુદ બખુદ કયું ન તબીયતમે ખુદ આરાઇ હો,
હુસ્ન હો શુખીઓ રાનાઈઓ જે બાઇ હો. ૪૧૫

———

જીકરે રકીબ પર હુમ તન ગોશ હો ગએ,
મેરે બયાંને શોકપે ખામોશ હો ગએ. ૪૧૬

———

સવાલે વસ્લપર માશુક સબ બદ દીલસે હોતે હુએં,
જબર દસ્તીકે જીતને કામહય મુશકીલસે હોતે હુએ. ૪૧૭

———

કામચલ સકતા હય કબ ઈનસાનકા તદબીર સે,
આદમી મજબુર હય તકદીરકી તહેરીર સે. ૪૧૮

———

ખુદાને દીલ યેહ દીયા લજજતે વફાકે લીયે,
મીલી હય આંખ યેહ દીદારે દીલરૂબા કે લીયે. ૪૧૯

———

આશક હુવા હું એક બુતે રશ્કે માહકા,
અલ્લાહ તું હય બખશને વાલા ગુનાહકા. ૪૨૦

તુમતો ખફા હો હમકો ગલેસે લગાએ કોન,
યારબ હમારે દીલકી લગી કો બુઝાએ કોન. ૪૨૧

જહાંપર શમ્અ હોતી હય વહાં પરવાના આતા હય,
પરીરૂ જીસ જગે હો ઉસ જગેહ દીવાના આતા હય. ૪૨૨

બુતોં મે કયું યેહ શાને કિબ્રીયાઇ હોતી જાતી હય,
કે ઉનકે કબજેમે સારી ખુદાઇ હોતી જાતી હય. ૪૨૩

શબે વસ્લ ઉનકી આંખોમે હયા કુછ ઔર કહેતી હય,
મગર ઉઠતી જવાનીકી અદા કુછ ઔર કહેતી હય. ૪૨૪

એક બોસા લે લીયા ખ્વાહીશ મગર કુછ ઔર હય,
કયા બતાઉ દોસ્તો મદ્દે નજર કુછ ઔર હય. ૪૨૫

શીકવા કરતે હુએં જબાંસે નગીલા કરતે હુએં,
તુમ સલામત રહો હરદમ યેહ દુઆ કરતે હુએં. ૪૨૬

વોહ સબ્ર દે ઇલાહી જીસમે ખલલ ન આયે,
ચરકે પે ચરકા ખાઉં અબરૂ મેબલ ન આયે. ૪૨૭

દીલ લેહી ચુકે નાજસે શોખીસે હંસીસે,
અબ ઉનકી બલા આંખ મીલાતી હય કીસીસે. ૪૨૮

હાથ ગરદનમે મેરે પ્યારસે ડાલે ન ગએ,
ઈદિકે દીન ભીતો અરમાન નીકાલે ન ગએ. ૪૨૯

———

ચારકી ગલીયોમે કયું કર યાર જાના છોડદે,
કીસ તરહ બુલબુલ ચમનસે આશયાના છોડદે. ૪૩૦

———

જો મીલ જાએ તો પુંછું પ્રીતનએ રોજે કયામતસે,
રહા કયું કર કીસીકે આંખકે ગોશેમે રાહતસે. ૪૩૧

———

અસીર પંજએ ઓંહદે શબાબ કરકે મુઝે,
કહાં ગયા મેરા બચપન ખરાબ કરકે મુઝે. ૪૩૨

———

ગુફતુગુ હોકર બુતે બેપીર આધી રહે ગઈ,
વસ્લકી આધી હુઇ તદબીર આધી રહે ગઇ. ૪૩૩

———

મેરી આહકા તુમ અસર દેખ લેના,
વોહ આ અંગે થામે જીગર દેખ લેના ૪૩૪

———

સનમકા નુર દેખા હય ખુદા કે નુર કે બદલે,
હુવા હય દાગે દીલ રોશન ચરાગે તુરકે બદલે. ૪૩૫

———

તોહમત તુમ્હારે ઇશ્કકી હમપર લગી હુઇ,
યારબ બુઝેગી આગ યેહ કયુકર લગી હુઈ. ૪૩૬

———

દુરસે આએથે સાકી સુનકે મય ખાનેકો હમ,
બસ તરસ તેહી ચલે અફસોસ પયમાનેકો હમ. ૪૩૭

———

શબે વસલતમે કયું સાહુબ ભલા તકરાર કરતે હો,
નીકાલનેદો મેરે ઘરમાં મુઝે કયું ખ્વાર કરતે હો. ૪૩૮

———

ઇલાહી ખયરકી જો આજ દમ રૂક રૂક કે ચલતા હય,
કોઇ બયઠા હુવા પહેલુમે મેરા દીલ મસલતા હય. ૪૩૯

———

ચખાદો ચાશનીએ શરબતે દીદાર થોડીસી,
દમે આખીરતો કરલો ખાતરે બીમાર થોડીસી. ૪૪૦

———

કીસીકા હુસ્ન જમાનેમે સબસે બાલા હય,
કીસીકે રૂખપે પ્રીદા ચાંદ હોને વાલા હય. ૪૪૧

———

જીન્દગી કહેતી હય દુનિયાસે ગુજર જાનેકો,
જી તડપતા હય ગલા કાટ કે મરજાને કો. ૪૪૨

———

નઇ સુઝિ હય બનવાતે હુયે વોહ તીર પથ્થરકા,
સંભલના સામના હય આશકે દીલગીર પથ્થરકા. ૪૪૩

———

ફસલે ગુલ આઇ મુઝે સવદાએ વહસ્ત હો ગયા,
મોસમે ગુલ ભી મેરે હકમે કયામત હો ગયા. ૪૪૪

———

વોહ બુત આએ કભી ઘરમે જો અપને મહેરબાં હો કર,
તો આંખોપર બિઠાનેં શેફતા હું શાદમાં હો કર. ૪૪૪

———

તુમ્હારે જુલ્મકા શીકવાહી કયા હય,
મઝા પાતા હું મય્યેં ઇજાહી કયા હય. ૪૪૬

———

મેરે ઘરભી શબે વસલત કભીથી,
મયસ્સર મુઝકો યેહ દૌલત કભીથી ૪૪૭

———

વસ્લકી શબ અય સનમ કયું તુમકો પરદા હમસે હય,
બયઠકર પહેલું મે શરમાના યેહ કયસા હમસે હય. ૪૪૮

———

ઝુઠી બાતોં મે ન આ દેખ તું અયારોંકી,
સબ દગાબાજ હુએ બાતેં હુએ યેહ અયારોંકી. ૪૪૯

———

દીલ ચાહે દીલદારકો ઔર મન ચાહે આરામ
દુઃખ દયામે દોનો ગયે માયા મીલ ન રામ ૪૫૦

———

ન આહે ન રસા લાઇ ન તાસીરે દોઆ લાઇ,
ઉન્હે મેરી ખુશામદ લાઇ મેરી ઇલ્તેજા લાઈ. ૪૫૧

———

બજમે ઇશરતમે મુઝે યાદ ન કર યાદ ન કર,
રૂઠ જાએગા અદુ ઉસકો તું નાશાદ ન કર. ૪૫૨

———

યકી હય કુચ્છ ન કુચ્છ રહમત મીજાજે યારામે આએ,
અદબસે હાથ બાંધે હમ તેરી સરકારમે આએ. ૪૫૩

———

મોહબ્બતમે અસર સચહય કે પયદા હોઇ જાતા હય,
તડપનેસે મેરે ઉસ બુતકો સદમા હોઇ જાતા હય. ૪૫૪

———

ખુદાકી શાન ઉનકા હો ગયા દીલ,
હમારા નાજ પરવર લાડલાદીલ, ૪૫૫

———

મેરા દીલ લે કે જાલીમને દગા કી,
દગા વોકી કે તોબા હય ખુદાકી. ૪૫૬

મુંહુ ન ઢાંકો અબ તો સુરત દેખલી,
દેખલી અયકુર તલઅત દેખલી. ૪૫૭

તરીકા સબ્રકા કોઈ બતાદે,
ઝલક યા અપને જલવેકી દીખાદે ૪૫૮

મુલાકાત ઈસક્રીએ તુઝસે બુતે બેપીર કમ કરદી,
કે તુને ગયરકા ખાતીર મેરી તોકીર કમ કરદી. ૪૫૯

હુમારે દીલકે આઇનેમે સુરત અપની રહેનેદો,
આનત દારકા ઘર હય અનામત અપની રહેનેદો ૪૬૦

જબ તુંહિ મેરે પાસ ન આએ જાનેજાં રહે,
અંધેર કયું ન આંખોમે મેરે જહાં રહે. ૪૬૧

રાહતકા કોઈ કબ્રસે બહેતર મકાં નહિ,
જીસ સર જમીંપે હુએ હય વહાં આસમાં નહિ. ૪૬૨

તુમ્હી ફરમાઓકે દુશ્મનસે નીબાહે કયું કર,
દીલ ન ચાહે જીસે અય જાં ઉસે ચાહે કયુંકર. ૪૬૩

દીલ હય માશુક પે આનેકે લીએ,
જાન હય ઇશ્કમે જાનેકે લીએ. ૪૬૪

વકતે પરી શબાબકી બાતેં,
અયસી હય જયસી ખ્વાબકી બાતેં. ૪૬૫

———

ઘુંટકર દીલકો યારને મારા,
પરન-દમ જાં નીસારને મારા. ૪૬૬

———

કમી સીતમકી યહાં કયા હય મહે જ માલોંમે,
ફુલકકા નામ યુંહી હય સતાને વાલોંમે, ૫૯૭

———

કય દીન બસર કરેંગે સીતમગર જફાકે સાથ,
આખીર કભી તો કામ પડેગા ખુદાકે સાથ. ૪૬૮

———

હમને દર પરદા તુઝે પરદા નશીં દેખ લીયા,
અબ ન કર પરદો કે ઓ પરદા નશી દેખ લીયા. ૪૬૯

———

દોસ્તકા ઘર યાદ આયા અપને ઘરપર આનકર,
ચુપકે ચુપકે રો લીયા મુંહપે દુપટા તાનકર. ૪૭૦

———

વસ્લકે અયશમે સબ હિ કા ગમ ભુલ ગએ,
યાદ રખનાથા હમેં જીસકો વોહ હમ ભુલ ગએ. ૪૭૧

———

લગી હય બે તરહ બરછી નજર કી,
અજબ હાલત હુઈ દીલકી જીગર કી. ૪૭૨

———

કાફીર હય જો સીજદા કરે બુતખાના સમજ કર,
સર રખ દીયા હમને દરે જાનાના સમજ કર. ૪૭૩

———

શબે વીસાલ ન ગફ્લતમે ટાલીએ સાહુબ,
જો કુછ હો આપકે અરમાં નીકાલીએ સાહુબ. ૪૭૪

———

નીગાહે યાર બદ મસ્તીમે ભી હુસીયાર કયસી હુય,
મેરા દીલ છીન લેનેકે લીએ તૈયાર કયસી હુય. ૪૭૫

———

જોફ્સે કુચ્છભી અલ નહિ સકતી,
આહ મુંહસે નીકલ નહિ સકતી. ૪૭૬

———

કયા મજા અંન્જુમને યારમે દીલ પાતા હુય,
જીલ્લતે રોજ ઉઠાતા હુય વહી જાતા હુય. ૪૭૭

———

અય દુઃખતેરે રીજ હુબાબ તુજે કયા તમીજ હુય,
વાઇજ યેહુ જર ખરીદ હુમારી કનીજ હુય. ૪૭૮

———

ના તવાનીકી હુમપર તોહુમત હુય,
નાજ ઉઠાનેકી અબભી તાકાત હુય. ૪૭૯

———

પરદા ઉલટકે જબ વોહુ દીદારે આમ કરતે,
ઐયુબ સબ્ર કરતે તો હુમ સલામ કરતે ૪૮૦

———

બુતોંકી રવીશ કોઇ કયા જાનતા હુય,
બડે બેવફા એં ખુદા જાનતા હુય. ૪૮૧

———

મુઝકો કયા કામ હુય દુનિયામે જો ઈદ આઇ હુય.
કયા મીલુ ઉસ્સે કે માશુક યેહ હુર જાઇ હુય. ૪૮૨

———

આશકે મે કહીએ અયસા કઓન હુય,
હમ બુરે ઠએરેતો અચ્છા કઓન હુય. ૪૮૩

———

રકીબ લાખ બુરા ચાહેતો કયા હોતા હુય,
વોહી હોતા હુય જો મંન્જુરે ખુદા હોતા હુય. ૪૮૪

———

સાકીયા જાતે હુએં પ્યાસે તેરે મય ખાનેસે,
ઘુંટ દો ઘુંટ ઇંધર ભી ભરે પયમાનેસે. ૪૮૫

———

આરજુ વસ્લકી અચ્છી યેહ ખ્યાલ અચ્છા હુય,
હાય પુરા નહિ હોતા હુય સવાલ અચ્છા હુય. ૪૮૬

———

ગાલીભી પ્યારે મુંહસે તેરે ખુશનુમા હુઇ,
બેજા ભી બાત તું નહિ કહેતા તો બજા હુઇ. ૪૮૭

———

હુવે નામવર બે નશાં કયસે કયસે.
જમી ખા ગઇ આસમાં કયસે કયસે. ૪૮૮

———

વોહ સુરત તસવ્વુરમે કયા આ ગઇ,
પરી આકે તસવીર ખીંચવા ગઇ. ૪૮૯

———

મહેરબાં હુય જો ખુદાવંદ અપના,
કામ રહેનેકા નહિ બંદ અપના. ૪૯૦

———

ગુલે રૂખસાર વોહ પયદા ન કરતા,
તો પયદા બુલબુલે શયદા ન કરતા. ૪૯૧

———

કલશબ ને તુમને શહ દીખાઈ તમામ રાત,
મુશતાકને પલક ન લગાઈ તમામ રાત. ૪૯૨

ક્યામત હય એ શીતનાગર દેખ લેના
તેરા નાજ હય એક નજર દેખ દેના. ૪૯૩

ગએર તે આંખે કે તારે હો ગયે,
ઔર હમ દુશ્મન તુમારે હો ગયે. ૪૯૪

કભી યારોંકા જલસાથા કભી પહેલુ મે દીલબર થા.
જવાનીભી અજબ શયથી જો ચાહા વોહ મયસ્સર થા. ૪૯૫

તુઝકો પયમાં શીકની દીલ શીકની આતી હય,
બાત જો હોની હય કહનેમે વોહી આતી હય. ૪૯૬

જબ પાઉં થકે તો જુસ્તજુકી,
જબ દીલ નરહા તો આરજુકી. ૪૯૭

કહેતે હુએ કુછ ઇંસ તાઅનેસે હાસીલ નહિ હોતા,
અચ્છા હુવા હમપર કોઇ માઇલ નહિ હોતા. ૪૯૮

ઉલટ દેંગે વોહ ખુદ અપની નિકાબ આહિસ્તા આહિસ્તા,
અભી કમસીન હય ટુટેગા હીજાબ આહિસ્તા આહિસ્તા. ૪૯૯

ખુદાકી યાદમે જાહીદકા શોકે દુર હો જાના
યેહ અયસા હય કે ઉસકે પાસસે ફીર દુર હો જાના ૫૦૦

નજર વોહ નીચી કીયે મું ચુરાએ બેઠે હુએં,
ચોરી તો હય જો મેરા દીલ ચુરાએ બેઠે હુએં. ૫૦૧

દીલ હમસે મીલાકર વોહ સીતમગર નહિ મીલતા,
સદમા તો યેહી હય કે વોહ મીલકર નહિ મીલતા. ૫૦૨

આતે નથે જો આશકે શયદાકે સામને,
મહશર કે દીનહય આહેલે તમાશાકે સામને. ૫૦૩

યાર અબરૂકો ચડાએ હુએ જોબલ નીકલા,
હર બશર દેખને ઉસ શોખકા છલબલ નીકલા ૫૦૪

જીસને લગાઈ હાય મેરે જીસ્મો જાં મે આગ
દીલમે જીગરમે પહેલું મે ચશ્મે રવાંમે આગ ૫૦૫

ખુદાકે વાસ્તે અય દીલ યેહ બેતાબીસે કયા હાંસીલ
તડપના તલમલાના ઔર ઉછલના સબ હય લાહાંસીલ ૫૦૬

હસરતે દીલકા હુઆ આહ નીકલના મુશકીલ,
હો ગયા રંગ મુકદદરકા બદલના મુશકીલ. ૫૦૭

કયા લુત્ફે બાગ જબ વોહ ગુલે ખુશનુમા નહિ,
કયા લુત્ફે સએર પહેલું મે જબ દીલરૂબા નહિ. ૫૦૮

જબ તુમ આતે નહિ હમ યાદ કીયા કરતે હુએં,
જબ બુલાતે નહિ ફરયાદ કીયા કરતે હુએં, ૫૦૯

મોહબ્બત હય હમેં બસ ઉસ હસીં સે,
તો ફીર ક્યા વાસ્તા મુલ્હે બરીં સે. ૫૧૦

બાગમે આજ ગર વોહ યાર આએ,
ફીર વોહી મોસમે બહાર આએ. ૫૧૧

સબ કુચ્છ તો હો ચુકા યેહ ફકત ઇન્તેજાર હય,
કહે દે બીગડ કે આપ મુઝે ઇખત્યાર હય. ૫૧૨

જો ફીત્નાગર તેરા એહદે શબાબ આયેગા,
જહાં મે કોઇ નયા ઇનકેલાબ આયેગા. ૫૧૩

જબાં પર ઉસકી તું હય ઔર મએ હું,
યેહ મેરી આબરૂ હય ઔર મએં હું. ૫૧૪

વોહ કોઠેપે બનઠન કે આના કીસીકા,
પકડ કર વો દીલ લોટ જાના કીસીકા. ૫૧૫

શબે ગમ યું હુઇ બસર મેરી,
લેને આએ અદુ ખબર મેરી. ૫૧૬

શુક્ર હય હીજ્રમે વફાત હુઇ,
કીસ જહન્નમસે નજાત હુઇ. ૫૧૭

ઉલફત હય સેંકડોંકો ગુલે રૂએ યારકી,
એક ફુલસે ખરાબ હય મટી હજારકી. ૫૧૮

દીલપે એ યાર કુચ્છ અજબ ગુજરી,
ક્યા કહું કીસ તરેહસે શબ ગુજરી. ૫૧૯

———

જાનતે ગર હોગી યેહ બેહાદ ઉઠતે બેઠતે.,
હમ ન તેરે પાસ અય જલ્લાદ ઉઠતે બેઠતે. ૫૨૦

———

આહુએ ચશ્મ ઉસ બુતે ખુંખાર કે,
મારતે હુએ શેર કો લલકારકે ૫૨૧,

———

મુંહ દીલસે કભી યારકી ઉલફત નહિ જાતી.
જીસ તરહસે દુનિયાકી મોહબ્બત નહિ જાતી. ૫૨૨

———

અબ અય ખલીલ હીજ્રમે દીલકો સંભાલીયે,
ઇશ્કે બુતાંકી આગ કો મુહમે ડાલીયે. ૫૨૩

———

હટ દુરકરો માનલો યેહ ખસ્તા જીગરકી,
આખીર હુઈ શબ છુટતી હય તોપ શહરકી. ૫૨૪

———

શબાબ દુર જો હોતા તો હંમ સંભલ જાતે,
યેહ દીન બહાર કે જલ્દી કહીં નીકલ જાતે. ૫૨૫

———

યુંહ હમને હીજરે યારમે હાલત તબાહકી,
બયઠે જહાંપે રો દીયા ઉઠે તો આહકી. ૫૨૬

———

જાંએ લબહું મએ દીલ લગાનેસે,
ખો દીયા ઈશ્કને જમાનેસે, ૫૨૭

———

ઈશ્ક અપના અસર આખીર કો યેહ દીખલાતા હય,
પહેલે ગમ ખાતે થે હમ અબ હમે ગમ ખાતા હય. ૫૨૮

ગુલ ખુલે મસ્ત બહારે ગુલે રૂખસાર રહે'
હમ ઈસી બાગકે દુનિયામે હવાદાર રહે'. ૫૨૯

દુશ્મને આશકે બેદીલ કભી અયસીતો નથી,
ચશ્મે કાતીલ તેરી કાતીલ કભી અયસીતો નથી. ૫૩૦

દુર કયા હો ગીરફતગી દિલસે,
ગાંઠ ખુલતી હય સખ્ત મુશ્કીલસે. ૫૩૧

ફુરકતકી નહિ શબ શબે આફાત યેહી હય,
રોતાથા જીસે રોજ મએ' વોહ રાત યેહી હય. ૫૩૨

મીલકે ઉસ બુતસે ન કયું કર દીલે મુજતર ટુટે,
શીશા પથ્થરસે જો ટકરાએ મુકરર ટુટે. ૫૩૩

મુઝસે કહે તે હએ' અ'દાબ કા દસ્તુર રહે
ચાર ઉ'ગલ મેરે ચહેરેસે નજર દુર રહે. ૫૩૪

નશેમે બોસએ રૂખસાર હમને લેહી લીયા,
બહોત ખીચે' તને પર પ્યાર હમને લેહી લીયા. ૫૩૫

ખુલા મુઝસે વકતે સહર જાતે જાતે
વોહ દે ગયા દાગ ઘર જાતે જાતે ૫૩૬

સીના ઇશ્કસે હુસ્નકા મરતબા હુય,
કે બંદેકા મઓલા મીજાજીખુદા હુય. ૫૩૭

જલા દીલ આતશે દાગે જીગરસે,
લગી હુય આગ યેહ અપનેહી ઘરસે. ૫૩૮

નહિ હુય તુઝસા કોઇ ગુલઓઝાર દેખ ચુકે,
ચમન તો કયા ચમને રોજગાર દેખ ચુકે. ૫૩૯

રંજીશ પસંદ હુય જુ મુને ખુર્દ સાલકી,
કરતા હું છેડ છેડ કે બાતેં મલાલકી. ૫૪૦

ખું હસરતોંકા દીલમે કીયા હીજરે યારને,
કાબે મેભી પનાહ નપાઇ શીકારને. ૫૪૧

યેહ યકીન હુય ઇશ્ક અગર દીલમે ખુદા પયદા કરે,
ફીર ન બહેર ઇમ્તેહાં કોઇ બલા પયદા કરે. ૫૪૨

નીગાહે લુત્ફ મેરે હાલ પર નહિ હોતી,
મય કીસ બલામે હું ઉનકો ખબર નહિ હોતી. ૫૪૩

હોવે નહિ હુએ સામને વોહ આફતાબકે,
માને હો શર્મ મુહપે યેહ હીજાબકે. ૫૪૪

બે ઇજન બોસે આપકે રૂખસારકે લીયે,
હાજીર હું જો સજા હો ગુન્હેગારકે લીયે. ૫૪૫

કુચ્ચ દીલમે જ્ય લે યાર કુછ વસ્લકી હસરત હય,
અલ્લાહ નિગેહબાં હય પહેલી શબે ફુરકત હય. ૫૪૬

———

ફીર ગયા વસ્લકા દીન ફીર શબે ફુરકત આઇ,
દીલ ચુરાતાથા મયેં જીસ્સે વોહી આફત આઇ. ૫૪૭

———

સર્દ મહેરીકા બુતોંકી જો ખ્યાલ આતા હય,
રંગ રૂખસારસે કાફુરસા ઉડ જાતા હય. ૫૪૮

———

રીંદહું ફુર્તે બહારે જીંદીગાની ચાહીએ,
અબરે નવરોજ શરાબે અર્ગવાની ચાહીએ. ૫૪૯

———

રહમ આયા દીલમે સુનકર ઉસ બુતે બે પીરકે,
નાલએ જાંસોજ કાતીલ હય તેરી તાસીર કે. ૫૫૦

———

હશ્ર કે રોજ ખુદાસે યેહ કહુંગા પહેલે
ખુને ઉશ્શાકકી પુરસીશ હો હીનાસે પહેલે. ૫૫૧

મીલતે હુએં લોગ તુમભી મીલો રોજે ઈદ હય,
તુમ દુર ભાગતે હો નેહાયત બઇદ હય. ૫૫૨

———

કુચ્છ શરારતસે નહિ દીલહી જલાને વાલે,
આપતો પાનીમે હુએં આગ લગાને વાલે. ૫૫૩

———

યારકી ખું રેજીયોંકા શોર હય.
ખલ્ક મરતી હય વબાકા જોર હય, ૫૫૪

ચમન ચમન યેહ નસીમે સહર પુકાર આઇ,
બીજાંને કુચ કીયા બુલ બુલો બહાર આઇ, ૫૫૫

———

ખટકે હજાર હા હુએ જહાં મે કયામસે,
અચ્છે રહે જો કર ગએ કુચ ઇસ મુકામસે. ૫૫૬

———

એ જુમં સરપે તેગે બુતો બે વફા લગી,
બંદે કે હુકમે કોઇ ન બોલા ખુદા લગી. ૫૫૭

ન આયા ફીરકે મએ રોતા હું નામા બરકે લીએ,
ઈલાહી ખૈર હો ભેજું કીસે ખબર કે લીએ. ૫૫૮

ગમ નહિ ગએરકો ભેજે જો વોહ દીલબર નામા,
કાફીરોંકો ભી તો લીખતે થે પયમંબર નામા. ૫૫૯

દીયા જબસે ઉસને જલવએ રૂખસાર ગેસુકો,
ન રાહત હય મુસલમાંકો ન અયેશ હય હિંદુ કો, ૫૬૦

———

નહિ મોલતી રેહાઈ દીલ ગીરફ્તારે મોહબ્બત કો,
શિફા હોતી નહિ ઈશાસે બીમારે મોહબ્બત કો, ૫૬૧

———

તોડુંગા અપને યારકી શર્મો હીજાબ કો
સુનતા હું દુશ્મની હય હયાસે શરાબકો. ૫૬૨

———

ગાલીભી દેતો આર નહિ ગુલામ કો,
તેહ કરચુંકા હું ઈશ્કસે નામોસ નામકો. ૫૬૩

જાહીદ જો સીજદા બે હુયા હો,
બંદે કે સામને ખુદા હો. ૫૬૪

નાલે કરતા હું તેરે દીલમે અસર હોકે નહો,
સુર મગ્એ પુંકતા હું તુજકો ખબર હોકે નહો. ૫૬૫

જીસ જગે બયઠ ગએ જો ફૂસે કમ ઉઠતે હુએં,
મોહોરકી તરહ કભી નામકો હુમ ઉઠતે હુએ. ૫૬૬

હોંજ મે મઓાત હય હુયાત કે દીન,
નજ આતે નહિ નજાત કે દીન. ૫૬૭

ચલતી ચક્કી દેખકર દીયા કબીરા રોય,
દો પાટનકે બીચમે સાબિત ગયા ન કોય, ૫૬૮

સખાવત કે ગોહુર ગો સેંકડો ગુજરે જમાનેમેં,
સખી મવજુદ હુએ અબભી ખુદાઇ કારખાને મેં ૫૬૯

ગમ દીલકો હય દાંત તુટતે હુએં,
યુસુફસે અજીજ છુટતે હુએં. ૫૭૦

કયા જાઉં મે દીલ સોખતા બે યાર ચમનમે,
બે શમ્અકે પરવાના હય બેકાર ચમનમે. ૫૭૧

એક નસીહા કો પ્યાર કરતા હું,
અપની હિંમત પે આપ મરતા હું. ૫૭૨

આસે હમકો સનમે હુરેલકા દેતે હુએ,
ચએન કરતે હુએ મુકદર કો દુઆ દેતે હુએ, ૫૭૩

રૂઠ જાતે હુએ બીગડતે હુએ ખફા હોતે હુએ,
નાજ અંજાહિ હસીનોકે બજા હોતે હુએ, ૫૭૪

———

નુર હરસુ હય વોહ જનાબ નહિ,
ધુપ નીકલી હય આફતાબ નહિ. ૫૭૫

———

ફુલ ઇતના ભી ન અય લાલએ સહેરા દીલમે,
દાગ ઉલફતકા હમારે ભી કભી થા દીલમે. ૫૭૬

અતર ઉસ શોઅલા રૂકે મલતે હુએ,
અબ તો ઘી કે ચરાગ જલતે હુએ. ૫૭૭

———

તરકે દુનિયા ખુબ હય હિરસો હવા અચ્છી નહિ,
હરકસો નાકીસ કે આગે ઇલતીજા અચ્છી નહિ. ૫૭૮

———

ચાહથી જબ ચાહથી અબ ચાહ કીસકો હય,
ચાહે સરપે પડે પહાડ યહાં પરવા કીસકો હય. ૫૭૯

દીલસે હમ શયદાએ ચશ્મે યાર હુએ,
નરગીસે બીમાર કે બીમાર હુએ. ૫૮૦

બહેતર અદમસે કોઇ જહાંમે સફર નહિ.
યેહ રાહ વોહ હય જીસમે કે રહેજનકા ડર નહિ, ૫૮૧

એકરારી કબ્બોનસે દીન તેરે માઈલ મે નહિ,
દર્દ કીસ શબકો જીગરમે સીનેમે દીલમે નહિ. ૫૮૨

કયુંકર કહું કે હય રૂખે જાના મીસાલે શમ્અ,
મહેમાન એક શબકા હય હુસ્નો જમાલે શમ્અ. ૫૮૩

———

હો ગઈ અપની રસાઇ ઉસ પરી પયકરકે પાસ,
ઘર વોહ બનવાતા હુય અપના મુદઇ કે ઘરકે પાસ ૫૮૪

———

વોહ અપને ઘર જો ગએ સુબ્હો કો કમરકી તરહ,
સુફીદ રંગ મેરા હો ગયા સહરકી તરહ. ૫૮૫

———

સો રહો મેરેહી ઘર માહેલકા આજકી રાત,
સચ્ચે બન જાઓ કરો વાઅદા વફા આજકી રાત ૫૮૬

કયા તેરી બાતકા દે યાર જવાબ.
દે ગઈ તાકતે ગુફતાર હુય જવાબ, ૫૮૭

———

રોગ અચ્છા નહિ દીદે બુતે હર જાઇકા,
કહીં રોના ન પડે આંખો કી બીનાઈકા, ૫૮૮

———

ખુબરૂ બાવફા નહિ મીલતા,
માલ ઇસ જીન્સકા નહિ મીલતા. ૫૮૯

ખૌફ રહેતા હય મોહબ્બતમે જો બદનામીકા,
નહિ સુનતા હય વોહ પયગામભી પયગામીકા. ૫૯૦

દેખેં ન તુઝે મુખ્હા વ શામ હમસે ન હોગા,
યેહ બુતે કાફીર બખુદા હમસે ન હોગા. ૫૯૧

પયામે વસ્લ શબે ઇનતેજારમે આયા,
ફીરીસ્તા રહેમતે હક્કકા મજારમે આયા. ૫૯૨

ચએન દમભર ન મુઝે સુરતે બીસમીલ આયા.
આ ગયા મુંહકો કલેજા જો કહો દીલ આયા. ૫૯૩

જોબન રહેતા નહિ કીસીકા,
યેહ ધુપભી સાયા હય પરીકા. ૫૯૪

ચલ રહા હય ખંજરે ફુઓલાદ કયા,
ઉસકે હ-તે ચડ ગયે બેદાદ કયા. ૫૯૫

બુતોં ને હોશ સંભાલા જહાં શઉર આયા,
બડે દીમાગ બડે નાજસે ગુરૂર આયા. ૫૯૬

કુછ તાજા મજા શઓકકા હાંસીલ નહિ હોતા,
હરરોજ નઇ આંખ નયા દીલ નહિ હોતા. ૫૯૭

માશુકકો અગર દીલે બે મુદ્દઆ દીઆ,
પુછે કોઇ ખુદાસેકે આશકકો કીયા દીઆ, ૫૯૮

જો કુચ્છ હો અબતો દીલ તુઝે અય બેવફા દીયા,
તકદીરને બીગાડ દીયા યા બના દીયા. ૫૯૯

ગર મેરે હાથ તેરી બજમકા સામા હોતા,
મેજબાં મચ્યે કભી હોતા કભી મહેમાં હોતા. ૬૦૦

દીલે પુર ઈજતેરાબને મારા,
ઈસી ખાના ખરાબને મારા. ૬૦૧

ક્યા તુંને મેરા હાલે પરેશાં નહિ દેખા,
ઈસ તરહસે દેખા કે મેરી જાં નહિ દેખા. ૬૦૨

તું હય મશહુર દીલ આજાર યેહ ક્યા,
તુઝપર આતા હય મુઝે પ્યાર યેહ ક્યા. ૬૦૩

ઉસકી મહેફીલસે કહું ક્યા દીલકો ક્યુંકર લે ચલા,
હાંક કર એક બાર છોડા ફીર મુકરર લે ચલા. ૬૦૪

કોસને કહા કે દાગ વફાદાર મર ગયા,
વોહ હાથ મલકે કહેતે હએં ક્યા યાર મર ગયા. ૬૦૫

જીગરકો થામ કે મચ્યે બજમે યારમે ઉઠઠા,
હર એક કરારસે બયઠા કરારસે ઉઠઠા. ૬૦૬

હમ મે ભી મુબતેલા ઉસપર જહાં હો જાયેગા,
જો યહાં હોતા હય વોહ એક દીન વહાં હો જાયેગા. ૬૦૭

જો સીલ સીલે નામ ઓ પયગામ નીકલતા,
તો અય દીલે ના કામ બડા કામ નીકલતા. ૬૦૮

લે કે ડીલ હોગે તો હુ ભર મુઝે હો જાએગા,
તુમ જરા ઉસ્સેભી યેહ પુછતો લો હો જાએગા. ૬૦૯

———

રૂકે જો કામ તો બેદાદ રસ નહિ ચલતા,
પરાએ બસ મે હુય કુચ્છ અપના બસ નહિ ચલતા. ૬૧૦

———

એકહી શીકવેમે સામાં વસ્લકા બરહમ હુઆ,
કયા હુર્સામે રંજ કુયલા કીસ ખુશીમે ગમ હુઆ. ૬૧૧

———

કેહો જબ તુમ યેહ હુય બીમાર મેરા,
તો કયુંકર દુર હો આજાર મેરા. ૬૧૨

———

જબ જવાનીકા કામ જાતા રહા,
જીંદગાનીકા મજા જાતા રહા. ૬૧૩

———

ગયા હુય યારશે મઔલકાપે શોર નાલોંકા,
ખુદા જાને કરે આજાર હેને નાલોંકા. ૬૧૪

———

મેરેહી દમસે મહેરો વફાકા નીશાં હુય અબ,
તુઝસા અગર નહિ હુય તો મુઝસા કહાં હુય અબ. ૬૧૫

———

આસમે યારસે ઘબરાએ ન ઇનસાન બહોત,
દીલ સલામત હુય તો હસરત બહોત અરમાન બહોત. ૬૧૬

———

જવાબે વસ્લ નીકલા આપકે મુંહસે નહિ બનકર,
શીકાયત ભી યહાં આઈતો લબપે આફરી બનકર. ૬૧૭

———

જબ કહી જાતે હો આતે હો પેશમાં હો કર,
તુમકો જાના નહિ આતા અભી મહેમાં હોકર. ૬૧૮

દીલ નીકલે કીસ તરહ તેરે પયકાં કો છોડકર,
જાતા હય ઘરમે કોઈભી મહેમાં કો છોડકર. ૬૧૯

ગયેરભી એસી તરહ કરતે હુએં આહે ક્યુંકર,
મયભી દેખું તો પલટતી હુએં નિગાહે ક્યુંકર. ૬૨૦

હમ તસવ્વુરમે ભી જો બાત જરા કહેતે હુએં
સબમે ઉડ જાતી જાલીમ ઇસે ક્યા કહેતે હુએં. ૬૨૧

મુશ ફીક લીખું શફીક લીખું મહેરબાં લીખું
તાકત નહિ જબાનમે કે આપકો ક્યા લીખું. ૬૨૨

હજારોં દાગ પીન્હા આશકોકે દીલમેં રહેતે હુએં,
શરર પથ્થરકી સુરત ઇનકે આગો ગિલીમે રહેતે હુએં. ૬૨૩

બદ અહેદીયોંકી આપકી ક્યા જાનતે નહિ,
કલ માન જાઅંગે ઇસે હમ માનતે નહિ. ૬૨૪

પરદે પરદેમે ઇતાબ અચ્છે નહિ,
અપસે અંદાજે હીજાબ અચ્છે નહિ. ૬૨૫

ક્યા કહું તુઝકો જો એ મહેર ફસુંગર ન કહું,
જીસકો દુનિયા કહે ઉસ બાતકો ક્યુંકર નકહું. ૬૨૬

ફંસી હુઈ હુય યેહુ ગરદન બુતોંકો ફંદોમે,
છુડાદે કોઈ હો ઈતના ખુદાકે બંદોમે. ૬૨૭

યેહું ભી તુમ જાનતે હો ચંદ મુલાકાતો મે,
આજ માયા હુય તુમકુ હુમને કંઈ બાતો મે. ૬૨૮

નીગાહુ ફેર કે ઉજરે વીસાલ કરતે હુએ.
મુઝે વોહુ ઉલટી છુરી સે હુલાલ કરતે હુએં, ૬૨૯

મોહુબ્બતમે આરામ સબ ચહાતે હુએં,
મગર હુજરતે દાગ કબ ચહાતે હુએં. ૬૩૦

તમામ રાત વોહુ જાગી વોહુ સોઇ સારે દીન,
ખબર હુય કયા ઉનહે કસું કર કટે હુમારે દીન. ૬૩૧

દર્દે દીલકા કોઈ પહેલુ નીકાલું તો કહું
અપને રૂઠે હુવે દીલબરકો મના લું તો કહું. ૬૩૨

દો બાતોંકી ફરીયાદ હુય દરગાહે ખુદામે,
સ્હુમ આએ તેરે દીલમે અસર મેરી દુઆમે, ૬૩૩

આશક કે દીલમે ઔર તેરી આરજુ ન હો,
ઇસ બાગકા તું ફુલ હો ઔર ઉસમે બુ ન હો. ૬૩૪

યુંહુ મેરે સાથ દફન દીલે બેકરાર હો,
છોટા સા એક મજારકે અંદર મજાર હો. ૬૩૫

કલતક તો આશના થે મગર આજ ગઐર હો,
દો દીનમે યેહ મીજાજ હુય આગે કો ખઐર હો. ૬૩૬

આઇના અપની નજરસે ન જુદા હોને દો,
કોઇ દમ ઔર ભી આપસમે જરા હોને દો. ૬૩૭

કહેતે હુએં જીસકો હુર વોહ ઇનસાન તુમ્હી તો હો,
જાની હુય જીસપે જાન મેરી જાં તુમ્હી તો હો. ૬૩૮

શબે વસ્લ જીદમે બસર હો ગઇ,
નહિ હોતે હોતે સહર હો ગઇ. ૬૩૯

ઉસ્સે કયા ખાક હમ નશીં બનતી,
બાત બીગડી હુઇ ન બનતી. ૬૪૦

બાત એક મેરે દીલમે આઇ હુય,
ગર કહું તો અભી લડાઇ હુય. ૬૪૧

વોહ બુત દીલમે મહેમાં હુઆ ચાહતા હુય,
નયા દીનો ઇમા હુઆ ચાહતા હુય. ૬૪૨

કયા ખુબ રાજદાર મીલા હુય નસીબસે,
ખુબ ખેલે પરદે પરદેમે તુમતો રકીબસે. ૬૪૩

હર સુખનપર રૂઠ જાના કોઇ તુમસે સીખ જાએ,
રૂઠકર ફીર મુસકુરાના કોઇ તુમસે સીખ જાએ. ૬૪૪

નીકલ જાએ યેહ હસરત વોહ નહિ હય,
બદલે જાએ યેહ કિસમત વેહ નાહક હય. ૬૪૫

———

પયામે કામયાબ આએ ન આએં,
ખુદા જાને જવાબ આએ ન આએં, ૬૪૬

———

મેરી ફરીયાદ દુસરા ન સુને,
તુમ સુનો અય બુતો ખુદા ન સુને. ૬૪૭

———

ખાતે હુએં દાગ દોસ્તો મેરે દીલકે દાગસે,
સચ હય ચીરાગ હોતા હય રોશન ચીરાગસે ૬૪૮

———

આરજુ યેહ હય કે હમ નીકલે તુમારે સામને,
તુમ હમારે સામને હો હમ તુમ્હારે સામને. ૬૪૯

———

ફીર કહીં છુપતી હય જબ જાહિર મોહબ્બત હો ચુકી,
હમભી રૂસવા તો ચુકે ઉનકીભી સોહરત હો ચુકી. ૬૫૦

———

તાક કર દીલકો વોહ ફરમાતે હુએં માલ અચ્છા હય.
યેહ ખુદાકી કસમ અંદાજે સબાબ અચ્છા હય. ૬૫૧

———

બયઠે ઉદાસ ઉઠે પરેશાં ખફા ચલે,
પુછે તો કોઈ આપસે કયા આએ કયા ચલે. ૬૫૨

———

ઉન્હે પુરસદભી મીલી ઘરસે નીકલનેકે લીએ,
દો પહેર ચાહીએ પોશાક બદલનેકે લીએ, ૬૫૩

———

આજ ઉનકે ભેદ ઇસ સુરતસે જાહીર હો ગએ,
ગએરકા મજકુર આયાથા કે તરભી રો ગએ ૬૫૪

જબ મએ લાલા ફામ હોતી હય,
મુઝકો તોબા હરામ હોતી હય. ૬૫૫

આઈ હુઇ અાશકકી તબીયત નહિ જાતી
આતી હય તો આકાર યેહ કયામત નહિ જાતી. ૬૫૬

ઉસકી ચીતવન નજરમે ફીરતી હય,
એક છુરીસી જીગરમે ફીરતી હય. ૬૫૭

તડપતે હુએ ઉન્હે ગએરોંકી ચાહત અયસી હોતી હય,
ખુદાકી શાન હય એસોંકી હાલત એસી હોતી હય. ૬૫૮

આપકા એતબાર કોન કરે,
રોજકા ઇન્તેજાર કોન કરે. ૬૫૯

રંજકી જબ ગુફતગુ હોને લગી.
આપસે તુમ તુમસે તું હોને લગી. ૬૬૦

ના રવા કહીએ ના સજા કહીએ,
કહીએ કહીએ મુઝે બુરા કહીએ. ૬૬૧

શીકવા નહિ કીસીકી મુલાકાતકા મુઝે,
તુમ જાનતે હો વહેમ હય કીસબાતકા મુઝે. ૬૬૨

મેરી ઉનકી ભરી મહેફીલમે હોગી,
જબાં પર આએગી જો દીલમે હોગી. ૬૬૩

ગીરહ જો પડ ગઇ રંજીશમે વોહ મુશકીલસે નીકલેગી,
ન ઉનકે દીલસે નીકલેગી ન મેરે દીલસે નીકલેગી. ૬૬૪

નીરાલી હય અદા સારી જહાંસે
કોઇ પએદા કરે તુઝસા કહાંસે. ૬૬૫

હમારે દમ નીકલને મેભી એક આલમ નીકલતા હય,
કે વોહ મુસ્તાક હય દેખેં તો કયુંકર દમ નીકલતાહય. ૬૬૬

જમાંના બહોત બદગુમાં હો રહા હય.
કીસી શખ્સકા ઇમતેહાં હોરહા હય, ૬૬૭

આજ ઘબરાકે વોહ બોલે જબસુને નાલે મેરે,
જાનકેપી છે પડે હએં ચઢાને વાલે મેરે. ૬૬૮

જન્નતમે જોહુરોંકો મેરીયાદ ન આતી,
હીચકી ભી તેહ ખંજરે બેદાદ ન આતી. ૬૬૯

હાય વોહ દીનકે મયસ્સર થીહમેં રાત નઇ,
રોજ માશુક નયા રોજ મુલાકાત નઇ. ૬૭૦

તુમને બદલે હમસે ગીન ગીન કે લીએ.
હમને કયા ચાહાથા ઇસદીન કે લીએ. ૬૭૧

આએબી તો વોહ મુહકો છુપાએ મેરે આગે,
ઇસ તરહસે આએ કે ન આએં મેરે આગે. ૬૭૨

સબસે તુમ અચ્છે હો તુમસે મેરી કિસમત અચ્છી,
યેહી કંમબખત દીખા દેતી હુય સુરત અચ્છી. ૬૭૩

યેહ જો હુય હુકમ મેરે પાસ ન આએ કોઇ,
ઇસ લીએ રહે હુએં કે મનાએ કોઇ. ૬૭૪

હીજાકી યેહરાત કયસી રાત હુય,
એક મએં હુ આૈર ખુદાકી જાત હુય. ૬૭૫

તલાશ ઉનકો હુય મેરે રાજદાં કી,
નઈ તરકીબ નીકલી ઇમતેહાં કી. ૬૭૬

કયા કહુ ઉનસે ઉઠાઇ હુય અજીયત કયસી,
મરને વાલેકી રહી રાતકો હાલત કયસી. ૬૭૭

હર દીલમે નએ દદસે હુય યાદ કીસકી,
મીલતી નહિ ફરીયાદસે ફરીયાદ કીસકી. ૬૭૮

પીંદ વાઇજ સુનતે સુનતે કાન ભર ગએ,
કયા ઇબાદતકો હમી હુએં સબ ફીરેશ્તે મર ગએ. ૬૭૯

યેહ ઝપકતા હુય તેરી ચીતવનસે,
કે ઇશારે હુએ હુએં દુશમનસે. ૬૮૦

જબ તેરે હરસે ફીરા ખલકત તમાશાઈ હુઈ,
પીછે પીછે દાગ આગે આગે રૂસવાઇ હુઇ. ૬૮૧

———

તુંહી અપને હાથસે દીલરૂબા જાતા રહા,
દીલકી ભી પરવા નહિ જાતા રહા જાતા રહા. ૬૮૨

———

ગએરકો મુંહ લગાકે દેખ લીયા,
જુઠ સચ આજમાકે દેખ લીયા. ૬૮૩

———

બલાસે જો દુશ્મન હુવા હય કીસીકા,
વોહ કાફીર સનમ કયા ખુદાહય કીસીકા. ૬૮૪

———

દીલ ગયા તુમને લીયા હમ કયા કરે,
જાને વાલી ચીજકા ગમ કયા કરે. ૬૮૫

———

સાફ કબ ઈમતીહાન લેતે હુએ,
વોહ તો દમ દેકે જાન લેતે હુએ. ૬૮૬

———

હર અયબસે ખાલી હય તુમ્હારી તસવીર,
દુનિયાસે નિરાલી હય તુમ્મારી તસવીર. ૬૮૭

———

અય પરી મુખડા મીલા હય કયાહી પ્યારા ચાંદકો,
રાત મેને તેરે ધોકેમે પુકારા ચાંદકો. ૬૮૮

———

ખ્વાબમે દેખા હય હમને આજ અપને યારકો,
સબ્ર મે દેખા હય ગોયા માહે પુર અનવારકો, ૬૮૯

———

યેહી દીન હય હુઆ લેલો ઠીર્સાકે કહ્એ ˜મુજતરસે,
જવાની ચાહુ નહિ સકતી મેરી જાં ફીર નઅ્એ સરસે. ૬૯૦

શાદી અદાવત ઔંર મોહુબ્બત જહાનમેં,
હુમ સરસે ચાહીએ કે નહો ફર્ક આનમેં. ૬૯૧

કર કરકે પાક રખતે હુએ જો તન તપાકમે,
અફસોસ એક રોજ વોહુ મીલતા હય ખાકમે. ૬૯૨

ચાલ દુનિયામે ચલે બહેતરસે બહેતર દેખકર,
આદમી જો પાઉં ફએલાએ તો ચાદર દેખકર. ૬૯૩

વોહુ કસમ વોહુ કોલ વોહુ ઇકરાર કયાથા કુચ્છ નથા.
ખુલ ગઈ આંખે તો તેરા પ્યાર કયાથા કુચ્છ નથા. ૬૯૪

બે હુસ્ન રંગે ઇશ્ક હય મોહુતાજ આબકા,
જીસ તરહુસે જહાનહો બે આફતાબકા. ૬૯૫

કઓનસા ગુલજાર હય જીસમે ખીજાં આતી નહિ,
વોહુ કલી હય કઓનસી જો ખીલકે મુરઝાતી નહિ. ૬૯૬

કીસ્સે દુનિયામે કોઇ આસ કરે યારીકી,
કોઈ અયસા ન મીલા જીસને વફાદારીકી. ૬૯૭

ઝગડા અજલકે હાથસે એક રોજ પાક હય,
જીસ ખાકસે બના હય વોહી મુરતે ખાક હય. ૬૯૮

રાસ્ત હય યેહ બાત દાનાઓંકી ફરમાઈ હુઇ,
રૂક નહિ સકતી કીસી સુરત અજલ આઇ હુઇ. ૬૯૯

યેહ જાનો તન જીગરો દીલ નીસાર હોતે હુએ,
કીસીપે સદકે શબે વસ્લ યાર હોતે હુએ. ૭૦૦

હાય વોહ સુબ્હે શબે વસ્લ કીસીકા કહેના,
હમતો જાતે હુએ સંભાલો દીલે મુજતર અપના. ૭૦૧

નહિ માલુમ કયા કયા કહે ગયા વોહ ફીત્નાગર હમસે,
ખફા બયઠે હુવે હુએ હય જીગરસે ઔર જીગર હમસે. ૭૦૨

કાબેસે કુચ્છ ગરજ ન બનારસ સે કામ હય,
હાં કામ હય તો એક બુતે લંડન સે કામ હય. ૭૦૩

મયદાન સાફ આજ વોહ ખંજરસે કર ગએ,
આશકકે નખ્લે તનસે બહોત સર ઉતર ગએ. ૭૦૪

હસીનોસે આંખે લડાયા કીસે,
કલેજે પે હમ ચોટ ખાયા કીયે. ૭૦૫

બઢતી જાતી હય શબો રોજ યેહ આફત કયા હય,
કજા નહિ હોતી હસીનોકી મોહબ્બત કયા હય. ૭૦૬

ઉનકી આંખો મે ફકત શુરમા હુવા ફીરતી હય,
મેરી આંખોમે હરેક તાબ્ને અદા ફીરતી હય, ૭૦૭

પાસ તસખીરકા મેરે કોઈ અંતર હોતા,
સાથ પરીયોકા બડે ઠાઠસે લશ્કર હોતા. ૭૦૮

મુઝકો પ્યારે તેરે ઘર આનેકા મકદુર નથા.
તું અગર ચહાતા આના તો કહીં દુર નથા. ૭૦૯

અયજાન ઈસ્સે બડકે કોઇ ઔર ગમ નહિ,
બયઠે રકીબ બજમમે હુએં ઔર હમ નહિ. ૭૧૦

નાજપર આશક કોઇ રફતારપર,
હમ ફીદા હુએં સાદગીએ યારપર. ૭૧૧

ચાહતા હું રબ્ત તુઝસે દરમીયાની ઇસ કદર,
વસ્લ ગાહે ગાહે હો રખ મહેરબાની ઈસ કદર. ૭૧૨

કોઈ શોખીકા કોઇ બાંક પનકા,
મએં આશક હું તુમ્હારે સાદા પનકા. ૭૧૩

દર્દ હર એકકા હાં સચ હય બતાતે ભી નહિ,
દર્દ મંદોકો પર ઈસ તરહ સતાતે ભી નહિ. ૭૧૪

આપ ઔર ગએરકે ઘર રોજકા જાના દેખો,
ક્યા કહેગા તુમ્હે અયજાન જમાના દેખો. ૭૧૫

અબ તૌર ઐ મસીહા મેરી હાલત દેખમેં,
રો રહા હય સીરા બીમાર મોહબ્બત દેખને. ૭૧૬

આરામ મે તો કામમે ખ્વાનેકી બોહોત હુવે;
મતલબ કે દીલ્લે યાર કહાનેકી ફોહાત હુવે. ૭૧૭

મુઝે અબતો સાકીને બાદા પીલાયા,
હય શુક્રે ખુદા મસ્ત મુઝકો બનાયા. ૭૧૮

સર શમ્અસા કટાઇયે પરદમ ન મારીયે,
મંનઝીલ હજાર સખ્ત હો હીંમત ન હારીયે. ૭૧૯

કતલ મત કરના મુઝે તેગો તબરસે દેખના,
બઅ કીફાયત હય તેરી નીરછી નજરસે દેખના. ૭૨૦

બરાએ નામભી અપના ન કુચ્છ બાકી નીશાં રખના,
ન તન રખના ન દીલ રખના ન જી રખના ન જાં રખના ૭૨૧

કબ હકક પરસ્ત જાહીદે જન્નત પરસ્ત હય,
હુરોંપે મર રહા હય વોહ શહવત પરસ્ત હય. ૭૨૨

સબકો હય ઇસ દારે ફાનીસે બકા દો ચાર દીન,
બાદશા દો ચાર દીન હય ઓર ગદા દો ચાર દીન. ૭૨૩

મજે જો મઓતકે આશક બયા કબુ કરતે,
મસીહવા ખીઝભી મરનેકી આરઝુ કરતે હુએં, ૭૨૪

સરજમીને ઇશ્કકી આબો હુવા કુચ્છ ઔર હુએં.
દીનો દુનિયાકા નિરાલા ઔરહી કુછ તોર હય ૭૦૫

હુમ હુએં કાફીર ઇશ્કકે કાફીર હુમારા ઇશ્ક હય.
રાહુતે જાં ઇશ્ક હય જાંસે યેહ પ્યારા ઇશ્ક હય. ૭૨૬

ફુંકતી ફીરતી હુએં આખેં રૂએ પુર તનવીર કો,
રખ લીઆ દીલકે મુરકકે મે તેરી તસવીર કો. ૭૨૭]

નાજની તુમસી અગર મહેમાનકી હો મેજબાન,
કયુ નવોહુ મહેમાન ફીર કુરબાન કરદે અપની જાન ૭૨૮

બહાર આઇ હય ભરદે બાદએ ગુલગુંસે પયમાના,
રહે હે લાખોં બરસ સાકી તેરા આબાદ મયખાના. ૭૨૯

સાકીબ હુજાર બાતકી યેહ એક બાત હય,
અપના કયામ હય ન જહાંકા સબાત હય. ૭૩૦

દીલ ચાહે દીલદારકો તન ચાહે આરામ,
દુખ દયામે દોનો ગએ માયા મીલી ન રામ. ૭૩૧

હાં જવાં મર્દો કમર હિમ્મતકી કસકર બાંધ લો,
તેગ જોહરદાર હો ઔર દુશ્મને સરકસકા સર. ૭૩૨

કીસી બે કસકો અય બે દાદગર મારા તો કયા મારા
જો આપહી મર રહા હો ઉસકો ગર મારા તો કયા મારા૭૩૩

હય ધુંવા સાંસમે ક્યા ચીજ જલાદી તુને,
નહિ માલુમ કહાં આગ લગાતી તુને. ૭૩૪

જાન લીજીએ દીલભી ઔર ઇમાન લીજીએ,
અબ તો હમ બંદે તુમ્હારે હો ચુકે. ૭૩૫

ઇશ્કમે જઝબ દિલકા કીસી આશકસે પુછા ચાહિએ,
ક્યા ખબર ફાસીક કો હય સાદીકસે પુછા ચાહીયે. ૭૩૬

શીકવા ન યારસે ન શીકાયત રકીબસે,
જો કુચ્છ હુવા ખુદાસે યા હમારે નસીબસે. ૭૩૭

પરીને હુરને ઇનસાનને કબ ચેહ શિકલ પાઇ હય,
ખુદાને હાથસે અપને તેરી સુરત બનાઇ હય. ૭૩૮

જો બહાદર હુએં નહિ મોતસે ડરનેવાલે.
નામપર જાન ફીદા કરતે હુએં મરનેવાલે. ૭૩૯

પહેલું મે મેરે જબસે વોહ શમઅરૂ નહિ.
કાબુમે દિલ નહિ મેરા જીગર નહિ. ૭૪૦

જાન બકફ તઇયાર હય હરદો તરફસે અહેલે. સયફ,
દેખના દમ ભરમે અબ દરિયાએ ખું લહેરાયગા. ૭૪૧

તેગ હય દસ્તે અજલ ઔર તીર હય તીરેકજા,
સર ઉઠાતી હય જો વોહ તો છેડતા હય જીગર ચેહ. ૭૪૨

સબ મુશકીલે ફ્જલે ખુદાસે ઇનકી આસન હુઇ,
મુદ્દત કે બિછડે હુવે કો વસ્લકી ઘડી નસીબહુઇ. ૭૪૩

ફરેબીસઃ સીતમગર કોઇભી અયાર ન હોગા,
ન તેગે જલ્લાદ અયસી ન ખંજરે ખુંખાર હોગા, ૭૪૪

અજલસે બસ નહિ ચલતા કીસીકા,
મચા હુય શોરો ગુલ હરદમ કીસીકા. ૭૪૫

લાખ દેતા ફ્લક અઝાર ગવારા થે મગર
એક ઉસ મહારૂકા ન દર્દે જુદાઇ દેતા. ૭૪૬

હર એક દમ દર્દે હુય ગમ હુય સીતમ હુય,
લબોંપર જાન હુય નથનો પર દમ હુય. ૭૪૭

લે ચલી ગમકી ખીજાં બાગે જવાનીકી બહાર
યેહુ હુઇ શિકલકે બરસોંકા હો જયસે બીમાર, ૭૪૮

છુંટ જાઉં ગમકે હાથોસેં જો નીકલે દમ કહી
ખાક અયસી જીંદગીપર તુમ કહી ઓર હમ કહીં. ૭૪૯

મોતહીસે કુછ ઇલાજ દેર્દે પુરસ્ત હોતો હો,
ગુસ્લસે મૈયત હિ હમારા ગુસલે સહુત હોતો હો, ૭૫૦

નહિ મુતલક ઇન્હે અબલક ખબર હુય.
મેરી ફ્ર્યાદો ઝારી બે અસર હુય, ૭૫૧

ઝબત ફર્યાદ કરૂં ગિર્યા કો રોકુ લેકીન.
દિલે બેતાબ કો થામું યેહ હો નહિ સકતા. ૭૫૨

———

રૂક નહિ સકતા યેહ રોના રોઝ,
કબ યેહહો સકતા હુય કે દર્યા થમ રહે. ૭૫૩

———

યેહ બહેતર હુય નિકલ જાય મેરા દમ,
નહિ હુય તાબ કયહે ઉલફતસે કમ. ૭૫૪

———

ચલતી ચક્કી દેખકર દીયા કબીરા રોય,
દો પાટનકે બીચમે સાબીત ગયા ન કોય. ૭૫૫

———

જબ આપ અપને રાજકો અફશાં કરે કોઇ,
કીયું દુસરેકો ખલ્કમે રૂશવા કરે કોઇ. ૭૫૬

———

દોસ્તા મે વોહ દોસ્ત સચ્ચા હુય,
જો મેરે અયબ મુંહપે કહેતા હુય. ૭૫૭

———

ગુન્હાકા બોજા ગરદનપે હુમ ઉઠાકે ચલે,
ખુદાકે આગે મજમતસે સર ઉઠાકે ચલે. ૭૫૮

———

કુછ દેર નહિ અંધેર નહિ ઈનસાફ ઔર અદલ પરસ્તી હુય
ઇસ હાથ કરો ઉસ હાથ મીલે યેહ સવદા દસ્ત બદસ્તી હુય, ૭૫૯

———

ગુલશોર બબુલા આગ હુવા ઔર કીચડ પાની મીટ્ટી હુય,
હુમ દેખ ચુકે ઈસ દુનિયાકો યેહ ધોકેજયસી ટટ્ટી હુય. ૭૬૦

———

ઉસે હય શઓક કહાનીકા ઇન દીનો મે બહોત,
યેહ તઓર ખુબ હય અહેવાલે દીલ સુનાનેકા. ૭૬૧

જીગર મોમ હોતા હય ફઓલાદકા,
બુરા રંજ હોતા હય અઓલાદકા. ૭૬૨

ન હો જીસકો અઓલાદ અય એ ન્યાજ,
ઉસે દે પીસર ઉમ્ર ભી કર દરાજ. ૭૬૩

દીલકો કુચ્છ દીલસે રાહ હોતી હય,
દોનું જાનીબસે ચાહ હોતી હય. ૭૬૪

જવાનીકા આલમ હય મસ્તી કે દીન,
યેહ રાતેં કટેગી ન માશુક બીન. ૭૬૫

હમ ઇશ્કભી સીખે અગર ઉસ્તાદ હો કોઇ,
દીલ તુંહિ બતાદે તુજે ગર યાદ હો કોઇ. ૭૬૬

ઇશ્કમે કયા ફજલો હુનર ચાહીએ,
આહમે થોડાસા અસર ચાહીએ. ૭૬૭

આયા હું તંગ ઇસ દીલે વહેશી મીજાજસે,
દે દું અગર સીન કોઇ દીલરૂબા મીલે. ૭૬૮

સંગે દરપે કીસી મહેબુબકે દે પટકુંગા,
બદ દીમાગી જો યેહી હય તો હુવા સર ટુકડે. ૭૬૯

બીમારે મોહુબ્બતકો અગર હઝરતે ઇસા,
અચ્છા ભી કરેંગે તો કુચ્છ અચ્છા ન કરેંગે. ૭૭૦

ગેસુ વો ખાલો ખત અપના દીનો ઇમાં લે ગયે.
મીલકે એક દો કાફીરોંને કરદીયા હિંદુ હમેં, ૭૭૧

સચ બોલના મહાલ હય ઝુઠોંકે અહદમે,
સુલી ચડ્ડાઇંગે જો કહુંગા ખુદા લગી. ૭૭૨

ઉલઝા હય પાંઉ યારકા જુલ્ફે દરાજમે,
લો આપ અપને દામમે સૈયાદ આ ગયા. ૭૭૩

નુરે હુસ્નો જમાલસે ઉસકે,
લવ નીકળતી હય ગાલસે ઉસકે. ૭૭૪

હંસકે જીસ સીમત આંખ ફીરતી હય,
જાને આશકપે બીજલી ગીરતી હય. ૭૭૫

સપનેમેં આયેં પીયા કરી ન મોંહસે બાત,
સોતાથા રોતા ઉઠા ઔર મલકર રહેગયે હાથ. ૭૭૬

ખ્યાલે ચશ્મે મયગુંમે કદમ મસ્તા ના રખતે હુએ,
દીવાને હુએ હમારા નામ જો દીવાના રખતે હુએ. ૭૭૭

હમ સોપાહી જાદે હુએ લડ ભીડ કે કાટેંગે ગલા
કીસ લીએ તેશે સે ફોડે સરકો કયા ફરહાદ હુએ. ૭૭૮

સંગપાની હો અગર હમ કોઇ તકસીર કરેં,
આદમી કયા હમ પરિન્દકો તસખીર કરેં. ૭૭૯

———

જીસકો તેરી આંખોસે સરોકાર રહેગા,
બીલફરજ જીયાભીતો વોહ બીમાર રહેગા. ૭૮૦

———

બરસ પંદરા યા કે સોલા કા સીન,
જવાનીકી રાતેં મુરાદોં કે દીન. ૭૮૧

———

શિકલ ઉમીદતો કબ હમકો નજર આતી હય,
સુરતે યાસ ભી બન બનકે બીગડ જાતી હય. ૭૮૨

———

સીતમો જોરો જફા નાજો અદા કરતે હે,
દીલરૂબાઇકે જોહક હએં વોહ અદા કરતો હો. ૭૮૩

———

તુમારેહાથસે તંગ આએ હુએ ખુન અપના કરતે હુએ,
બ મજબુરી ગલેકો કાટતે હુએ તુમપે મરતે હુએ. ૭૮૪

———

બતા હય મરકે દેના જાનકા અપને રકીબોંકો,
હમારી હમસે પુછો કોહકનકી કોહકન જાને, ૭૮૫

———

કુરકતમે તેરી ઉમ્ર તલફકી નહિ જાતી,
અય જાંને જહાં જાનતો સું દીનહિ જાતી. ૭૮૬

———

પરેશાં હય ખાતિર કે કુચ્છ દરદ હય,
જો બાતોં મે હરદમ દમે સરદ હય ૭૮૭

———

સાફ્ બાતિનસે ન ઊલઝે દેખુદા જીસકો શઊર,
આઇનેપર ખીંચકર ખંજર તમાશા દેખ લો. ૭૮૮

મોહુબ્બત કો હય અકકલો દાનીસ્તસે બએર,
મોહુબ્બત દેખાતી હુય જંગલકી સએર. ૭૮૯

દીલકે આઇને મે હય તસવીરે યાર,
જબ જરા ગરદન ઝુકાદી દેખલી. ૭૯૦

મીઠા મીઠા જીગરી દર્દ હુવા જાતા હય,
દીલ કીસી ચાહે જનખદાંમે ડુબા જાતા હય. ૭૯૧

બશર જો ઇસ્ તીરા ખાનહામે પડા યેહ ઉસકી ફીરોતની હય,
વગરના કંદીલે અરશ મેભા ઇસીકે જલવેકી રોશની હય.૭૯૨

નાજુક મીજાજ આપ કયામત હુએ મીરજી,
જું શીશા મેરે મુંહ નલગો મેએં નશે મેહું. ૭૯૩

જો દીલ પસંદ નહો આગ ઉસ સુખનકો લગે,
કલામવો હય જો ખુશ સારી અંજુમનકો લગે. ૭૯૪

જો ખુશામદ કરે ખલ્ક ઉસ્સે સદા રાજી હય,
સચ તો યેહ હયકે ખુશામદસે ખુદા રાજી હય. ૭૯૫

સબજીતે જીકે ઝગડે હુએ સચ પુછો તો કયાખાક હુએ
જબ મઔતસે આકર કામપડા સબ કીસ્સે ઝગડેપાક હુએ ૭૯૬

ન બાપ બેટે ન દોસ્ત ન આશક ઓર ના સનમ, કીસીકે
અજબ તરહેકી હુઇ ફુરાગત ન કોઈ હુમારા નહુમ કીસીકે૭૯૭

———

જો હય સો હો રહા હય સદા મુબતીલાએ ગર
હર એક ચેહ્‌રા પુકારે હુએ દીન રાત હાયે ગર. ૭૯૮

———

હરઆન ખુશીહર આનહસીં હર વકત અમીરી હયબાબા,
જબ આશક મસ્ત ફકીર હુવેફીર કયા દીલગીરીહય બાબા૭૯૯

———

કલજુગ નહિ કરજુગ હય યાં દીનકો દે ઔર રાત લે,
કયા ખુબ સવદા નકદ હય ઈસહાથ દે ઉસહાથ લે. ૮૦૦

———

ઉતને અરસે હીમે કયા કયા હમપે ગુજરી વારદાત,
રહે ચલે દુનિયામે હમ ભી એક દીન ઔર એક રાત. ૮૦૧

———

મરહી જાના હય ઇશ્ક મે બહેતર,
ન જીએંગે ન રંજ ઉઠાએંગે. ૮૦૨

———

તુમીપર સેંકડો મરતે હુએ તુમ ખુદ જાને આલમ હો,
કોઇ તુમસે ભી બહેતર હય જો જાની જોગ સાધા હય ૮૦૩

———

ઉલફતકા મજા જબ કોઇ મર જાયતો જાએ,
યેહ દરદેસર અયસા હય કે સર જાયતો જાએ. ૮૦૪

———

દાગે જુનુસે જીસ્મ મેરા લાલાજાર હય,
યાહ મોસમેખીંજા મેભી ફસ્લે બહાર હય. ૮૦૫

———

મેહ કીસ રશ્કે મસીહાકા મકાં હય,
જમીં જીસીકી ચહારૂમ આશમાં હય. ૮૦૬

લોગ કહે તે હુએ મુઝે યેહ શખ્સ આશક હય કહીં,
આશકોં માલુમ લેકીન દીલ તો બે આરામ હય. ૮૦૭

ગલે લગાયેં બલાયેં લે તુમકો પ્યાર કરે,
જે બાત માનો તો મીન્નત હજાર બારકરે. ૮૦૮

મુસાફીરસે કરના હય કોઇ ભી પીત,
મસલ હય કે જોગી હુવે કીસકેમીત. ૮૦૯

ઇશ્ક મહબુબ મે ગમહય કીસે મરજાનેકા,
જાન જાતી નહિ આશક કી બલા સુનતી હય. ૮૧૦

લાશપર આનેકી શોહરત શબે ગમ દેતે હુએ,
અયપરી હમ મલેકુલ મોતકો દમ દેતે હુએ. ૮૧૧

ચહેરા કુચ્છ ઇનદીનો ગમે પીનહાંસે જરદ હય,
જાહેરમે કુચ્છ મરજ નહિ પરદીલમે દરદ હય. ૮૧૨

નવ ગીરફ્તાર હું કુચ્છ રસમ મુઝે યાદ નહિ,
ઇસલીએ લબપર મેરે નાલઓ ફરીયાદ નહિ. ૮૧૩

ઇસ બુઢ્ઢાપે મેભી કમ હોંઇગે લહેરી હમસે,
સબજ રંગોસે છના કરતી હય ગહેરી હમસે. ૮૧૪

મકદુર તકતો જબ્ત કરૂં હું પે કયા કરૂં,
મુંહસે નીકલહી જાતી હય એક બાત પ્યારકી. ૮૧૫

———

ચલસાથ કે હસરત દીલે મગ મુમસે નીકલે,
આશકકા જનાજા હય જરા ધુમસે નીકલે. ૮૧૬

———

મએ ઔર તરકે ઇશ્ક યેહ ઇમકાન હી નહિ,
નાસેહ કી બાત સુનનેકો યહાં કાન હી નહિ. ૮૧૭

———

ન જાગને મે હય લજ્જત ન શબકે સોનેમે,
મજા જો પાયા તો પીછલે પહેરકે રોનેમે. ૮૧૮

———

રીંદે ખરાબ હાલકો જાહીદ ન છેડ તુ,
તુંજકો પરાઇ કયા પડી અપની નિબેડ તું. ૮૧૯

———

વફાન અહેલસે કરના દગા હય બાવફા઼ઓસે,
મોહબ્બત સાંપસે હય સીધા રહેના કજ અદાઓસે. ૮૨૦

———

જીનકે ડંકેકી સદાસે ગુંજ તેથે આસમાં,
ચુપ પડે હુએ કબ્રમે વોહ હુનહાં કુછ ભી નહિ. ૮૨૧

———

અગર ચાહો કીસીસે કરજ લેના,
અદા કરનેકીં પહેલે ફીક્ર કર લો. ૮૨૨

———

જો કામ આજકા હો ઉસે કલપે મત રખ્ખો,
વરના કભી જરૂર મુશીબત ઉઠાઓગે. ૮૨૩

———

હીરસો હુવાકો છોડ કીનાઅત સે કામલે.
લાલચ બુરી બલાહુય ન તું ઉસકા નામ લે. ૮૨૫

જો કુત્તે ભુખમે ખાંહાને પોસ્ત હોતે હુએં,
વોહ એક રોટી ટુકડેપે દોસ્ત હોતે હુએં. ૮૨૬

કભી હોજો મન્જુર ઈજ્જો હુશમ,
કમાવો જયાદા કરો ખર્ચ કમ. ૮૨૭

કમીન્હ બહેતરી કયું હુય નહિ જબ અમલ અચ્છા
ન બેયા તુખ્મ ગર અચ્છા. તો કબ. પાઓગે ફલ અચ્છા. ૮૨૮

જગે દીલ લગાનાકા દુનિયાં નહિ,
યેહ ઈબરતકી જા હુય તમાશા નહિ. ૮૨૯

બુતોમે કિયું યેહ શાને કિબ્રીયાઈ હોતી જાતી હુય,
તુમારે હુકમમે સારી ખુદાઈ હોતી જાતી હુય. ૮૩૦

સચકહો સચ કહો હમેશાં સચ,
હુય ભલે માનસોંકા પેશા સચ. ૮૩૧

કભી જો કુછ કરો અંજામ ઉસકા સોચલો દીલમે
ખુદાને દીહુએં આંખે દેખલો અચ્છા બુરા પહેલે. ૮૩૨

પાઉંજીસ રાહમે રખના ઉસે પુરા કરના,
કામ મરદોકા નહિ કામ અધુરા કરના. ૮૩૩

જીનેકા ભરોસા ક્યા સામાને અજલ કર લો
સાદીક નહો ગાફીલ કુચ્છ નેક અમલ કર લો ૮૩૪

હીજાબ ઇલ્મકી દઔલત અજીબ દઔલત હય,
ન જીસકો ચોર ચુરાએ ન રાહજન લુટે. ૮૩૫

બદકી સહોબતમે મત બેઠો બતકા હય અંજામબુરા,
બદ ન બને તો બદ કહેલાય બદનામ બુરા. ૮૩૬

આઇના સાફ હય તો મુંહભી નજર આયેગા સાફ,
ઇસીલીએ ચાહીએ હરવકત સફાઈ દીલકી, ૮૩૭

દુનિયા અજીબ મરહલએ બે સબાત હય,
હર એક જીહયાત કો આખીર મમાત હય. ૮૩૮

ક્યા ઇતબાર હસ્તીએ ના પાયેદારકા,
ક્યા ક્યા બુઝુર્ગ આયે જહાંમે ચલે ગયે. ૮૩૯

ચમકાકે નુરે ફઓજકો દુનિયાએ જીસ્તમે,
જલવા ફરોજ સબ હુવે જાકે બહીશ્તમે. ૮૪૦

કહે એક જબ સુન લે ઇનસાન દો,
કેહકને જબાં એકદી કાન દો. ૮૪૧

તંગ દસ્તી અગર ન હો ગાલીબ,
તંદરૂસ્તી હજાર ન્યામત હય. ૮૪૨

ન હલવા બનકે ચટ કર જાએ જુકે,
ન કડવા બનકે જો ચખ્ખે વો થુકે. ૮૪૩

ખજાના તુમ ન છોડો ઐારહો ગર માલોજર ઉનકો,
યેહી ઐાલાદકો કાફી હય દો ઈલ્મો હુનર ઉનકો. ૮૪૪

મુસીબતમે બલામે કર્જ મે આફતમે ફીરયાં મેં,
ખુદાપર તુમ નજર રખ્ખો હાલે પરેશાં મે. ૮૪૫

ભલાઇ અગર ચહાતે હો તુમ અપની,
જબાંસે ન નિકલે બુરાઇ કીસીકી. ૮૪૬

અકરબકી તરફ દેખ અગર રખતા હય આંખે,
મરહુમકો સતાના હય સબબ બે બસમોકા, ૮૪૭

કીસીકો બુરા મત કહો અયબ હય,
કે રખ્ખે જહા આલીમુલ ગયબ હય. ૮૪૮

સરકસી અચ્છી નહિ બહેતર નહિ હરગીજ,
ચાહીયે ઈનસાનકી ગરદન હમેશાં ખમ રહે. ૮૪૯

હમેશાં રહો તુમ અદબ કે કરીબ,
સમજ લોકે હય બે અદબ બેનસીબ. ૮૫૦

તરક દુનિયા ખુબ હય હીરસો હવા અચ્છી નહિ,
હરકસ વનાકસકે આગે ઈલતીજા અચ્છી નહિ. ૮૫૧

ચેહ માના મઐંને કારૂંનસે સવાનેજે ખજાના હય,
અરે ગાફીલ દો રોજા જીંદગીકા કુચ્છભી ઠીકના હય. ૮૫૨

ક્યા કહું ક્યા ક્યા સીતમ ગફલતસે મુજપર હો ગયા,
કાફલા જાતા રહા મઐં સુબહે હોતે સો ગયા. ૮૫૩

હાય ગુજરી ન કભી યાદ ખુદામે અપની,
ઉમર બરબાદ હુઇ હીરસો હુવામે અપની. ૫૪

સુબ્હો હોતી હય શામ હોતી હય,
ઉમર યુંહી તમામ હોતી હય. ૮૫૫

હલવા ચપાતો રખતે હુએ નાનીકે વાસ્તે
ઓર યાં નવાસે મરતે હુએં પાનાકે વાસ્તે ૮૫૬

આંખ મોતીકી નહિ હોતી હય રોશન આબમે,
આબરૂ પાતા નહિ હય રહેકર ગોહર આબ મે. ૮૫૭

દરોદીવાર પે હસરતસે નજર કરતે હુએં,
રૂખસત અય અહલે વતન હમતો સફર કરતે હુએં. ૮૫૮

આવારા વોહ બરબાદ ફીરા ઘરસે નીકલ કર,
ચકકર મેરે તલવોં મે રહા સરસે નીકલ કર. ૮૫૯

દીલે મુઝતરને કીયા ઔરભી નાશાદ મુજે,
આયે ગુરબત મે જો યારને વતન યાદ મુજે ૮૬૦

સરકસ કોઇ હોકર કભી બરપા નહિ હોતા,
અંજામ બુરેકા કભી અચ્છા નહિ હોતા. ૮૬૧

દાગ દેગા તુજે યેહ શઓક ખુદ આરાઇકા,
દેખ આઇના હય દુશ્મન તેરો યકતાઇકા. ૮૬૨

જાલીમ જો કરતા હય તો ડરતા નહિ અંજામસે,
રૂસીયા હોતા હય એક દીન ખતએ ઇજો ફ્રામસે ૮ ૮૬૩

ઉઠાવ હાથ બસ અબ શેવા જફ્રાસે ડરો,
યેહ જાલીમ ખુબ નહિ જુલ્મો ખુદાસે ડરો. ૬૪

ઇનસાકો ચાહીએ કે ન બેલે કીસસે સખ્ત.
ઇસિ વાસ્તે જબામે કોઇ ઉસ્તોખાં નહિ. ૮૬૫

તકબ્બુરકા સિલ્હીક અંજામ યેહ હય,
કે નિકલા અજાજીલ શયેતાન હોકર. ૮૬૬

કયા કરૂં હમરા નહું મગ્ઝ બે સબબ,
ઇશ્ક બાજી કીસ તરાહ કરતે હુએ સબ. ૮૬૭

શરાફ્રત હય ઇનસાનકી ઇલ્મસે,
લયાકત હય ઇનસાનકી ઇલ્મસે ૮૬

હો ફ્રખ્રકી ખાહેશ કે અમીરીકો તલબહો,
બે ઇલ્મ જહાંમે કોઇ દઔલત નહિ મીલતી ૮૬

ખુદા મહેફુજ રખ્ખે અય જહાલત વોહ બલાહય તું,
ખીસરને જાન દી લેકીન નમાના નુહકા કહેના. ૮૭૦

અકકલ કર દેતી હય ઇનસાનકી જહાલત જાઇલ,
મોતસે જાન બચાનેકો સીપર લેતા હય. ૮૭૧

જુરમ જાહીલ નહિ મકસુદસે અગર ગાફીલ હય,
રાહ ભુલા હુવા કયા જાને કીધર મંઝીલ હય. ૮૭૨

જાહીલકી આબરૂ કહાં એક બુંદ ભર નહિ,
યેહ વોહ સદફ હય નામકો જીસમે ગોહર નહિ. ૮૭૩

ન જાહેલકો આલમ કભી દે જવાબ.
ન ઉસ્સે કરે ભુલ કરભી ખીતાબ, ૮૭૪

હુવા બે અમલ કે ઇલ્મકા કયા ફાયદા અયાં,
શુકરકા નામ લેનસે મીઠા હો મુંહ કહાં. ૮૭૫

નસીહત કારગર હોતી નહિ જાહીલ અખતર કો,
નહિ જાતી સી યાહી લાખ કાઠો શમેકે સરકો. ૮૭૬

વકત સીજદેકે ઝુકે આજા જો અપને ખાકપર,
સબે સીમારા હમરાં હો ગયે અફલાકપર. ૮૭૭

ખાલીશ દિલસે કરે બંદગી અગર બંદા,
ખુદાકે બંદો મે હો જાવે મામુર બંદા. ૮૭૮

દીલસે જો ઈબાદતહો તો માબુદ હય રાજી,
ઈખલાસસે સીજદાહો તો મસજીદ હય રાજી. ૮૭૯

અબસ હુસદ એર હય તદબીરમે મેરી,
તદબીરકા દખલ હય તકદીર મે મેરી. ૮૮૦

હુસદકો એકદમ નહિ સહુદ જહાંનમે,
રંજ હુસદ હુય જાન હુય જબ તક જાનમેં. ૮૮૧

મરતબા કમ હિરસ રફતમે હુમારા હો ગયા,
આફતાબ અયસા હુવા ઉંચા કે તારા હો ગયા. ૮૮૨

ગુસ્સા રખ્ખે ઔર ન મીજાજ અપના આંતશી,
મકબુલ બારગાહે ખુદા હય વોહ આદમી. ૮૮૩

કહેનેસે બુરા મેરા બુરા કુચ્છ નહિ હોતા.
જો કહેતે હુએં ઉનકાભી ભલા કુચ્છ નહિ હોતા. ૮૮૪

બરાબર અપના હુય હર એક યારસે ઈખલાસ,
ન ચેહ કે ચારસે નફરત હય ચારસે ઈખલાસ. ૮૮૫

નુકસાન જાન ભી રાહે ખુદામે મુફીદ હય,
મારા ગયા જહાંમે જો વોહ શહીદ હય. ૮૮૬

રાહ રાસ્તમે જમાં દે કદમ,
હય બાકી તેરા જબ તલક દમમે દમ. ૮૮૭

ન ડરે ખલકસે જો સાહબ ઇમાન હય વહી,
કલમે હક જો કહે મરદ મુસલમાન હય વહી. ૮૮૮

દીલમે કર તસ્દીક અવ્વલ ફીર જબાં તક લાકલામ,
યેહી તજજમલ તાકે હો મકબુલ તબે ખાશો આમ. ૮૮૯

બાત જો મુંહસે કહો દસકો જરા લમતી કહો,
મત કહો રૂએ રઆયતસે ખુદા લગતી કહો. ૮૯૦

નહિ કહેનેકી જ. તો બાતકા કહેના હય લાહાંશીલ,
અગર કહેનેકા મોકા હો તો ચુપ રહેના હય લાહાંશીલ. ૮૯૧

હરએકસે તું ન કર વોહ કલામ બેહુદા,
કે જીસ્સે હોતે રામ શકુર નામ બેહુદા. ૮૯૨

રહેતા હય રૂશવા હય જીસ ઈનસાંકા સર ગોશી પસંદ,
હય વોહ મકબુલે જહાં જીસકો ખામીશી પસંદ. ૮૯૩

સુરત સનમ કહાં હર ગુલસે સરગોશી હય ખુબ,
ઈસ ચમનમે ગુંનચેકી માનીંદ ખામોશી હય ખુબ. ૮૯૪

બાત સોકો કી હમને ગાહ નકી,
બલ્કે દીજાન ઔર આહ નકી. ૮૯૫

જબાન રખ ગુનચે સાં અપને દહન મે,
બંધી મુઠી ચલા જા ઉસ ચમનમે, ૮૯૬

કહેતી હુએં બાર બાર ખામોશી જબાનકી,
મહરમ હો રાજદાર હો અપને બયાનકી. ૮૯૭

દી હય લજ્જત ખુદાવોંદ ને જબાનકે લીયે,
મજા નહિહય ખામોશીકા ખુશ બયાનકે લીયે. ૮૯૮

જી ફહુમ જાનતે હુએં હુમારે ક્યાસકો,
હોતી હય કદ્ર તેગકી જોહુર શનાસકો. ૮૯૯

પસ્તીસે ઈવેજ ખાકમે મીલકર બદલ ગયા,
જરદેસે લો નસીબકા અખતર બદલ ગયા. ૯૦૦

જો ખાકસાર હય કબ પામાલ હોતા હય,
કમાલહી કો જહાં મે જવાલ હોતા હય. ૯૦૧

હોતા હય ઇસ જહાંનમે હુરરોજ શબ તમાશા,
દેખા જો ખુબ તો હય દુનિયા અજબ તમાશા. ૯૦૨

સબ કો દુનિયાકી હોંસ ખ્વાર લે ફીરતી હય,
કોન ફિરતા હય યેહ મુરદાર લે ફીરતી હય. ૯૦૩

આહ યેહ દુનિયા નહિ હરગીજ કીસી કાબીલ હય તુ,
હસરત વ ગમ જીસકા હય અંનજામ વે હુ મહેફીલ હય તું ૯૦૪

હમેશાં કોશીશ દુનિયામે ઈજ તરાબ રહા,
બહોત ખરાબ દિલ ખાના ખરાબ રહા. ૯૦૫

કમર બાંધે હોંગે ચલનેકો યહાં સબ યાર બેઠે હુએ,
બહોત આગે ગયે બાકી જો હુએં તૈયાર બેઠે હુએં. ૯૦૬

હંગામા ગરમ હસ્તી ના પાયેદારકા,
યરમ હય બરક કી કે તબસ્સુમ શરારકા. ૯૦૭

હુઃને અફલાકકો સો રંગ બદલતે દેખા,
પર મુકદરકે નવીસ્તે કો ન ટલતે દેખા. ૯૦૮

તદબીરકો સો તરેહ કોં તદબીરસે બદલો,
તકદીરકો કીસ તરેહસે તકદીરસે બદલો. ૯૦૯

તસવ્વર હમને જબ કીયા તેરા પેશ નજર પાયા,
તુજે દેખા જીધર દેખા તુજે પાયા જીધર પાયા. ૯૧૦

કયા પતા દું તુજે કાશીદ વેહ કહાં રહેતા હય,
દીલસે દુર ઔર કરીબે રગે જાં રહેતા હય. ૯૧૧

હજાર ઉઠકે ચલે અપના ગુબાર આહિસ્તા આહિસ્તા,
પહોંચ હી જાએગા તો કોઇ યાર આહિસ્તા આહિસ્તા. ૯૧૨

ગર કોઇ પયેદા કરે મુશકીલસે મુશકીલકા જવાબ,
દે નહિ સકતા મગર નાફહમ જાહીલકા જવાબ. ૯૧૩

જબ નહિ ઉસપર અમલ કામીલ તુજે.
ઇલ્મ પડકર કયા હુવા હાંસીલ તુજે. ૯૧૪

કરો હુસન અમલકી શમે રોશન ગોરકી ખાતર,
રખો ઉજલા ચીરાગ બંદગીસે હાથમી ધરકે. ૯૧૫

અફસોસ હય ઇનસાન જો નહો ઇલ્મકા જોયા,
વોહ માલ યેહ હય સરફસે જો કમ નહિ હોતા. ૯૧૬

જો જાહીલ હય કયામત તક વોહુ કામીલ હો નહિ સકતા,
કે અરફાને ખુદા બે ઇલ્મ હાંશીલ હો નહિ સકતા. ૯૧૭

જાહીલ નહિ સમજતે હુએં બેઇલ્મ શખ્સ કો,
જાહીલ વોહ હય ખુદાકો નહિ જાનતા હય જો. ૯૧૮

જીસ કદમે હુએં આલીર ઇમકાનસે જાહીલ આદમી,
જીંદગી ભર વોહુ નહિ હોનેકે કાબીલ આદમી. ૯૧૯

બંદગીકી જીસને ઉસકી મીલ ગયા ઉસકો ખુદા,
બે ઇબાદત બે રયાજત કબ કીસાકો વોહુ મીલા. ૯૨૦

કયા દાના બીના હોશ ભરા કયા ભોલા નાંદા કચ્ચા હય,
કુલ આલમ તેરીયાદ કરેતું સાહુબ સબકા સચ્ચા હય ૯૨૧

જીતને સુખન હુએં સબમે યેહી હય સુખન દુરૂસ્ત,
અલ્લાહ આબરૂસે રખેં ઔર તંન દુરૂસ્ત. ૯૨૨

સુબ્હો હુઈ ગજર બજા ફુલ ખીલે હવા ચલી,
યાર બગલસે ઉઠ ગયા જીહિકી જીમે રહે ગઈ. ૯૨૩

અબર ખુલા હુવા ચલી બુદે પડી સહર હુઇ,
પહેલુંસે યાર ઉઠ ગયા સબ વોહુ બહાર બહ ગઇ. ૯૨૪

———

અબચીજ કો હોતા હય બુરા હાય બુઢાપા,
આશક કો તો અલ્લાહુ ન દીખલાએ બુઢાપા. ૯૨૫

———

કવડીકે સબ જહાનમે નકશો નગીન હય
કવડી નહો તો કવડીકે ફીર તાન તીન હય. ૯૨૬

———

પૈસાહી રંગો રૂપ હય પૈસાહી માલ હય,
પૈસા નહો તો આદમી ચરખે કી માલ હય. ૯૨૭

———

કુછ દેર નહિ અંધેર નહિ ઇન્સાફ ઓર અદલ પરસ્તી હય,
ઇસ હાથ કરો ઉસ હાથ મીલે યેહ સવદા દસ્ત પસ્તી હય. ૯૨૮

———

દીલ દેતા હું યારબ મુઝે ઇલઝામ ન હોવે,
ઇસ કામકા આખીર કો બદ અંજામ ન હોવે. ૯૨૯

———

માટીકી માટી આગ અગન જલ નીર પવનકી પવન હુઇ,
અબ કીસ્સે પુછે કઓન મુવા ઓર કીસ્સે કહીએં કોન મુઇ ૯૩૦

———

સબ છોડ બાત તુતી પીદડી વ લાલ કી,
યારોં કુછ અપની ફીકર કરો આટે દાલકી. ૯૩૧

———

તન સુખા કુબડી પીઠ હુઇ ઘોડપે ઝીન ધરો બાબા,
અબ મોત નકારા બાજચુકા ચલનેકો ફીકર કરો બાબા. ૯૩૨

———

મએં હીજરમે મરનેકે કરીબ હો ચુકા થા
તુમ વકતપે આ પહોંચે નહિ તો હો ચુકા થા, ૫૩૩

———

મગમુ જાન વ જરો માલમે માઇલ હોકર,
કીલ કહર બેઠે હો તુમ મે તમે ગાફીલ હોકર, ૫૩૪

———

હાય ગુજરી ન કભી યાદ ખુદામે અપની,
ઉમ્ર બરબાદ હો ગઇ હીરશો હવામે અપની. ૫૩૫

———

દરો દીવારપે હસરત સે નજર કરતે હુએ,
ખુશ રહો અહેલેવતન હમને સફર કરતે હુએ. ૫૩૬

———

ચલે મુલ્કેવતન અપના ઇનપાન છોડકર,
અફ્રો કયા કયા સહી મુજુફને તિનઆં છોડકર. ૫૩૭

———

ખ્યાલે આમ હય ઉમીદ રખના ફેજ દુશમનસે,
નહિ દેખા કીસીકી પ્યાસ બુજાતે આગે આહીનસે. ૫૩૮

———

ન ગબોહરમે હય વોહ ન હયે સંગમે,
વ લેકીન ચમકતા હય હર રંગમે. ૫૩૯

———

હુવે તુમ ન વાકીફ મેરે હાલ સે,
મએં સદકે રહા જાન ઓર માલસે. ૫૪૦

———

ચલ શહે રાસ્ત સોચન હરગીજ કે દુર હય,
બેરૂ નકર તું બેઆ અગરચે વોહ દુર હય. ૫૪૧

———

મુરે જહીદ્રા તખ્તે સુલેમમાં કહાં રહા,
અફ્સાના ઉનકા ખાક કે બસ દર મીયાં રહા. ૫૪૨

મયસેં તોબાકી સીતમગરને ગજબ તો દેખો,
જબ કે તઇયાર મેરી ખાકસે પયમાના હુવા. ૫૪૩

શબે ખીસક બે દસ્તે દુઆ બુલંદ હુવા.
નિહાએં આઇકે બાબે કુબુલ બંદ હુવા, ૫૪૪

ખુલા હય બાબે ઇજાબત દુઆ કર તો ગાફીલ,
દરે કરીમ સુના હય કહીં કે બંદ હુવા. ૫૪૫

જાગના હો તો જાગ લે અફલાક કે સાયે તલે,
હશ્ર તક સોતા રહેગા ખાક કે સાયે તલે. ૫૪૬

નેકો કો નેકી કા મજા મુજીકો ટકકર દેખલે,
ગર તુજકો ભી બાવર નહોતો તુંભી કરકર દેખલે. ૫૪૭

રૂસ્તમ રહા જમીં પે ન બહેરામ રહે ગયા,
મરદોંકા આસમા કે તલે નામ રહે ગયા. ૫૪૮

જબ ચાહથી તો ચાહથી અબ ચાહ કીસેકો હય,
સરપે પડે પહાડતો ફરયાદ કીસેકો હય. ૫૪૯

લોગ કહેતે હમેં ચાહ મુશકીલ હય.
પર ગલત હય નીબાહ મુશકીલ હય. ૫૫૦

જહાં ફનામે સીકંદર ન જમ ન જામ રહા,
ન તખ્તો તાજે ફરેદુન ન જેરે સામ રહા.
યેહ ફરશે ખાક પે લાખોં કરોડો આયે ગયે,
અગર રહાભી તો ભલા કે નેક નામ રહા. ૯૫૧

ઠહર શનાસ જો હુએ વોહ તો કામ જાનલે હુએ.
જો બે સમજ હુએ ભલા કીસકી બાત માનતે હુએ. ૯૫૨

સબબ દર પેશ હય હરદમ ખુદાઇ કારખાનેકો,
ઈસીસે આલમે અસબાબ કહેતે હુએ જમાનેકો. ૯૫૩

જહાંપર જુલ્મ હોતા હય સબબ ઈસમે ભી હોતા હય,
જહાં મજલુમ રોતા હય સબબ ઉસમે ભી હોતા હય. ૯૫૪

નતીજે હુએ યેહ ફેલુકે જો દુખ હમપર ગુજરતે હુએ,
ગજબ હય આદમી ખુદ અપની કરનીસે મુકરતે હુએ. ૯૫૫

આયા કહાંસે કીસ લીએ કુચ્છ જાનતા નહિ,
ઇનસાન અપને આપકો પહેચાનતા નહિ. ૯૫૬

જબ તલક હોશ રહે જીસ્મ રહે જાન રહે,
કોલકા પાસ રહે શર્મ રહે ધ્યાન રહે. ૯૫૭

ખફા હમસે નહો ગર હો ગએ બેજાર જીનેસે.
ઉઠો આઓ મેરે પ્યારે જરા લગ જાવ સીનેસે. ૯૫૮

હેય દુનિયા હય યેહ ઉમ્રભરકી તલબગારીમે,
આખરી સાંસભી નિકલે તો વફાદારીમે. ૯૫૯

મરતે મરતે ભી દગાબાજ મેરે હોગેસે,
યા ખુદા નીકલેગા યા હર્ફે વફા નીકલેગા. ૯૬૦

ગફ્લતકી નીંદમે કયા અબભી તું સો રહા હય,
તું દેખતા નહિ હય કયા જુલ્મ હો રહા હય. ૯૬૧

તાજે સરનો ગીર પડા અબ ગેહદભી ખાલી કરૂં,
અપને હથોંસે મય અપને ઘરકી પામાલી કરૂં. ૯૬૨

ગુસ્સેકી આગસે ઉડ તનમન જલાદે હાલકા,
કહરો ગજબસે અપને સબ જોર ઠંડે ઈસકા. ૯૬૩

મેરા ઘર હય કે જાલીમ કર બલા હય,
યહાંપર જા કે નાજીલ હર બલા હય. ૯૬૪

દરબદર ફીરને હુએ હમ પથરોમે છાલે પડગએ,
ધુપમે જલ જલકે સબકે ચહેરે કાલે પડ ગએ. ૯૬૫

તસ્વીર નજર આયેગી અબ મેરી બગલમે,
તું કબ્રમે હોગા વેહ મેરે રંગ મહલમે. ૯૬૬

કલ શબકો ખ્વાબમે મુઝે ઉલ્લુ નજર આયા.
આંખે જો ખુલી તો સામને તું નજર આયા. ૯૬૭

રાતકો અંડાં પકાયા વોહ ભી કચ્ચા રહે ગયા,
મર ગએ શાયર ફકત ઉલ્લુકા પઠ્ઠા રહે ગયા. ૫૬૮

રાતેં ગઇ નીસાતકી ઇશરત કે દીન ગએ,
દો લાલ શબ ચીરાગથે વોભી છીન ગએ. ૫૬૯

લુટાબયેઠી હું સબ કુછ મએં જોથા અફ્લાકકે નીચે,
દબી હુય જીંદગી ભર કી કમાઇ ખાકકે નીચે. ૫૭૦

બતા ચેહતો કે લાનત બેવફા અયાર કીસકા હય,
યેહ ફાંસીકિસને ભેજી હુય ગલેમે હાર કીસકા હય. ૫૭૧

ફાંસી નહિ યેહ હય ફાંસ દુશ્મનકે જીગરમે,
ઔર હલકએ જંજીરે વફા મેરી નજરમે. ૫૭૨

સરપર રખકર હાથ રોયેગી નસીબોકે લીએ,
એક દઓલતમંદસે નફરત ગરીબોંકે લીએ. ૫૭૩

વોહ ભી હોતા તો યુંહી પમાલી દેખના,
આશમાન રૂએ જમીકો ઉસ્સે ખાલી દેખતા. ૫૭૪

સામને આકે જો ઠોકે મર્દ ઉસકા નામ હય,
આડ લેકર વાર કરના પાજીયોંકા કામ હય. ૫૭૫

સાહેબોતાજ ગએ મુફલીસો મહોતાજ ગએ,
હમ ભી જાને હી કો થે કલ ન ગયે આજ ગએ. ૫૭૬

ચાર દીન હુય શાનો શૌકત ચાર દીનકા જાબ્રહુય,
ફીર ખુદાહુય ઔર તું હુય ઔર અંધેરી કબ્રહુય. ૯૭૭

આસ્તી ઊલટો છુરી લો આજ દર્દે સર ગયા.
આકે ફીર જલ્દી કહે દો કે મુજી મર ગયા. ૯૭૮

તેરી જુદા પસંદ હુય મેરી જુદા પસંદ,
તુજકો ખુદી પસંદ મુજકો ખુદા પસંદ. ૯૭૯

દેખેં જો આંખ ઉઠા કે તો સુરત બિગાડ દું,
દુશ્મન પહાડ ભી હો તો જડસે ઉખાડ દું. ૯૮૦
નમે નમેમે ફેર હુય બહોત નમે બે ઇમાન.
દગલબાજ દુના નમે ચીતા ચોર કમાન, ૯૮૧

દેતે હુએં બદ દુઆએં કલેજા મસોંસ કે,
ગુસ્સેમે ખાએ જાતે હુએં વોહ કોસ કોસકે. ૯૮૨

ગરઉઠે આહ જીગરસે તો શરર પએદા હો,
ના એ દીલસે મેરે રબ્ત ઝરર પએદા હો. ૯૮૩

દીલ હુય .નાલાં દીદા ગીરયાં દેખ લો,
દેખ લો આશકકા શામા દેખ લો. ૯૮૪

કયા કહું અય દોસ્ત મહેરે માદરી ·મસહુરહુય,
ઝખ્મ બેટેકો લગે માકા કલેજા ચુર હુય. ૯૮૫

કયા કહુ જો કુછ ગુજસ્તા હય મુજપર મલાલ,
યેહ મેરા એહવાલ હય ઔર જીંદગી હય વબાલ. ૯૮૬

ઇશ્ક બીન દેખે યેહ મુજકો યએહા હુવા
કુછ નહિ મઅલુમ યારો દીલકો કયા હુવા. ૯૮૭

ઇશ્કકી તપને દીલમે કિયા હય ઘર,
જીસ્સે કુકતે હુએ પડે કબ્એ જીગર ૯૮૮

યેહ ઇશ્ક કહો કહાં નહિ હય,
ખાલી વોહ હય ઘર જહાંનહિ હય. ૯૮૯

હુસ્નગર અયશાં જો પીઆ હોવે,
કિયુ ન દીલ ઉસપે ફીર ફીદા હોવે. ૯૯૦

યેહ હુસ્નો જવાની ઔર ઉસપે યેહ ગમ,
સીતમ હય સીતમ હય સીતમ હય સીતમ. ૯૯૧

જવાં મરદ હિંમ્મતસે અપની લડે,
અગર ખાર હો ઉસકોભી ગુલ કરે. ૯૯૨

પીલાઉં ઉસે ઇસ તરેહકી શરાબ,
કે ફીર સર ઉઠાવે ન ખાના ખરાબ. ૯૯૩

તુઝ સા દીલદારકો દામમે લાના મુશ્કીલ,
મેરે નજદીક નહિ જાનકાજાના મુશકીલ. ૯૯૪

આઝુરદા ન કર દીલ તું મેરે યાર કીસીકા,
વકત એકસા રહેતા નહિ દરબાર કીસીકા. ૯૯૫

ચશ્મોસે અશ્ક બરસેતેહુએં જીગર જલતા હય,
બરસાતમે ભીઆશકોકા ઘર જલતા હય. ૯૯૬

ટુટી દરિયાકી કલાઇ જુલ્ફ ઉલઝી બાંમમે,
મોરચા મખમલ મે દેખા આદમી બાદામમે. ૯૯૭

ઇસકો કીસતરહસે કહે ઇનસાન,
હય યેહ મલઉન ઝાહદસે શયેતાન. ૯૯૮

યેહ હુકમ હય ઇસ ઘરમે કોઇ આને ન પાવે,
ગરએ ખબર આજાએ તો ફીર જાન ન પાવે. ૯૯૯

યેહ ઘર ગર કે મેરા હય તેરા નહિ,
પર અબ ઘર યેહ તેરા હય મેરા નહિ ૧૦૦૦

જુદાઈ તેરી કીસકો મંજુર હય,
જમી સખ્ત ઔર આશમાં દુર હય, ૧૦૦૧

જાલીમંને લીખ દીયા યેહ હમારે મજારપર,
ઊલફત ન હો ઇલાહી બશરકો બશરકે સાથ. ૧૦૦૨

નીઘાં એ તો મીલાઇ તસવ્વુર મે ભી આ જાઓ.
કીયા અહેશાન આંખોપર તો દીલમે ભી સમા જાઓ, ૧૦૦૩

મેરી ચાહકા તુમ અસર દેખ લેના
વોહુ આઈંગે થામે જીગર દેખ લેના. ૧૦૦૪

કાશીદા લાદે ખબર યાર કે આજાનેકો,
જાન જાતી હુય ચલી હીજરમે દીવાનેકો. ૧૦૦૫

લો હમ તુમે દીલ દેને હુએં કયા યાદ કરોગે,
હમ કઓન હુએં સાહબ હમે કયું યાદ કરોગે. ૧૦૦૬

નામા હમારા પડના જરા દેખ ભાલ કર,
રખ્ખા હુય હમને ઇસમે કલેજા નીકાલકર. ૧૦૦૭

જુદા કીસીસે કીસીકા ગરજ હબીબ ન હો.
યેહ દાગ વોહ હયકે દુશ્મનકોભી નસીબ નહો. ૧૦૦૮

ફીરાકે યારકા સદમા સહા નહિ જાતા,
હરામ મોત નહોતી તો જહેરખા જાતા. ૧૦૦૯

કયું જી દુનિયાંમે કયા ઇનકો વફા કહેતે હુએં,
જી નહિ અહેલે જહાં ઈતકો દગા કહેતે હુએં. ૧૦૧૦

કુચ્છ સાથ હોતો પેટ ભરેં માંગ ખાંય રમ,
તુમ ડુગડુગી બજાવ તો બંદર નચાંય હમ. ૧૦૧૧

જવાની કો તશરીફ લાતે જો દેખા,
ઉઠા બહેરે તાજીમ જોબન કીસીકા. ૧૦૧૨

ઘનઘોર ઘટા કયા છાઇ હય રૂત બદલી આજ જમાનેકી
પી ઔર પીલાતા જા સાકી હો ખબર તેરે મય ખાનેકી ૧૦૧૩

નરગીસસે ઈશારે હોતે હુએ ફુલોંકા રંગ બદલતા હય,
ગુંચેકી સુરાહી ઢલતી હય લાલેકા પ્યાલા ચલતા હય. ૧૦૧૪

બરસ પંદરા યા કે સોલાકા સીન,
જવાની કી રાતેં મુરાદોં કે દીન. ૧૦૧૫

હકને બનાઇ રાત હય રાહત કે વાસ્તે,
ઓરત હય મર્દ મર્દ હય ઓરત કે વાસ્તે. ૧૦૧૬

અસરાફસે કર દોસ્તી કમજાતસે નીભતી નહિં,
સોનેકા બો કુછ ઔર હય પાતળકી બો છુપતી નહિ. ૧૦૧૭

કભી તો ખીંચ લાએગી ઉનેહ ગોરે ગરીબાં તક,
કે મુદતસે હમારી ખાક દામન ગીર ફીરતી હય. ૧૦૧૮

શીકવા નયારસે ન શીકાયત રકીબસે,
જો કુછ હુવા ખુદાસે યા હમારે નસીબસે. ૧૦૧૯

ખતાતો દીલકીથી કાબિલ બહોતસી માર ખાનેકી,
તેરી જુલ્ફોંને મુશ્કેં બાંધકર મારા તો કયા મારા. ૧૦૨૦

ગુનાહ કરતેં હુએ કીસકો કોન જાને,
હમે કયા કામ હય જાને વોહ જાને, ૧૦૨૧

મુશફીક લીખું લીખું શફીક લીખું મહેરબાં લીખું,
હયરાન હું મયેં આપકો અલકાબ લીખું, ૧૦૨૨

ગીલાઅગર સુનનેવાલા હોતો ફીર ક્યા હો નહિ સકતા,
જુબાં સે ક્યા કરેં શીકવા કે અયસા હો નહિ સકતા, ૧૦૨૩

આહ ક્યા લીખું તઃજીઅત નામા,
ગીરા જાતા હય હાથ સેં ખામા. ૧૦૨૪

ચાંદની સી રાત સનમ ચાંદને ચક્કર ખાયા,
લયલીકી ફુરસદ ખોલી તો મજનુનેનશ્તર ખાયા. ૧૦૨૫

છોડ જામ આ ઇસ તરફ તાકાત અગર હય પાંવમે,
આરામ રહેગા જીંદગી સબ હય ખુદાકી છ.ઉ મેં. ૧૦૨૬

બસ યેહી જન્નત હય બાકી વસવસા ઓર વહેમ હય,
ખા, પહન પી અય ચાકર અગર તું જીફ હમ હય, ૧૦૨૭

ક્યું તબ હી ખા રહા હય અપની ઇજ્જે જાહપર,
છોડ દે ગુમરાહી આજા અબભી સીધી રાહપર, ૧૦૨૮

પરવા નહિ જો આજ જમાના ખીલાફ હો,
રસ્તા વહી ચલુંગા જો ઠીક ઓર સાફ હો. ૧૦૨૯

દુખ ઓર ખોફ હેચ હય મેરી નીગાહમે,
મયેં ખાકભી હુંગા તો નેકીકી રાહમે, ૧૦૩૦

સાફદીલ ઈસતરાહ કહેતે હુએ બરાબર સાફ સાફ,
ઈસતરાહ આઈના કહે દેતા હય મુંહપર સાફ સાફ. ૧૦૩૧

રૂએ રૂએ કી જબાં પર યેહ સુખન જારી હય,
જાન પ્યારી નહિ દુનિયામે વફા પ્યારી હય. ૧૦૩૨

ચંદ દીન યહુશાનો શવકતા ખુમાર,
મઓતકી તુરશી નિશા દેગી ઉતાર,
જબ ઉડાવેંગે જનાજા મીત્રકે યાર,
હાથ મલ મલકર કહેગા બાર બાર.
કિસલીએ આયેથે હુમ કયા કર ચલે,
જો યહાં પાયા યહીંપર ઘર ચલે. ૧૦૩૩

તીર, તલવાર, તપ્ર, નેજા વ ખંજર બરસેં,
જહર ખુન ઔર મુસીબતકે સમંદર બરસે.
બિજલીયાં ચમકે ઔર કોહસે પથ્થર બરસેં,
સારી દુનિયાંકી બલાયેં મેરે સર પર બરસેં.
ખતમ હો જાય હર એક રંજો મુશીબત મુઝપર,
મગર ઈમાનકો જુંબિશ હોતો લઆનતમુઝપર. ૧૦૩૪

મુશીબતકે ડર રંજકે હોલસે
બહાદર બદલતે નહિ કોલસે ૧૦૩૫

ખુદા લે કે તુ લે યેહ જાન એક હય,
મગર બાત એક ઓર જબાન એક હય. ૧૦૩૬

ફરક આને દુગા મએં હરગીજ ન અપની શાનમે,
મારકર આઉંગા યા મરજાઉંગા મયેદાનમે. ૧૦૩૭

ગનીમત જાન ઈસ મીલ બયઠને કો,
જુદાઈ કી ઘડી સરપર ખડી હય. ૧૦૩૮

ઢંગ નિરાલા શોક નિરાલા આંખો દેખા ભાલા હય,
તુરંગ સબ પયેચાન ગએ કુછ હાલમે કાલા કાલા હય. ૧૦૩૯

દેખનો એ સરે તુરબતસે ગુજરનેવાલે,
હમ વોહી હુએંગે તેરી ચાહમે મરનેવાલે. ૧૦૪૦

ચાહતકા મજા જબ હય કે વોભી હો એકરાર,
દોનું તરફ હો આગ બરાબર લગી હુઈ ૧૦૪૧

ઈત્ર મીટ્ટીકા લગાના ચાહીએ પેશાકમે,
ખાકસે રગબત રહું મીલનાહય એક દીન ખાકમે. ૧૦૪૨

ગજબ કીયા તેરે વાએદેપે અતબાર કીયા,
તમામ રાત કયામતકા ઈન્તીઝાર કીયા. ૧૦૪૩

લીપટ જાતે હુએં તોહ બીજલીકે ડરસે,
ઈલાહી મેહ ઘટા હો દીનોના બરસે. ૧૦૪૪

ઉનકી આદત હય કે ડરનેમેં લીપટ જાતે હુએં,
બરકકે સાથ ચમકતા હય નસીબા મેરા. ૧૦૪૫

દીન તેરા જાન તેરા આશકે શયદા તેરા,
અબ યેહ તેરા હય તો ફીર કીસ લીએ મેરા તેરા. ૧૦૪૬

દીલકી બીતીકો કોઈ કયા જાને,
દીલહી જાને યા દીલરૂબા જાને. ૧૦૪૭

અગર કુંન્દન ઉઠાતાહું તો મીટ્ટા હાથ આતી હય,
કુભી રસ્સીકો છુડાહું તો વોહભી કાટ આતી હય. ૧૦૪૮

ઉસે હ્જલ કરતે નહિ લગતી બાર,
નહો ઉસ્સે માયુસ ઉમીદવાર. ૧૦૪૯

બુનુ હય બખ્ત હુયે તકદીરસે નાહક ઝગડતે હુએ;
હમ આપહી કરનેસે અપને બનતે ઔર બીગડતે હુએં. ૧૦૫૦

ગયા હય અર્શે મઓલ્લાપે શોરનાલોંકા,
ખુદા ભલા કરે ફરિયાદ કરનેવાલોંકા. ૧૦૫૧

કીડા જરાસા ઔર વોહ પથ્થરમે ઘર કરે,
ઈનશાં વોહ કયા જો નાદીલે દીલબરમે ઘર કરે. ૧૦૫૨

સનમ કાહેકો રોઇએ હસીએ કાહી બીચાર,
ગયો ન પાછો આવનો રહયે.સો જાવનહાર. ૧૦૫૩

જલા જલાકે મુજે ખાકમે મીલા દોગે,
ખુદાકે સામને પ્યારે જવાબ કયા દોગે. ૧૦૫૪

જલા જલાકે મુજે ખાકસા તમામ કીયા,
જુદાઇ તેરીને મારા અજલકા નામ લીયા. ૧૦૫૫

હુબ્બુલ વતન અજ મુલ્કે સુલયેમાં ખુશતર,
ખારે વતન અજ સુમ્બુલો રહયાં ખુશતર. ૧૦૫૬

મરના ભલાહય ઉસકો જો અપને લીયે જીયે,
જીંદાહય વોહ જો મરચુકા ઈનસાંનકે લીયે. ૧૦૫૭

સારે જહાંમે અચ્છા હિંદુસ્તાન હમારા,
હમ બુલબુલેં હુએં ઈસકી યેહ બોસ્તાં હમારા ૧૦૫૮

દોસ્તી દો દીલ નરહી હાય જુદાઈ ઠહેરી,
નાહકકો બદલામ હુવે લોક હુસાઈ ઠહેરી. ૧૦૫૯

દોસ્તકા ઘર દોડ આયા અપને ઘરપે આનકર,
ચુપકે ચુપકે રો લીયા મુંહપે દુપટા તાનકર. ૧૦૬૦

હમ દીલકો બેજતે હુએં ઈન દીલકો મોલ લો,
લાખોં રૂપેકા યેહ દીલ હય તરાજુમે તોલ લો. ૧૦૬૧

યું તો મરનેકો એક જહાંન મરે,
પર નયા રંગ કોઈ જવાન મરે. ૧૦૬૨

મોતસે કીસકો રૂસ્તગારી હય,
આજ વોહ કલ હમારી બારી હય. ૧૦૬૩

દુખ પાકે મર ગએ કોઈ સુખપાકે મર ગયા,
જીતા રહા ન કોઈ હરેક આકે મર ગયા. ૧૦૬૪

જુઠ હય દાના દીલે કી અકકલ ખોતી હય શરાબ,
બલકે નાદાનો મે ખુદ બદ નામ હોતી હય શરાબ. ૧૦૬૫

હાં બિલાશક નાવ જાહીલકી ડુબોતી હય શરાબ,
અકકલ નહો કે દીલક મેલ ધોતી હય શરાબ. ૧૦૬૬

રૂસ્તમ રહા જમી પે ન સોહરાબ રહે ગયા,
મરદોકા આસમાંમે ફકત નામ રહે ગયા. ૧૦૬૭

ઈશ્ક કે ગેલે બનકર આંમપે ફેકા કરૂં,
તું મુજે દેખે યા ન દેખે મેં તુજે દેખા કરૂં. ૧૦૬૮

ઇશ્ક બાજી ખુબ પરવાની દુરકા મીલના ભલા,
અયસો ન કરતો ઘર જાકે મરજાના ભલા. ૧૦૬૯

જો સુખન વર હુએં વે હુ લુત્ફે સુખન રખતે હુએં,
વરના કહુને કો તો સુખના બહુત રખતા હુએં. ૧૦૭૦

ખાક હો જકે મગર ઉફ દીલેનાશાદ ન કર,
દમ ભી ઘુટકર નીકલ જાય તો ફરયાદ ન કર. ૧૦૭૧

ઈનશાંકો અકકલ દી હય ઇસી કામ કે લીયે,
નેકી બદી કો જાન લે અંજામ કે લીયે. ૧૦૭૨

હય હય જહાંમે કુચ્છ ન કીયા ભુલ છા ગઈ,
ગફલતમે દીન ગુજાર દીયે મોત આ ગઈ. ૧૦૭૩

અથડા હું તેરે દરપે તો કુચ્છ કરકે ઉઠુંગા,
ય. વસ્લહિ મીલે જાયેગા યા મરકે ઉઠુંગા. ૧૦૭૪

———

સાકીયાં તરસા ન તું એક બુંદ પાનીકે લીએ,
દીલ તડપતા હય શરાબે અરગવાનીકે લીએ. ૧૦૭૫

———

યેહ કહાંથી મેરી કીસ્મતકે તું નેકકાર હોતા,
ન કોઈ[illegible]કા દીલ દુખતા ન જફાકાર હોતા. ૧૦૭૬

———

ભુલ ગએ રાગ રંગ ભુલ ગએ જકડી,
તીન બાત યાદ રહી લુંન તેલ લકડી. ૧૦૭૭

———

છુંર જાએં ગમ કે હમ શોરસે જો નિકલે દમ કહી,
ખાક અયસી જીંદગી જો તુમ કહીં ઓર હમ કહાં. ૧૦૭૮

———

કયોન કહેતા હય દીલ દીયા હુમને,
છીન કર લે લીયા હે દીયા કીસને. ૧૦૭૯

ખુદા રખે મોહબ્બતકો કીયે આબાદ દોનું ઘર,
મયં ઉનકે દીલમેં રહેતા હું વો હમેરે દીલમેં રહેતે હુએં. ૧૦૮૦

———

યેહ ઇશ્ક વોહ હય કે પથ્થરકો દમમેં આબ કરે,
લગાયે દીલ વોહી જીસકો ખુદા ખરાબ કરે. ૧૦૮૧

———

રોકે નહિ રૂકતી હય કીસીપર અગર આઇ,
આંધીકી તરાહ આઇ તબીયત જીધર આઇ. ૧૦૮૨

યાનો સર હોતે હુએ યા લેને હુએ દીલબર અપના,
આજ જગડાહિ ચુકા લેતે હુએ ચલકર અપના. ૧૦૮૩

મશલ મશહુર હય સુન લીજીએ સારે જમાનેમે,
સદા તુતીકી સુનતા કોન હય નકકાર ખાનેમે. ૧૦૮૪

કુદા કોઇ યું ઘરમે તેરે ધમસે ન હોગા
જો કામ હુવા હમસે વોહ રૂસ્તમસે ન હોગા. ૧૦૮૫

આંખમે કાજલ લગાયા યારને,
બઢ ગયે હો ઔર ફંદે દામકે. ૧૦૮૬

બાગબાં કલીયાં હો હલકે રંગકી,
ભેજનાં હય એક કમસીનકે લીએ, ૧૦૮૭

દહાંને યારમે દેખી જબાં તો યેહ ખ્યાલ આયા,
કીસીને છોડ દીહુય લાલ મછલી હોજે કવસરમે. ૧૦૮૮

તીરકે સાથ ચલા દીલતો કહા મએને કહાં,
હસરતેં કહેને લગી મહેમાંનકો રૂખસત કરને. ૧૦૮૯

જીંદગી અપની જબ ઇસ‘તસે ગુજરી ગાલીબ,
હમ ભી કયા યાદ કરેંગે કે ખુદા રખતેથે. ૧૦૯૦

મસજીદમે ઉસને હમકો આંખે દીખાકે મારા,
કાફીરકી શોખી દેખો ઘરમે ખુદાકે મારા. ૧૦૯૧

જુલ્ફે સવાંરે ઉનકી ચેહ કીસકી મજાલ હય,
ચીતવન છુરી લીએ હુવે બયઠા હય રાહમે, ૧૦૯૨

રૂખે રોશનકે કરીબ જુલ્ફ અગર હોતી હય.
એક જા કયફીયતે શામો સહર હોતી હય. ૧૦૯૩

ખુતાને મહુવશ ઉજડી હુઇ મંજીલમે રહેતે હય,
કે જીસકી જાન જાતી હય ઉસીકે દીલમે રહેતે હય. ૧૦૯૪

ફાતેહા ગોરપર પડહનેકો ન આયે કોઇ,
સોરહા હય મેરા હસરાત ન જગાયે કોઇ. ૧૦૯૫

દીલ લેહુ ચુકે નાજસે શોખીસે હસીસે,
અબ ઉનકી બલા આંખ મારાતા હય કીસીસે. ૧૦૯૬

બજમ દુશમનસે વોહ આયે હય મજે લુટે હુવે
હોશમે આઆ કહો જુડતે હય દીલ ટુટે હુવે ૧૦૯૭

ઉસને જબ ડાલી નજર દીલ લેકે ચલતા હો ગયા,
મયેં બહાત હયરાન હું યેહ કયા કીયા કયા હો ગયા. ૧૦૯૮

બેહોશ અરસ્તુ હય બદ મસ્ત ફેલાતું હય,
એક ગરદીશે શાગારમે અહવાલ દીગરગુ હય. ૧૦૯૯

નિગાહે યાર હમસે આજએ તકસીર ફીરતી હય,
કીસીકી કુછ નહિ ચલતી હે જબ તકદીર ફીરતી હય. ૧૧૦૦

વોંહ ઉડાઆજ નિકાલે રૂખે જેબા દેખો,
દેખને વાલો ચલો ચારકા જલવા દેખો. ૧૧૦૧

રૂઆવ ખુબ નહિં તઅએકી રવાની મે,
કેખુ ફસાહકી આતાહય બંદ પાનીમે. ૧૧૦૨

દીલસે દીલ મીલ ગયા પર ન મીલી આંખસે આંખ,
દેનોમે તે સુલેહ નહીં જંગ રહા ચારોંસે. ૧૧૦૩

એ ખુશી એ સમઝ નહિ ગાલીબ,
કુછ તો હય જીલકી પરદારી હય. ૧૧૦૪

ચખકો કબ હય સલાકા યેહ સાનમ ગારી હય,
કોઇ માશુક હય ઇસ જંગ ગારામે. ૧૧૦૫

આજ દીલ ખોલ કર ઉસ શોખકે એસે લેગેં,
દસ્ત થા બાંધે હુવે ઉનકે હુના અચ્છા હય. ૧૧૦૬

કાલી યેહ ઉનકે હાથોંકી મહેંદી જો હો ગઇ,
ફીલ દીલ જલેકા ખુલા સમાલ હુનાકે સાથ. ૧૧૦૭

ખચાલે ખાસહય અપનોસે ફાએદા પાના,
સદરૂકે કામ કિસીદીન ગેહુર નહિ આતા. ૧૧૦૮

ટુટી દરિયાકી કમાઇ જુલ્ફ ઉલઝી બાંમમે,
મોરચા મખમલ [illegible] । આદમી બાદામમે. ૧૧૦૯

ઉનકા ગભરાકે ચેહુ કહેના હમે આગાજે શબાબ,
યા ઇલાહી મેરે સીનસે ઉભરતા કયા હય. ૧૧૧૦

નીંદસે ચોંકકે વોહુ બોલેકે અરે સાંપરેઆં,૫
કહીં ચોટી જો દબી પહેલું એ જાનાંકે તલે. ૧૧૧૧

શાયર હય ઇસ જમાનેકે દરવીજાગર અમોર,
ફીરતે હુએ ભીખ માંગને દીવાં બગલમે હય, ૧૧૧૨

શાયરી મીલતી નહિ ગુંલગું જમાને કે લીયે
એક ઢેલક મોલસો મંગખાને કે લીએ. ૧૧૧૩

ખન ભી હય જુલ્ફભી હય એર રંગે પુરનુર ભી હય,
મહ ભી હય હલા ભી હય અર શમે હુજુર ભી હય ૧૧૧૪

ઉનનકા નુર દેખા હય ખુદાકે નુરકે બદલે
હુવા હય દાગ દીલ રોશન ચીરાગે પુરકે બદલે. ૧૧૧૫

ચલા હય અયદીલે રાહત તલબ કયું શાદમાં હોકર,
જમાને કુએ જાનારંજ દેગો આશમાં હોકર. ૧૧૧૬

જુરમે ઇસીયાંસે બચે જીસેં ગુજરનેવાલે,
હુએં કહાં હાય મેરે ખુનમે ભરને વાલે. ૧૧૧૭

રોજે ઉલફત બતા દીયા કીસને
ગંમકા બંદા બના દીયા કીસને ૧૧૧૮

હુશીયાર યાર જાની યેહ દસ્ત હય હગોંકા,
યા હુંક નિગાહ ચુકી ઔર માલ દોસ્તોંકા: ૧૧૧૯

બાંટનાથા વેહ જકાતે હુશ્ન બએઠા બાંમપર,
મહુલી સાઈલ ખડા થયબ નીકી કાંમ પર. ૧૧૨૦

શફુતા બનકે હોતા હય ગરહોંપે જાહીર,
યેહ કીસ કુસ્તએ બે ગુનાહકા લહુ હય, ૧૧૨૧

વસ્લકી શબ હો ચુકી રૂખસ્ત કમર હોને લગા,
આફતાબે મશહુર જલવગર હોને લગા, ૧૧૨૨

જોબન દીયા ખુદને તો ઇતના ન તનકે ચલ,
ખમ આહો વતએગ શજરે મેવાહારમે. ૧૧૨૩

નહિ મેહેતાજ જેવરકા જીસે ખુબી ખુદને દિ,
જયસે ખુશનુમાં લગતા હયદેખો ચાંદબીનગહને. ૧૧૨૪

ખુને રગ મજનુકા ટપકા ફસ્દ લએલીને જો લી.
ઇશ્ક મે તાસીર હયપર જઝબ કામાલ ચ્હાએ. ૧૧૨૫

ગલે લગાઉં બલાએલું તુઝકો પ્યાર કરૂં,
જો બાત માનો મિન્નત હજાર બાર કરૂં, ૧૧૨૬

મત સમજ દીલસે બહેરે દગા નીકલેગા,
ચીર ઔર દેખ શરાફતસે ભરા નીકલેગા. ૧૧૨૭

પડે ભઝકતે હુએ વાગોં દાના, કહેડે પંડીત હજારોં સવાલે
ને ખુબસીખાતો યારોઆખીર ખુદાકીબાતેં ખુદાહીજાને. ૧૧૨૮

———

ગરજકા હય કહેર હમ યારો જુદાઇકા,
ખુદા કીસીકો ન દીખલાવે ગમ જુદાઇકા. ૧૧૨૯

———

દીલકી ખુશીકે ખાતર ચખલાલ માલ ધનકો,
ગરમર્દ હય તો આશક કછી નરખ કરૂનકો. ૧૧૩૦

———

માનલે કહેના મેરા અય જાન હસલે બોલલે,
હુસ્ન ચેહ દો દીનકા હય મહેમાન હસલે બોલલે ૧૧૩૧

———

દુનિયા ન કહો ઇંસકો ચેહ બાગ હય સરબસ્તા,
કુદરતને બાંધા હય યે ગુલ દસ્તા. ૧૧૩૨

———

ન ચેહ ચેહલે ન ચેહ ધુમે ન ચેહ ચરચે બહુમ હોંગે,
મીયાં એક દીનવોહ આનેગાનતુમ હોગેંનહમ હોંગે. ૧૧૩૩

———

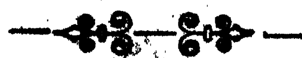
જો આયા દમતો આદમ હય ઉસી આદમકા આદમ હય
ન આયા દમતો ફીરદમમે ન આદમ હય નઆદમ હય. ૧૧૩૪

———

ગરજ ખુદાકે કીસીમે હય કુદરત જો હાથ ઉઠાય,
મકદુર કયા કીસીકા વોહી દે વોહી દીલાય. ૧૧૩૫

———

તમામ.

બનામે ખુદા

નજમે તારીખ દીલ-આરા

અઝ

જનાબ મુનશી હસનખાંન રસુલખાંન, સાહબ હય

કમાં લાયા હય જબ સૈયાદ આહુગીર સોનેકી,
હુવા બેજાન ઉસકો દેખકર નખચીર સોનેકી.
બનાયા ભી ન થા પુતલા તેરા જરગરને એ મુસુફ,
કશીશ રખતા હય તબસે અશકે દીલગીર સોનેકી.
હુવાએ આએ આશિક ખક ભી હંસમે સમ ...
અનાસીર ચાર હુએ ... હય એક ...
હું મુસતાગના અજલસે મએં નહિ દુનિયાં તલબ કરતા
મુજે ખાલીકને જબસે દી હય એક તસવીર સોનેકી.
ફિકર જતકી નજર રખના ખુદ ય ... કરના તું,
પરી એક દી હય જો મુઝકો બુરી બે પીર સોનેકી.
દુઆ હકસે યેહ કરતા હું ખુદાસે ખુદ ગુજર જાઉં,
બનાને કે લીએ અફજલ હય યેહ તદબીર સોનેકી.
કલમ કો રોક કર તાલીફકી તારીખ લીખ હયરત,
અહીબ્બા લાવ દીલ—આરામકી તહરીર સોનેકી

૧ ૩ ૨ ૯

